

613.07

17107

5.2

ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติทางสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพ
ส่วนบุคคลและชุมชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาศึกษา
ชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียง

ปริณฎานิพนธ์

ของ

เปรมสุข สระแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2528

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

161130

161130

14 พ.ย. 2529

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้โดยผู้วิจัยได้รับคำแนะนำช่วยเหลือเป็นอย่างดี
จากอาจารย์ ดร.ชนวรรณ อิมสมบุรณ์ และอาจารย์ทวีสิทธิ์ สิริทิกข ผู้วิจัยขอกราบ
ขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มุณเฑาะว์ วรรณภิรมย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุจินต์
ปรีชาमारอด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑามาศ เทพชัยศรี ที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาสุขศึกษา วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาที่ได้
กรุณาให้ความร่วมมือช่วยเหลือเป็นอย่างดีในการทดลองใช้เครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้
พร้อมทั้งขอขอบพระคุณท่านอธิการ และคณาจารย์วิทยาลัยครูกาญจนบุรี วิทยาลัยครูนครปฐม
วิทยาลัยครูเพชรบุรี วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ที่กรุณาให้ความสะดวก และให้ความร่วมมือ
เป็นอย่างดียิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล

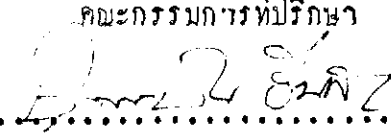
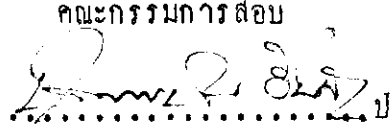
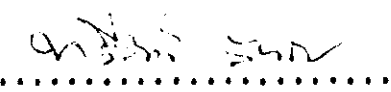
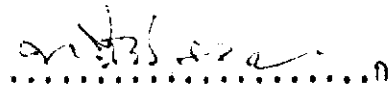
ขอขอบคุณอาจารย์บรรลพ สุขปิติ อาจารย์สุชาติ ผดุงทอง อาจารย์เครือวัลย์
โพธิพันธ์ อาจารย์รังสี จรุงรัตน์ อาจารย์รัตนกร สมนิกคิธรรม อาจารย์เอนก
สุกรมงคล อาจารย์สันต์ อุดมทอง อาจารย์เสนาะศักดิ์ หนูทอง อาจารย์ตุลยา แสงสว่าง
อาจารย์บุษรี สงทอง อาจารย์บุปผา คุณพิโน คุณดวงชีวัน มณีรัตน์ และคุณแสนสุดี
ทองสนอง ที่มีส่วนช่วยให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ คุณชุบศรี มณีรัตน์ และคุณสมศักดิ์ ใจภักดี ที่ให้การสนับสนุน
ช่วยเหลือทั้งทุนทรัพย์และให้กำลังใจอย่างดียิ่งเยี่ยมเสมอมา

ผู้วิจัยสำนึกในความกรุณาและซาบซึ้งในน้ำใจของผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือและให้
กำลังใจแก่ผู้วิจัยทุกท่านด้วยความจริงใจ

เปรมสุข สระแก้ว

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา	คณะกรรมการสอบ
ประธาน	ประธาน
กรรมการ	กรรมการ
	กรรมการ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	8
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	8
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	9
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	10
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	12
	สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	43
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	45
	ประชากร	45
	กลุ่มตัวอย่าง	47
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	48
	แบบวัดเจตคติทางสุขภาพ	48
	ลักษณะของเครื่องมือ	48
	เกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือ	49
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	50
	การหาคุณภาพของเครื่องมือ	51
	แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์	52
	ลักษณะของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์	52
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	52
	การหาคุณภาพของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์	53

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	53
การวิเคราะห์ข้อมูล	54
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	55
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	61
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
5 สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	71
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	71
กลุ่มตัวอย่าง	71
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	71
การวิเคราะห์ข้อมูล	72
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	72
อภิปรายผล	73
ข้อเสนอแนะ	78
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	79
บรรณานุกรม	80
ภาคผนวก	87

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงจำนวนประชากร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการ ศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก จำแนกตาม วิชาเอก	45
2	แสดงกลุ่มตัวอย่าง	47
3	คาสถิติพื้นฐานของคะแนน เจตคติทางสุขภาพของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครู ภาคตะวันตก	63
4	คาสถิติพื้นฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก	63
5	คาสถิติพื้นฐานของคะแนน เจตคติทางสุขภาพระหว่างนักศึกษาชายกับ นักศึกษาหญิง ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก	64
6	ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน เจตคติทางสุขภาพกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนรู้วิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครู ภาคตะวันตก	65
7	เปรียบเทียบความแตกต่างเจตคติทางสุขภาพระหว่างนักศึกษาชายกับ นักศึกษาหญิง ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก	66
8	คาสถิติพื้นฐานของคะแนน เจตคติทางสุขภาพของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครู ภาคตะวันตก จำแนกตามระดับการเฝ้าระวังของผูปกครอง	67

9	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของเจตคติทางสุขภาพของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก จำแนกตามระดับการศึกษาของ ผู้ปกครอง	68
10	คาสติพิพื้นฐานของคะแนนเจตคติทางสุขภาพของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครู ภาคตะวันตก จำแนกตามอาชีพ	69
11	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของเจตคติทางสุขภาพของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครู ภาคตะวันตก จำแนกตามอาชีพ	70
12	แสดงค่าอ่านจำแนกเป็นรายชื่อของแบบวัดเจตคติทางสุขภาพ	88
13	ค่า p , r และ ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน	91

ภูมิหลัง

ปัญหาทางค่านิยมของประเทศไทย นับเป็นปัญหาสำคัญที่สุดที่ทุกฝ่ายพยายามที่จะแก้ไข เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตของทุกคนในประเทศให้ดีขึ้น เพราะปัญหาทางค่านิยมที่เกิดขึ้นจะมีผลกระทบต่อปัญหาทางค่านิยมเศรษฐกิจ และสังคมโดยตรง โดยที่รัฐได้ให้ความสำคัญและพยายามที่จะแก้ไขด้วยวิธีการต่าง ๆ มาเป็นเวลานานพอสมควร แต่ผลที่ได้รับยังไม่ดีเท่าที่ควร เพราะปัญหาทางค่านิยมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เนื่องมาจากโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ เช่น โรคระบบทางเดินอาหารและพยาธิลำไส้ โรคทางเดินหายใจ โรคขาดสารอาหาร และโรคในช่องปาก เป็นต้น ซึ่งโรคต่าง ๆ เหล่านี้เป็นโรคที่สามารถป้องกันได้ สาเหตุสำคัญที่ทำให้อัตราการป่วยด้วยโรคต่าง ๆ สูงขึ้น ได้แก่ สิ่งแวดล้อมไม่สะอาด สุขาภิบาลไม่ถูกสุขลักษณะ เกิดปัญหาการใช้ น้ำดื่ม น้ำใช้ และการระบายน้ำ หรือไม่รู้จักรักษาป้องกันตนเองจากโรคต่าง ๆ และบริการสาธารณสุขที่ไม่เพียงพอและเหมาะสม จากสาเหตุดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาทางค่านิยม

โดยทั่วไปประเทศไทยมีประชาชนเป็นโรคติดต่อที่เกิดจากปรสิตหรือพยาธิเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะโรคพยาธิใบไม้ในตับ ซึ่งมีประชาชนป่วยเป็นโรคนี้ประมาณ 3 - 4 ล้านคน ซึ่งพบมากในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ (ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์ และสุจินต์ ปรีชามารอด 2524 : 26) นอกจากนี้ยังมีปัญหาอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อสภาพจิตใจของมนุษย์ในสังคม ทำให้ขาดความสุขทางใจและในที่สุดก็เป็นสาเหตุทำให้มนุษย์มีความพิการหรือความบกพร่องทางจิตใจ อันจะทำให้เกิดปัญหาทางสังคม เช่น ปัญหาทางค่านิยมศีลธรรม อาชญากรรม และปัญหาทางค่านิยมเศรษฐกิจ ซึ่ง นายแพทย์อำคม สรสุชาติ ได้รายงานเมื่อปี พ.ศ. 2520 ว่า คนไทยป่วยเป็นโรคทางสุขภาพจิตถึง 11 ล้านคน

ในขณะนั้นประชากรทั้งประเทศมีจำนวนประมาณ 45 ล้านคน (ปัญหา สมบูรณ์ศิลป์ และ สุจินต์ ปริชามารต 2524 : 40) แสดงว่ามีคนประมาณหนึ่งในสี่ป่วยทางจิตใจ ในจำนวนนี้มีผู้ป่วยโรคจิตถึง 4 แสน 3 หมื่นคน และในปีเดียวกัน นายแพทย์สุรจิต สุวรรณชีพ ได้รายงานว่ คนไทยเป็นโรคประสาทถึงร้อยละ 1.2 ของประชากรทั้งประเทศ คนเหล่านี้ มีสมรรถภาพในการทำงานได้เพียงร้อยละ 50 - 70 ของความสามารถปกติเท่านั้น ทำให้เสียค่ารักษาพยาบาลปีละมากกว่า 100 ล้านบาท (ปัญหา สมบูรณ์ศิลป์ และ สุจินต์ ปริชามารต 2524 : 40) จากสถิติดังกล่าวพอจะชี้ให้เห็นว่าปัญหาสุขภาพจิตนั้นเป็นปัญหาที่น่าจะศึกษาให้รู้ถึงสาเหตุต่าง ๆ ที่มีผลทำให้เกิดความบกพร่องทางจิตใจเพื่อเป็นแนวทาง ป้องกันและปรับปรุงตนเอง

จากปัญหาทางด้านสุขภาพที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญประการหนึ่ง ที่จะต้องคำนึงแก้ไขในแผนพัฒนาสาธารณสุขของชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 - 2529 กำหนดให้ใช้ "การสาธารณสุขมูลฐาน" (Primary Health Care) เป็นแกนนำ สำคัญในการพัฒนาการสาธารณสุขของชาติ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 - 2529, 2524 : 256 - 259) โดยได้ตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะลดอัตราการตายของประชาชนอันเนื่องมาจากการเจ็บป่วยด้วยโรคที่สามารถป้องกันได้ ลดอัตราการป่วยด้วยสภาวะการขาดอาหารในเด็ก ขยายการให้ภูมิคุ้มกันโรค ขยายบริการสาธารณสุข ทั้งในสถานที่ไม่และกำลังคนให้ครอบคลุมประชากรส่วนใหญ่ "การสาธารณสุขมูลฐาน" มีลักษณะสำคัญคือ เป็นการปฏิบัติเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสมาชิกในชุมชน และทั้งเป็นงานสำคัญที่จะช่วยให้มีการเชื่อมโยงงานสาธารณสุขของรัฐไปยังสมาชิกทุกคนในชุมชน ซึ่งเป็นงานที่จะต้องดำเนินการต่อไป ได้แก่ การสอนสุขศึกษา อาหารและโภชนาการ น้ำสะอาดสำหรับบริโภค สุขาภิบาลทั่วไป การอนามัยแม่และเด็ก การวางแผนครอบครัว การควบคุมโรคประจำท้องถิ่น การรักษาพยาบาลผู้เจ็บป่วยสามัญธรรมดา สุขภาพจิตและทันตสุขภาพ ฉะนั้นจึงเห็นได้ว่า การศึกษาวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนจะเป็นปัจจัยสำคัญ

ส่วนหนึ่งที่สอดคล้องกับการดำเนินการสาธารณสุขมูลฐานให้บรรลุเป้าหมายตามท้องถื่นการอนามัยโลกได้ตั้งไว้ว่า "สุขภาพดีถ้วนหน้าในปี พ.ศ.2543" (Health for All by the Year 2000) เป้าหมายดังกล่าวยอมรับบรรลุผลสำเร็จได้ถ้าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสุขภาพทั้งด้านการป้องกันและการส่งเสริมแล้วก็จะสามารถแก้ปัญหาสาธารณสุขได้

ปัจจัยที่สำคัญในการแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุข ได้แก่ การสอนสุขศึกษาในโรงเรียน เป็นการจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปลูกฝังความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติทางด้านสุขภาพที่ถูกต้องให้กับนักเรียน ซึ่งโรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมสุขศึกษาต่าง ๆ ได้ง่ายและถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการพัฒนาเจตคติ และสุขปฏิบัติที่พึงปรารถนา การสอนสุขศึกษาในโรงเรียนเป็นกระบวนการที่จะทำให้บุคคลมีความรู้ เกิดเจตคติ และตระหนักถึงความสำคัญด้วยตนเองในด้านสุขภาพ แต่อย่างไรก็ตาม ในอดีตที่ผ่านมา การสอนสุขศึกษาในโรงเรียนยังพบปัญหาอยู่มาก ดังที่ นิรัศน์ อิมานี กล่าวว่า ครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาหลายท่านปรารถนาวิชาสุขศึกษาเป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่าย นักเรียนเองก็ไม่สนใจเรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเนื้อหาวิชาที่สอน วิธีสอนของครู ตลอดจนความสนใจและแรงจูงใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาสุขศึกษาไม่เอื้ออำนวยต่อการบรรยากาศในการเรียนการสอนเท่าที่ควร (นิรัศน์ อิมานี 2522 : 17) นอกจากนี้ สุพันธ์ ชีรเวชเจริญชัย ได้ให้ความเห็นว่า ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งของความล้มเหลวของการสอนสุขศึกษาในโรงเรียน เนื่องจากครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาไม่มีวุฒิทางสุขศึกษา หรือไม่ได้รับการฝึกอบรมสำหรับทำการสอนวิชาสุขศึกษาโดยตรง ทำให้ไม่มีความรู้อย่างแท้จริง ไม่เห็นคุณค่าของวิชาสุขศึกษา ย่อมทำให้นักเรียนหรือผู้อื่นเห็นคุณค่าของวิชาสุขศึกษาได้ยาก (สุพันธ์ ชีรเวชเจริญชัย 2521 : 26 - 27) จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนและผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับสุขศึกษาในโรงเรียนจะร่วมมือกันแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาให้ดีขึ้น

ปัจจุบันสถานการณ์การศึกษาต่าง ๆ ได้เล็งเห็นความสำคัญของงานสุขศึกษามากขึ้น จึงเป็นแรงกระตุ้นให้สถาบันการศึกษาหลายแห่ง อาทิเช่น วิทยาลัยครู วิทยาลัยพลศึกษา

และมหาวิทยาลัยได้เร่งผลิตครูวิชาเอกสุขศึกษาทั้งในระดับ ป.กศ.สูง ปริญญาตรี และ
 ปริญญาโท เพื่อทำการสอนสุขศึกษาในสถานการศึกษาในระดับต่าง ๆ ให้เป็นไปตาม
 มาตรฐานขั้นต่ำของงานสุขศึกษา ในสถานศึกษาที่ระบุไว้ว่า ให้มีการส่งเสริมการผลิตและ
 การใช้ครูที่มีความรู้ความสามารถในการสอนสุขศึกษาโดยเฉพาะ โดยกำหนดไว้ว่า
 โรงเรียนควรจัดให้มีครูระดับ ป.กศ.สูง ทางสุขศึกษาสอนวิชาสุขศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา
 ตอนต้น และจัดให้ครูจบปริญญาตรีทางสุขศึกษาสอนวิชาสุขศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
 (คณะกรรมการสุขศึกษาสายการศึกษา ในคณะกรรมการสุขศึกษาแห่งชาติ 2525 :
 2 - 3) แต่จากสภาพความเป็นจริง การจัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาไม่ได้เป็นไป
 ตามหลักการที่กำหนดไว้ กล่าวคือ ในโรงเรียนประถมศึกษา ผู้สอนบางคนต้องทำการสอน
 วิชาสุขศึกษาคู่ย เนื่องจากเป็นครูประจำชั้นจึงต้องสอนทุกวิชา สำหรับโรงเรียน
 มัธยมศึกษาชั้น ผู้บริหารโรงเรียนบางคนไม่เห็นความสำคัญของครูสุขศึกษาเท่าที่ควร
 มักจัดครูที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกอื่นสอนแทน โดยเฉพาะครูที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอก
 พลศึกษาทำการสอนวิชาสุขศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

จากผลวิจัยและรายงานดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า วิชาสุขศึกษาและวิชาสุขภาพ
 ส่วนบุคคลและชุมชน นับว่าเป็นวิชาที่มีความสำคัญต่อการวางพื้นฐานด้านการศึกษา
 ของชาติ อันเป็นผลทำให้บุคคลมีสุขภาพดี

โดยที่สถานการฝึกหัดครู เป็นสถานการศึกษาที่มีหน้าที่รับผิดชอบผลิตครูได้
 ครอบคลุมถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้กำหนดให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับ ป.กศ.สูง
 ทุกคนเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานบังคับของวิชาสุขศึกษา
 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถานการฝึกหัดครูเหล่านี้ จะมีบทบาทในการสอนวิชา
 สุขศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งจะต้องสอนให้สอดคล้อง
 กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 และหลักสูตร
 มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 โดยในระดับประถมศึกษาวิชาสุขศึกษาได้รวม
 อยู่ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ส่วนชั้นมัธยมศึกษาได้รวมอยู่ในหมวดพลานามัย

จุดประสงค์ของการเรียนวิชาสุขศึกษาก็เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของ
ส่วสัภาพสุขภาพของตนเองและส่วนรวม มีความรู้และทักษะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันใน
การปรับปรุงสร้างเสริมส่วสัภาพและสุขภาพของตนเองและครอบครัว รวมทั้งตระหนักถึง
ปัญหาความรับผิดชอบของตนเองที่มีต่อส่วนรวมจนสามารถช่วยส่งเสริมการศึกษาสุขภาพได้
(กระทรวงศึกษาธิการ 2524 : 173)

หลักสูตรนี้มุ่งเน้นพฤติกรรมสุขภาพเป็นขั้นสุดท้าย โดยให้นักเรียนนำความรู้และ
ทักษะไปปฏิบัติจนเกิดสุขนิสัย รู้จักเลือกวิธีปฏิบัติในการรักษาสุขภาพและส่วสัภาพให้
เหมาะสม มีการปฏิบัติตามความรับผิดชอบของตนเองที่มีต่อส่วนรวมในการเสริมสร้าง
สุขภาพ

การสอนสุขศึกษาโดยต้องการให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น ไม่
สามารถทำได้โดยการให้ความรู้เพียงประการเดียว เพราะนักเรียนจะไม่เกิดความสนใจ
คำนิยมหรือเจตคติที่จริงใจให้เกิดการปฏิบัติตนอย่างถูกต้องลักษณะได้ แต่ความรู้เป็นบันไดขั้นต้น
ที่จะนำไปสู่เจตคติที่ดี และการปฏิบัติที่ถูกต้องในโอกาสต่อไป หากสถานการศึกษาสามารถ
จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มุ่งฝึกอบรมให้นักเรียนรู้จักวิเคราะห์ สังเคราะห์วิชาสุขศึกษา
ด้วยหลักเหตุผลมากกว่าการมุ่งความรู้ความจำ แต่เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันการสอนวิชา
สุขศึกษายังไม่บรรลุจุดประสงค์เท่าที่ควร เนื่องจากครูสอนยังขาดเจตคติที่ดีต่อวิชาสุขศึกษา
โดยคิดว่าเป็นวิชาที่ง่ายและไม่มีความสำคัญมากนัก เพราะยังเป็นส่วนหนึ่งของวิชาพลานามัย
เมื่อเป็นเช่นนั้นหากได้รับมอบหมายให้สอนก็จะสอนแบบจำใจทั้ง ๆ ที่ตนไม่ถนัด เหตุนี้จึง
ไม่มีการเตรียมการสอน ถือว่าสอนอย่างไรก็ได้ ขอเพียงให้หมดชั่วโมงไปเท่านั้น

(ควน ขาวหนู ม.ป.ป. : 27) ในทำนองเดียวกัน สุชาติ โสมประยูร ได้กล่าวว่า
เจตคตินั้นมีบทบาทสำคัญทีเดียวในเรื่องสุขปฏิบัติของนักเรียน เพราะว่า เจตคติที่ดีของ
นักเรียนมีต่อความรู้ที่ได้รับต่อกิจกรรมหรือวิธีการสอนของครูและรวมทั้งต่อตัวครูด้วยนั้น
จะช่วยให้นักเรียนได้นำความรู้หรือประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เจตคติจะสามารถ
ช่วยโน้มน้าวจิตใจ หรือจูงใจให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นการปฏิบัติได้มากที่สุด

(สุชาติ โสมประยูร 2520 : 54)

จะเห็นได้ว่า การเรียนการสอนมีส่วนช่วยสร้างเจตคติได้มาก แต่ไม่ใช่ว่าจะสร้างเจตคติได้โดยง่ายภายในเวลาอันสั้น การที่บุคคลมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดนั้น จำเป็นต้องเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ในเรื่องนั้นมาเป็นอย่างคึกคักก่อน นั่นคือ เจตคติมีองค์ประกอบทางด้านความรู้หรือความเข้าใจ (Cognitive Component) องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Feeling Component) และองค์ประกอบทางด้านความพรองหรือความโน้มเอียง (Action Tendency Component) (เชคคักกี้ โฆวาลีนส์

2522 : 93 - 94)

โดยทั่วไปผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึง ความสำเร็จหรือความคล่องแคล่วความชำนาญในการใช้ทักษะหรือความรู้ต่าง ๆ (Good and others. 1959 : 7) ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียนที่อาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนักเรียน นักจิตวิทยาและนักการศึกษาจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญที่จะต้องค้นคว้าหาคำตอบสำหรับปัญหาเหล่านี้ และพร้อมที่จะนำผลที่ได้ไปปรับปรุงหรือป้องกันปัญหาที่มีผลต่อการเรียนรู้ ทั้งนี้ เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด การศึกษาค้นคว้าในระยะแรก ๆ นักวิจัยทางการศึกษาและนักจิตวิทยาได้สนใจองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยอมรับว่าการที่บุคคลมีสติปัญญาเท่าเทียมกันมิได้หมายความว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากัน เพราะการที่บุคคลจะประสบความสำเร็จทางการเรียนได้ดีเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Intellectual factor) และองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา (non intellectual factor) อันได้แก่ วุฒิภาวะ ความสนใจ เจตคติ บุคลิกภาพ สภาพของการจัดการศึกษาในโรงเรียน ตลอดจนภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียน ซึ่งได้มีผู้วิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้เช่น นอลล์ ได้ศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้นักเรียนชายที่มีสติปัญญาใกล้เคียงกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ซึ่งได้แก่ความสนใจปัญหาส่วนตัว พื้นฐานของครอบครัวที่บ้านฐานะทางสังคม ความรู้สึกต่อวิชา

ที่เรียน (No. 11. 1962 : 164 - 177) และโรเจอร์ส ได้ศึกษาถึงลักษณะทางค่านิยม
สติปัญญา ไม่ใช่สติปัญญาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏว่า ลักษณะที่ไม่ใช่สติปัญญา
และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าสหสัมพันธ์สูงมาก และแตกต่างจากลักษณะค่านิยมสติปัญญา
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Rogers. 1967 : บทคัดย่อ 73 A) นอกจากนี้
นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายคนได้ยืนยันว่า องค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญานี้ เป็น
องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเช่นกัน เมเรนส์และเลห์แมน
ได้กล่าวว่า นักเรียนจะเรียนได้ดีเพียงใดนั้นไม่ได้ขึ้นกับความสามารถหรือสติปัญญา
อย่างเดียว องค์ประกอบอื่นก็อาจมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ เช่น ภูมิภาวะ
แรงจูงใจ นิสัยทางการเรียน ทักษะทางการเรียน และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อคุณค่า
ทางการศึกษา **องค์ประกอบโรงเรียน** และวิชาที่เรียน (Mehrens and Lehmann. 1975 :
584)

ผลการวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
แบ่งออกได้ 2 อย่างคือ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาหรือความสามารถทางสมอง และ
องค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบที่นอกเหนือจากความสามารถทาง
สติปัญญาของผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างยิ่ง นอกจากนี้ การให้
คำปรึกษาทางด้านการเรียนแก่ผู้เรียนที่ด้อย มีประโยชน์จากแบบทดสอบความถนัด หรือ
ผลการเรียนของนักเรียนเท่านั้น จำเป็นจะต้องเอาองค์ประกอบนอกเหนือจากด้านการเรียน
มาพิจารณาด้วย เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกันในด้านการกระทำกิจกรรม
ต่าง ๆ รวมทั้งการปรับตัว สภาพทางบ้าน ความสนใจ ความมุ่งหวังทางด้านการเรียน
ซึ่งเรื่องเหล่านี้นอกเหนือไปจากสติปัญญาของผู้เรียน

จะเห็นได้ว่า จากหลักการดังกล่าวแล้วนั้น องค์ประกอบทางด้านที่มีได้มีผลต่อ
ความรู้ มีความสำคัญที่จะได้มีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและ
ชุมชนของนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูง ในสถาบันวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ซึ่งจะเป็นแนวทาง

ในการปลูกฝังพฤติกรรมทางสุขภาพที่ถูกต้องให้กับนักศึกษา เพื่อจะได้เป็นทรัพยากรมนุษย์
ที่มีสุขภาพ คุณภาพและประสิทธิภาพที่จะสามารถช่วยสร้างสรรค์และจรรโลงประเทศชาติให้
มีความเจริญมั่นคงสืบไป

ความหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติทางสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนว่าจะมีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติทางสุขภาพของนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูงใน
วิทยาลัยครูภาคตะวันตก ตามตัวแปรต่อไปนี้
 - 2.1 เพศ
 - 2.2 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
 - 2.3 อาชีพของผู้ปกครอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการศึกษา หากพบว่าเจตคติทางสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน มีความสัมพันธ์กันในระดับใดแล้วก็จะ เป็นแนวทางในการ
ปรับปรุงเนื้อหาและการจัดการ เรียนการสอนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนในวิทยาลัยครู
ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
2. ผลของการศึกษาจะเป็นแนวคิดหรือวิธีการแก้อาจารย์ผู้สอนในการปลูกฝัง
เจตคติที่ดีต่อวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนให้แก่ นักศึกษา
3. จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่อยู่ในวงการการศึกษาที่จะนำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทาง
การ เรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนไปใช้

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษารั้ครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติทางสุขภาพกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษารั้ครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ที่ได้ผ่านการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนมาแล้ว ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษารั้ครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ที่ได้ผ่านการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนมาแล้ว ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบจำแนกชั้นทางสัดส่วน

(Proportional Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่จะศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ศึกษาความสัมพันธ์ตัวแปรต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เจตคติทางสุขภาพ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน

ตอนที่ 2 ศึกษาความแตกต่างของเจตคติทางสุขภาพ

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และอาชีพของ

ผู้ปกครอง

ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติทางสุขภาพ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. เจตคติทางสุขภาพ หมายถึง ความคิดคำนึง ความรัก ความพอใจ ความศรัทธา ความสนใจ ความต้องการ การเห็นคุณค่า ความชื่นชมและความนิยมชมชอบ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวกับสุขภาพ ซึ่งวัดโดยคะแนนที่ได้รับจากการทำแบบวัดเจตคติทางสุขภาพที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ซึ่งวัดโดยคะแนนที่ได้รับจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น
3. วิทยาลัยครุภาคตะวันตก ได้แก่ วิทยาลัยครุกาญจนบุรี วิทยาลัยครุนครปฐม วิทยาลัยครุเพชรบุรี และวิทยาลัยครุหมู่บ้านจอมบึง
4. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดามารดาหรือบุคคลอื่นผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูนักศึกษา ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษา
5. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดามารดาหรือบุคคลอื่นผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูนักศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ระดับ
 - 5.1 ระดับประถมศึกษา หมายถึง ผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่สูงกว่าประถมศึกษาตอนปลายทั้งสายสามัญและสายอาชีพ รวมทั้งผู้ที่ไม่มีความรู้ทางการศึกษา
 - 5.2 ระดับมัธยมศึกษา หมายถึง ผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษาตอนปลายทั้งสายสามัญและสายอาชีพ แต่ไม่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสายสามัญและสายอาชีพ
 - 5.3 ระดับอุดมศึกษา หมายถึง ผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ
6. นักศึกษาระดับ ป.กศ.สูง หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ชั้นปีที่ 2

7. อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพที่ทำรายได้หลักให้กับครอบครัวของบิดาหรือมารดาหรือของบุคคลอื่น ผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูนักศึกษา แบ่งออกเป็น 5 ประเภท

7.1 รับราชการ และลูกจ้างรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ

7.2 รับจ้างทั่วไป

7.3 เกษตรกรรม

7.4 ค้าขาย

7.5 อื่น ๆ (ระบุ) ...

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

ทฤษฎีและความหมายของเจตคติ

เจตคติ (Attitude) เป็นคำที่ให้ความหมายยากที่สุด และมีความหมายและความเข้าใจแตกต่างกันมากที่สุด ในบรรดาศัพท์ทางการศึกษาทั้งหลายที่ใช้กันอยู่ในจิตวิทยา สังคมยุคปัจจุบัน

เกรทซ์ และกรีทซ์ฟิลด์ กล่าวว่า เจตคติเป็นผลรวมของกระบวนการที่ก่อให้เกิดสภาพจิตใจ อารมณ์ การยอมรับ และพฤติกรรม ซึ่งกระบวนการเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ของบุคคล (Kretch and Cruthfield. 1948 : 152) และสอดคล้องกับ ไตรแอนดิส ซึ่งได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึกหรืออารมณ์ที่ประจักษ์จากความรู้ ความเข้าใจ ประสบการณ์ ตลอดจนความคิดเห็น ซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องในทิศทางที่ประจักษ์ไว้ (Triandis. 1971 : 21)

เซอร์สโตน กล่าวว่า เจตคติเป็นระดับความมั่นคงของความรู้สึกในค่านิยม และลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นอะไรก็ได้หลายอย่าง เป็นต้นว่า สิ่งของ บุคคล บทความ องค์การ ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้ความรู้สึกสามารถบอกความแตกต่างได้ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย (Thurstone. 1949 : 39) ซึ่งสอดคล้องกับเคนต์เลอร์ ที่กล่าวว่า เจตคติคือ ความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคมรอบครัว หรือแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในทางที่จะสนับสนุนหรือต่อต้าน ประสบการณ์บางอย่าง บุคคล สถาบัน หรือแนวความคิดบางอย่าง การแสดงออกของเจตคติโดยอาศัยพฤติกรรมแบ่งออกเป็นสองลักษณะใหญ่ ๆ คือ แสดงออกในลักษณะพึงพอใจ เรียกว่า เจตคติทางบวก และแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ เรียกว่า เจตคติทางลบ

และเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง (Kendler. 1947 : 671)

อัลพอร์ท กล่าวว่า เจตคติเป็นสภาวะความพร้อมทางจิตและประสาท ซึ่งเกิดจากการได้รับประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็นแรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อวัตถุหรือสถานการณ์ทั้งมวลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น (Allport. 1967 : 810) ซึ่งสอดคล้องกับกู๊ด ที่ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติคือความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง จะเป็นการสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่างของบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Good. 1959 : 46) และแมคโดนัลด์ ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า เจตคติคือความโน้มเอียงหรือสภาวะความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาทางใดทางหนึ่ง (McDonald. 1959 : 546)

โรคิช ได้กล่าวว่า เจตคติเป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ (Rokeach. 1970 : 112) ซึ่งสอดคล้องกับ ฮาน ซึ่งกล่าวว่า เจตคติเป็นแรงจูงใจที่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง และมีพื้นฐานมาจากความเชื่อ เช่น เชื่อว่าสิ่งใดจะถูกจะเกิดเจตคติต่อสิ่งนั้น ดังนั้น เจตคติจึงเกิดจาก

1. ประสบการณ์ของบุคคล
2. ตัวอย่างและการสอนจากผู้อื่น
3. การได้รับข่าวสารทำให้เกิดเจตคติแตกต่างไปจากเดิม ถ้าชว้นและเอียคชัดเจนในสภาพการณ์นั้น ๆ
4. ประเภทของบุคลิกลักษณะของบุคคล ซึ่งมีการวิจัยหลายเรื่อง แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีลักษณะอัตตาธิปไตยจะเป็นปรปักษ์กับกลุ่มอื่น ๆ มากกว่าผู้ที่มีลักษณะประชาธิปไตย (Hahn. 1962 : 161 - 162) และยังสอดคล้องกับ เคลาส์เมียร์และริบเฟิล ซึ่งกล่าวว่า เจตคติเป็นตัวกำหนดให้บุคคลประพฤติปฏิบัติหรือตอบสนองในการที่จะชอบหรือไม่ชอบ

ไม่ชอบต่อบุคคลอื่น ๆ วัตถุ สถานที่ สถานการณ์ หรือความคิดเห็นต่าง ๆ เจตคติไม่สามารถ
วัดได้โดยตรง แต่สามารถอ้างอิงจากพฤติกรรม หรือการตอบสนองของบุคคลนั้น ๆ

(Klausmeir and Ripple. 1971 : 516 - 528) นอกจากนี้ ฮิลการ์ด ได้ให้คำ
จำกัดความซึ่งแตกต่างไปจากนี้ว่า เจตคติคือ พฤติกรรมหรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นครั้งแรกต่อ
สิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อความคิดหรือสถานการณ์ใด ๆ ในทางเข้าใกล้หรือออกห่างและความพร้อม
ที่จะสนองตอบครั้งต่อไปในทางเอนเอียงไปในลักษณะเดิมเมื่อพบกับสิ่งหรือสถานการณ์
ดังกล่าวอีก (Hilgard. 1962 : 583 - 584)

ประภาเพ็ญ สุวรรณ กล่าวไว้ว่า เจตคติเป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วน
ประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก (ประภาเพ็ญ
สุวรรณ 2520 : 3) ซึ่งสอดคล้องกับ เหม ทองชัย ที่กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง
ความคิดเห็นหรือความรู้สึก เอนเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ภายหลังจาก
การที่บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น เจตคติเป็นเครื่องกำหนดแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม
สนองตอบสิ่งเร้าต่าง ๆ ของบุคคล เจตคติไม่อาจวัดได้โดยตรง แต่วัดได้จากพฤติกรรมที่
บุคคลแสดงออกต่อสิ่งนั้นโดยอาจแสดงออกมาในรูปความเชื่อ ท่าทาง ความคิด เจตคติมี
ระดับความมากน้อย และมีทิศทางซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะคือ

1. เจตคติเชิงนิมาน เป็นลักษณะของความพึงพอใจ เห็นชอบ ศรัทธา ยอมรับ
สนับสนุน ปฏิบัติด้วยความเต็มใจ
2. เจตคติเชิงนิเสธ เป็นลักษณะของการแสดงออกในทางตรงข้ามกับเจตคติ
เชิงนิมาน เช่น ไม่ชอบ ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ร่วมมือ ไม่ทำตาม
3. เจตคติที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกในลักษณะเฉย ๆ ไม่ชอบหรือไม่เกลียด
(เหม ทองชัย 2523 : 41 - 42)

เดโซ สวานนท์ ได้ให้คำจำกัดความของเจตคติไว้ว่า เจตคติ หมายถึง
สถานะความพร้อมของจิตใจ หรือประสาทในการที่จะตอบโต้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง และสถานะความพร้อม
ดังกล่าวจะเป็นไปอย่างถาวรพอสมควร (เดโซ สวานนท์ 2520 : 26)

พริทท์ ม็องแตร์ ได้ให้นิยามของเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นสิ่งที่ฝังอยู่ในส่วนลึกของจิตใจบุคคล ซึ่งสามารถประเมินผลสิ่งที่บุคคลต้องการความเห็นชอบ หรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย (พริทท์ ม็องแตร์ 2520 : 11 อ้างอิงมาจาก Froman. 1962 : 20) และฌ็อง-ปีแยร์ ลินส์ว็สตี กล่าวไว้ว่า เจตคติดี้อิทธิพลจากลักษณะนิสัย คือ ความเชื่อ ค่านิยม บุคลิกภาพ รวมกันกับสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม ซึ่งอาจจะเป็นตัวบุคคล การกระทำหรือวัสดุก็ได้ (ฌ็อง-ปีแยร์ ลินส์ว็สตี 2518 : 22)

ชัยยงค์ ขามรัตน์ ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นความคิดเห็น หรือความรู้สึกอันเป็นสภาวะความพร้อมของจิตใจซึ่งเกิดจากประสบการณ์ซึ่งเป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาตอบบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้น จึงสามารถอธิบายลักษณะทั่วไปของเจตคติได้ดังนี้

1. เป็นสภาพของจิตใจและประสาท ซึ่งอาจแสดงให้เห็นได้ทางพฤติกรรม
2. เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองของบุคคลต่อสรรพสิ่ง ตามลักษณะของเจตคติที่เกิดขึ้น
3. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นระบบ เป็นกลุ่ม และจัดระบบได้แล้วในตัวเองคือ เมื่อเกิดเจตคติต่อสิ่งใดแล้ว จะเกิดต่อเนื่องกัน และมีพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับเจตคตินั้น
4. เป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ ประสบการณ์มีส่วนช่วยในการสร้างเจตคติ
5. เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกต่อสิ่งใดอย่างโน้น จึงขึ้นอยู่กับเจตคติเป็นสำคัญ
6. เป็นสภาพของจิตใจ ที่มีความถาวรพอสมควร ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลแต่ละคนก็ได้รับความรู้และผ่านการเรียนรู้มาอย่างใดก็ตาม เจตคติอาจเปลี่ยนแปลงได้ อันเนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

(ชัยยงค์ ขามรัตน์ 2523 : 11 - 12)

มาลินี วงศ์นาม ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึกหรือความคิดเห็นนั้นด้วยความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจก็ได้ และองค์ประกอบที่จะรวมกันเป็น

เจตคติ คือ ความคิด ความรู้สึกและการปฏิบัติตามเจตคติที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะทางค่านิยม
สุขภาพกายแล้ว ถ้าบุคคลได้รับความรู้ประกอบกับความสามารถทางค่านิยมสติปัญญา จะพัฒนา
ความรู้ที่นั้นจนเกิดทักษะ แล้วเปลี่ยนความสนใจ เจตคติ ค่านิยม โดยการประเมิน
พฤติกรรมและนำความรู้และเจตคตินั้นไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้ตามสถานการณ์
ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม (มาลินี วงศ์นาม 2527 : 16)

จากแนวความคิดต่าง ๆ ที่ได้อธิบายมาแล้ว พอสรุปเป็นคำจำกัดความรวม ๆ ได้
ดังนี้

เจตคติคือ สภาพความพร้อมของจิตและประสาทที่จะแสดงพฤติกรรมหรือความรู้สึก
ตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น ชอบ ไม่ชอบ
สนับสนุน หรือต่อต้าน

ลักษณะและองค์ประกอบของเจตคติ

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม ได้สรุปแนวความคิดเกี่ยวกับเจตคติ
มีธรรมชาติและลักษณะที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. เจตคติ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ของบุคคล
ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด คนเราได้รับเจตคติจากประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต
บางครั้งยังได้รับจากการเอาอย่าง ซึ่งเริ่มตั้งแต่เด็ก ๆ ยังอายุในวัยที่มีอายุน้อย ๆ
สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก เช่น บิดา มารดา สัตว์เลี้ยงต่าง ๆ ตลอดจนเพื่อนฝูงของเด็ก
มีอิทธิพลต่อการสร้างเจตคติของเด็กในระยะเริ่มต้นทั้งสิ้น

2. เจตคติ เป็นเครื่องกำหนดชอบชังตลอดจนวิธีการต่าง ๆ ที่เด็กหรือบุคคล
ใช้พิจารณาสิ่งแวดล้อมนั้นคือ บุคคลพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ในแง่มุมที่แตกต่างกันไป ทั้งนี้เพราะ
คนเรามีเจตคติไม่เหมือนกัน เช่น บางคนมีเจตคติที่พึงพอใจต่อชาวจีนอยากคบหาสมาคมด้วย
เด็กบางคนมีเจตคติต่อการเรียนก็มองครูเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ เด็กบางคนมีเจตคติ
ไม่ดีต่อครู ก็คิดว่าครูเป็นผู้คอยจับผิด

3. บุคคลแต่ละคนย่อมมีเจตคติต่อสถานการณ์เดียวกัน หรือต่อบุคคลเดียวกัน แตกต่างกันไปได้หลายลักษณะแล้วแต่ประสบการณ์ของบุคคลนั้น

4. เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น อาจจะเป็นสิ่งที่ถาวรตลอดไป หรือชั่วคราวก็ได้ เจตคติบางอย่างที่อยู่ในสภาพไม่มั่นคงก็พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงได้ ส่วนเจตคติที่มั่นคงถาวร ย่อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและบุคลิกภาพของบุคคลมาก และการเปลี่ยนแปลง ย่อมมีได้มาก อย่างไรก็ตาม การแนะนำที่ดีตลอดจนวิธีการสอนที่ดีของครูย่อมทำให้เด็ก เปลี่ยนเจตคติไปในทางที่พึงประสงค์ได้เช่นเดียวกัน

5. เจตคติมีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนของเด็กมาก ฉะนั้น ถ้าเด็กคนใดมีเจตคติที่ดีต่อการสอนของครู และต่อตัวครูแล้ว เด็กมักได้รับความสำเร็จจากการเรียนนั้นๆ ในทางตรงข้าม ถ้าเด็กคนใดมีเจตคติที่ไม่ดีต่อครู และการสอนของครูแล้ว การเรียนของเด็กมักจะล้มเหลวเป็นส่วนใหญ่ เป็นสิ่งที่ทำให้เด็กเกิดความท้อแท้ในการเรียนต่อ ผลสุดท้ายเด็กก็หาทางออกไปในทางที่ไม่พึงประสงค์ เช่น หนีโรงเรียน ขัดคำสั่งของครู รังแกเพื่อน ๆ เป็นต้น

(สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม 2518 : 100 - 101)

นอกจากนี้ เชิดศักดิ์ โฆวสินธุ์ ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของเจตคติไว้

3 ประการคือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้หรือความเข้าใจ (Cognitive Component) ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลในการที่จะสรุปรวมเป็นความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินผลสิ่งเร้านั้น ๆ

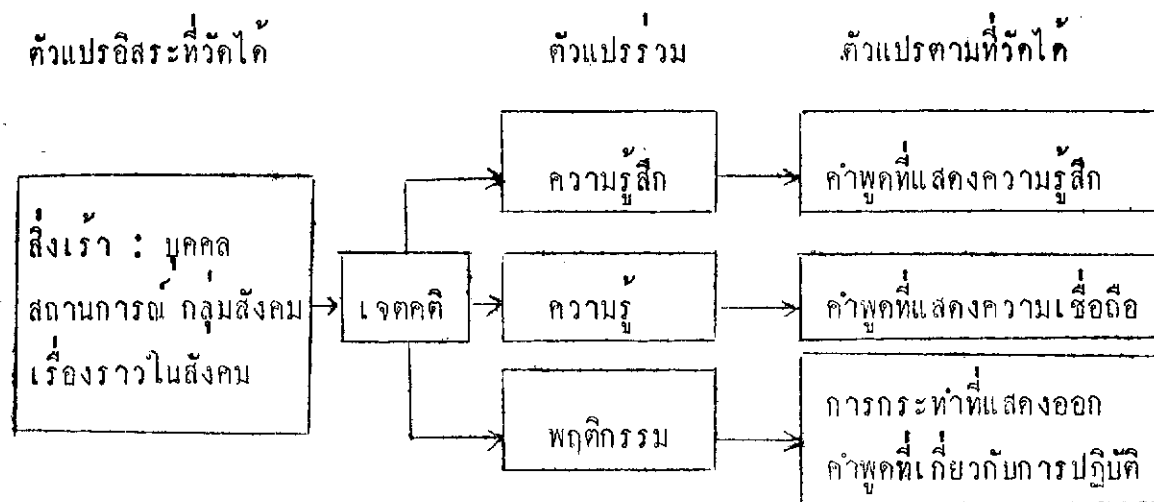
2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Feeling Component) ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้าต่าง ๆ เป็นผลต่อเนื่องจากการที่บุคคลประเมินผลสิ่งเร้านั้น ๆ แล้วว่าพอใจ หรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลวอย่างไร

3. องค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียง (Action Tendency Component) ที่บุคคลจะประพฤติหรือปฏิบัติตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุน

หรือคัดค้านทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้มาจากการประเมินผล
(เชกส์กี้ โทวาสินส์ 2522 : 93 - 94)

เพื่อให้มองเห็นองค์ประกอบของเจตคติอย่างชัดเจน สามารถแสดงแผนภูมิ
องค์ประกอบของเจตคติได้ดังนี้ (Triandis, 1971 : 3)

องค์ประกอบของเจตคติ

เจตคติและพฤติกรรม

ประภาเพ็ญ สุวรรณ กล่าวว่า "เจตคติเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำนายพฤติกรรมหรือ
การปฏิบัติต่าง ๆ ของบุคคล" (ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2520 : 8)

การแสดงออกทางเจตคติโดยอาศัยพฤติกรรมแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ นั่นแนลล์
สรุปไว้ดังนี้

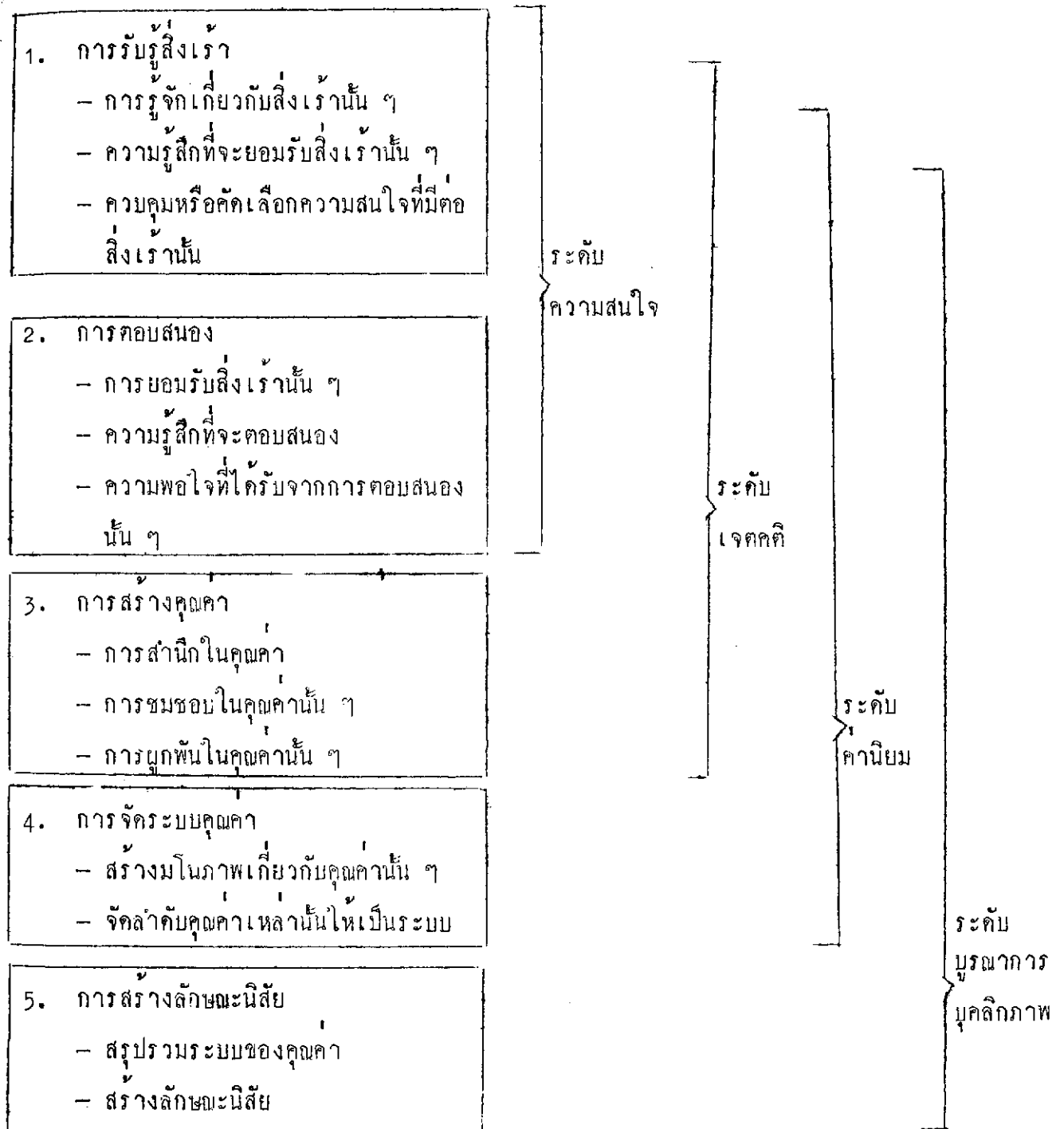
1. แสดงออกมาในลักษณะพึงพอใจ ชอบ ถ้าคนมีลักษณะแบบนี้ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
แล้วก็จะทำให้คนอยากปฏิบัติ อยากเข้าใกล้สิ่งนั้น เรียกว่า เจตคติเชิงนิมาน (Positive)

2. แสดงออกมาในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่ชอบ ถ้าคนมีเจตคติแบบนี้ต่อสิ่งเรา
อย่างใดอย่างหนึ่ง ก็จะทำให้คนเบี่ยง่าย ชิงชัง อยากหนีให้ห่างจากสิ่งนั้น เรียกว่า
เจตคติเชิงนิเสธ (Negative)

(Nunnally. 1959 : 300 - 301)

บลูม และคณะ ได้เสนอแนะว่า เจตคติของบุคคลควรจะมีรูปแบบของการพัฒนา
ตามลำดับขั้นดังนี้ (Bloom and others. 1971 : 225 - 277)

รูปแบบของการพัฒนาทางด้านความรู้สึกตามแนวคิดของบลูมและคณะ

สาเหตุของการเกิดเจตคติ

ควน ขาวหนู ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเกิดเจตคติไว้ว่า เจตคติได้เกิดขึ้น
 โดย ๆ แต่เกิดขึ้นจากสาเหตุต่อไปนี้คือ

1. เกิดจากผลรวมขั้นสุดท้ายของการสะสมประสบการณ์ต่าง ๆ ในช่วงระยะเวลา
 หนึ่งของชีวิตประจำวัน เจตคติที่เกิดขึ้นนี้จะมีลักษณะมั่นคงถาวรพอสมควร
2. เกิดจากผลของประสบการณ์ในระยะสั้น ซึ่งประสบการณ์นั้นเป็นไปอย่างเข้มข้น
 ตื่นเต้น และรวดเร็วโดยทันทีทันใดนั่นเอง เจตคติก็เกิดขึ้นได้เลย เจตคติแบบนี้เป็นได้ทั้ง
 เจตคติชั่วคราวและถาวร
3. เกิดจากการได้รับอิทธิพลจากผู้อื่นที่ตนนิยมชมชอบ เมื่อบุคคลนั้นแนะนำเขา
 ก็จะปฏิบัติตามโดยคุณวิ
4. เกิดขึ้นโดยการเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมโดยปราศจากเหตุผล ถ้า
 จากประสบการณ์เดิมเราชอบสิ่งนั้น เมื่อเราพบของใหม่คล้ายกันก็จะชอบด้วย เช่น เรา
 ชอบสีชมพู เมื่อเห็นคนใส่ชุดสีชมพู เราก็ชอบด้วยอย่างนี้ เป็นต้น
5. เกิดจากการได้เห็นตัวอย่างที่ดี หรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ถูกสุจริตลักษณะก็จะชอบ
 และปฏิบัติตามไปในทางที่ดีนั้น

(ควน ขาวหนู ม.ป.ป. : 16)

ไพบูลย์ อินทรวีชา กล่าวถึงการสร้างสมเจตคติไว้ว่า เจตคติรับได้ 2 ทางคือ

1. เจตคติที่รับหรือสร้างสรรค์ขึ้นโดยตั้งใจ เช่น ในโรงเรียน ตามโบสถ์
 ตามวัดวาอาราม หรือสถาบันทางสังคมอื่น ๆ เป็นต้น
2. เจตคติที่เกิดขึ้นจากการแสวงหา หรือได้รับจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทางด้าน
 สังคมวงกว้าง เช่น ได้รับมาจากค่านิยมของสังคมทั่ว ๆ ไป หรือได้รับมาจากความนิยม
 ตามสมัยในแวดวงของหมู่พวก เป็นต้น

(ไพบูลย์ อินทรวีชา 2517 : 47)

การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

เรมเมอร์ ได้ศึกษาถึงความคงที่ของเจตคติ (Stability of Attitude) และได้กล่าวไว้ว่า "เจตคติสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ และบางกรณีจะมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก" (Remmers. 1954 : 6 - 7)

เอคเวอร์ค ได้กล่าวถึงลักษณะการเปลี่ยนแปลงเจตคติไว้ 4 ประการ สรุปได้ดังนี้

1. เจตคติจะเปลี่ยนแปลงได้เมื่อได้รับการจูงใจ
2. เจตคติจะเปลี่ยนแปลงได้เมื่อเกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์โดยตรง
3. เจตคติจะเปลี่ยนแปลงได้เมื่อบุคคลได้รับความรู้ใหม่เพิ่มเติมขึ้น และยอมรับ

ในคุณสมบัติหรือสถานการณ์ของสิ่งนั้น ๆ

4. เจตคติจะเปลี่ยนแปลงได้เมื่อมีการกระทำและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง

(Edwards. 1957 : 200 - 202)

ทฤษฎีที่กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงเจตคตินี้หลายทฤษฎี เช่น

1. ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) ฮอฟแลนด์ เจนิส และเคลลี ได้ร่วมกันศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีนี้เป็นกลุ่มแรกโดยยึดหลักว่า เจตคติจะเปลี่ยนแปลงเมื่อบุคคลเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion) การรับรู้ทำให้บุคคลได้รับความคิดเห็นใหม่ ๆ และการเรียนรู้จะเกิดได้มากน้อยเพียงไรต้องอาศัยการเสริมแรง นอกจากนั้นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ ได้แก่ ความสนใจ ความเข้าใจ และการยอมรับก่อนที่จะบุคคลจะเกิดความคิดเห็นใหม่ ๆ จะต้องมีความสนใจในข่าวสารที่ได้รับก่อน เมื่อสนใจก็มีความเข้าใจเกิดขึ้น จึงจะยอมรับข่าวสารนั้น ๆ การยอมรับขึ้นอยู่กับสิ่งล่อใจซึ่งอยู่ในรูปต่าง ๆ กัน เช่น การให้เหตุผลหรือการสื่อสารชักจูง (Hovland, Janis and Kelly, quoted in Insko. 1967 : 199-203)

2. ทฤษฎีความสอดคล้อง (Consistency Theory) ทฤษฎีนี้ให้ความหมายของความสอดคล้องไว้ว่า เป็นภาวะที่ทุกสิ่งทุกอย่างผสมกลมกลืนกันไม่มีความกกกันค้านใด

ด้านหนึ่ง เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล ถ้าเกิดไม่สอดคล้องจะมีผลในด้าน
การเปลี่ยนแปลงเจตคติ (Kiesler Collins and Miller. 1969 : 155 - 190)
นักจิตวิทยาหลายท่านได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงเจตคติโดยยึดหลักความสอดคล้องที่กล่าวมานี้
แต่ศึกษารายละเอียดต่างกัน เช่น อะเบลสัน และโรเซนเบอร์ก กล่าวถึงสภาพความ
สอดคล้องของเจตคติไว้โดยสรุปว่า เมื่อบุคคลมีความรู้สึกและความคิดความเข้าใจไม่
สอดคล้องกันจนถึงระดับที่ตึงไว้นี้ที่ไม่สามารถทนได้ เจตคติจะเปลี่ยนไป (Abelson &
Rosenberg, quoted in Kiesler and others. 1969 : 155 - 190) นอกจากนี้
เฟสติงเกอร์ ได้กล่าวถึงความขัดแย้งระหว่างความรู้สึก ความคิด และการกระทำ ภาวะ
ของความไม่สอดคล้อง เกิดขึ้นได้สองกรณี คือ บุคคลรับรู้เหตุการณ์ใหม่หรือข้อมูลใหม่
ขัดแย้งกับความเชื่อ ความคิดเห็นและเจตคติเดิม หรือเมื่อบุคคลได้รับข้อมูลใหม่ที่คาดไม่ถึง
เมื่อเกิดความไม่สอดคล้องขึ้น บุคคลจะพยายามทำให้เกิดความสอดคล้องหรือพยายามหา
ข้อมูลมาสนับสนุนความคิดและพฤติกรรมเดิมของตน (Festinger. 1965 : 3 - 5)

3. ทฤษฎีการตัดสินทางสังคม (Social Judgement Theory) เซอร์ฟ และ
เซอร์ฟ ยืนยันว่าเจตคติเกิดจากการเรียนรู้เช่นกัน ซึ่งการเรียนรู้จะสัมพันธ์กับหลักเกณฑ์
ต่าง ๆ ทางสังคม ประกอบกับการมีความคิดเกี่ยวกับตนเองอยู่ด้วย การเปลี่ยนแปลงเจตคติ
จะเกิดขึ้นเมื่อมีความขัดแย้งระหว่างเจตคติเดิมกับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ บุคคลจะเปรียบเทียบ
เจตคติเดิมกับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ถ้าเจตคติเดิมตรงกับบรรทัดฐานของกลุ่ม (Group Norm)
และข้อมูลใหม่มาจากแหล่งข้อมูลที่เป็นตัวแทนของกลุ่มเช่นกัน ก็จะทำให้บุคคลสงสัยว่า
เจตคติของเขาอาจจะคลาดเคลื่อนไปจากบรรทัดฐานของกลุ่มซึ่งมีผลทำให้บุคคลนั้นหันไปหา
ข้อมูลใหม่ เจตคติก็จะเปลี่ยนใหม่ (Sherif & Sherif. 1967 : 115)

4. ทฤษฎีความสมดุล (Balance Theory) โดยปกติทั่วไปจะพยายามรักษา
ความสมดุลของเจตคติของตนเองไว้คือ เมื่อเจตคติที่มีต่อสิ่งใด สิ่งหนึ่งและได้รับข้อมูลต่าง ๆ
เกี่ยวกับสิ่งนั้นในด้านที่ดีก็จะทำให้เจตคติที่มีต่อสิ่งนั้นอยู่ในสภาพสมดุล ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลง
พฤติกรรม แต่ในทางตรงข้าม ถ้าบุคคลได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ ในทางไม่ดี ก็จะทำให้

เกิดความขัดแย้งกับเจตคติเดิมทำให้บุคคลเกิดความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งนั้น จึงอาจทำให้เจตคติเปลี่ยนแปลงไปในทางยอมรับหรือปฏิเสธข้อมูลใหม่ที่ได้รับก็ได้ เพื่อทำให้ความรู้สึกขัดแย้งนั้นลดน้อยลงมากที่สุด (Sartain. 1978 : 118)

เจตคติทางสุขภาพ (Health Attitude)

ในการสอนสุขศึกษาเรามุ่งสร้างเจตคติทางสุขภาพ (Health Attitude) เป็นสำคัญ คือ สอนให้เด็กได้มีความเชื่อ ความศรัทธา หรือความรู้สึกต่อเรื่องสุขภาพดีขึ้น หรือเพิ่มพูนมากขึ้นกว่าเดิม เช่น หลังจากสอนเรื่องการแปรงฟันไปแล้ว ก็ทำให้นักเรียนสนใจต่อการแปรงฟัน มีความนิยมชมชอบต่อการมีฟันเป็นระเบียบ ขาวสะอาด และมีความปรารถนาที่จะให้ฟันของตนขาวสะอาดน่ารักอยู่เสมอเหล่านี้ เป็นต้น (ควน ขาวหนู ม.ป.ป. : 15) นอกจากนี้ ประภาเพ็ญ สุวรรณ ไกลกล่าวว่าเป็นพฤติกรรมทางด้านความรู้สึกหรือที่ Bloom และ Krathwohl เรียกว่า Affective Domain ซึ่งเกี่ยวข้องกับท่าที ความรู้สึก ความชอบ อารมณ์ การยอมรับ หรือการไม่ยอมรับ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล สังเกตด้วยตาเปล่าไม่ได้ แต่สามารถทราบว่าคุณคนมีหรือไม่มีได้ โดยใช้วิธีการทางด้านจิตวิทยา พฤติกรรมทางด้านท่าทีความรู้สึกนั้น ประกอบด้วยขั้นตอนทางด้านสภาวะจิตใจ หรืออารมณ์หลายชั้น หรือการใส่ใจไปสู่ขั้นต่าง ๆ คือ การตอบสนอง การเกิดความรู้สึกประทับใจ การให้ค่า (valuing) เช่น ให้ค่าต่อสิ่งหนึ่งว่ามีประโยชน์ เป็นต้น ความรู้สึก อารมณ์ หรือเจตคตินี้จะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะนำไปสู่การปฏิบัติทางด้านสุขภาพหรือสุขปฏิบัติ (Health Practices) (ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2522 : 96)

การวัดเจตคติ

เซอร์สโตน ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นเรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึกและความเชื่อนั่นเอง

สิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ดังนั้น การวัดเจตคติจึงวัดโดยตรงไม่ได้ แต่สามารถวัดได้ในรูปของความคิดเห็น (Opinion) หรือจากการแสดงออกทางภาษา (Verbal Expression) (Thurstone. 1967 : 77)

เจตคติเป็นพฤติกรรมทางสมอง เป็นสภาพทางจิต หรืออารมณ์ของมนุษย์ที่ซับซ้อนมาก ซึ่คือ และแบคแมน ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับธรรมชาติของเจตคติว่า เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถวัดได้ในรูปของความคิดเห็น (Opinion) หรือจากการแสดงออกทางภาษา (Verbal Expression) (Secord and Backman. 1964 : 100)

เชคคักกี โฆวาสินรุ ได้กล่าวถึงข้อตกลงในการวัดเจตคติไว้ดังนี้

1. การศึกษาเจตคตินั้นเป็นการศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่มีลักษณะคงเส้นคงวา หรืออย่างน้อยเป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่จะไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาหนึ่ง

2. เจตคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง ฉะนั้น การวัดเจตคติจึงเป็นการวัดทางอ้อมจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือปฏิบัติอย่างมีระเบียบแบบแผนที่คงที่ ไม่ใช่พฤติกรรมโดยตรงของมนุษย์

3. การศึกษาเจตคติของบุคคลนั้น ไม่ใช่เป็นการศึกษาเฉพาะทิศทางเจตคติของบุคคลเท่านั้น แต่จะต้องศึกษาถึงระดับความมากน้อย หรือความเข้มของเจตคตินั้น ๆ ด้วย

(เชคคักกี โฆวาสินรุ 2522 : 94 - 95)

การสร้างมาตรวัดเจตคติตามวิธีของเชอร์สโตน

ในปี ค.ศ. 1929 เชอร์สโตนได้ประยุกต์เอาวิธีสร้างสเกลทางจิตวิทยามาใช้แก้ปัญหาเกี่ยวกับการวัดเจตคติ วิธีการสร้างมาตรวัดเจตคติตามระเบียบวิธีของเชอร์สโตนนั้น ดำเนินการขึ้น ๆ สรุปได้ดังนี้

- ขั้นที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างแบบสอบถาม
- ขั้นที่ 2 ประเมินผลข้อความที่เลือกมาเพื่อสร้างแบบสอบถาม
- ขั้นที่ 3 พิจารณาค่าของสเกล
- ขั้นที่ 4 เลือกข้อความที่ดีเพื่อใช้ในแบบสอบถามจริง
- ขั้นที่ 5 หาค่าความเชื่อมั่นของสเกลวัดเจตคติที่สร้างขึ้น
- ขั้นที่ 6 หาค่าความเที่ยงตรงของสเกลวัดเจตคติที่สร้างขึ้น

ขั้นที่ 1 เก็บรวบรวมข้อความเพื่อสร้างแบบสอบถาม ขั้นนี้เป็นการรวบรวมเอาข้อความที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เราจะศึกษาโดยดำเนินการดังนี้

1. รวบรวมข้อความซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เราจะศึกษานั้นให้มากที่สุด อาจจะเป็น 200 - 300 ข้อความ สำหรับเซอรส์โตนใช้เพียง 130 ข้อความ ซึ่งข้อความเหล่านี้อาจจะได้มาจากแหล่งต่าง ๆ กัน เช่น หนังสือพิมพ์ บทความในนิตยสาร หรือวารสารต่าง ๆ หรือคิดข้อความขึ้นเอง โดยอาศัยประสบการณ์เดิม ฯลฯ ข้อความเหล่านี้ต้องให้มีทั้งข้อความที่แสดงเจตคติดี และไม่ดีต่อเรื่องนั้น ๆ

2. ใช้ข้อความดังกล่าวสร้างมาตราวัดเจตคติในเรื่องที่จะศึกษา โดยเลือกใครคนหนึ่งเป็นผู้แบ่งข้อความนั้นออกเป็น 11 กลุ่ม โดยข้อความที่มีความคิดเห็นดีที่สุด และข้อความกลุ่มสุดท้ายจะเป็นข้อความที่มีความคิดเห็นไม่ดีที่สุดต่อเรื่องนั้น ๆ ส่วนกลุ่มอื่น ๆ ก็เป็นกลุ่มของข้อความที่มีความคิดเห็นดี และไม่ได้ดี ลดหลั่นลงไปตามลำดับ ข้อควรระวังก็คือ

- ก. ไม่จำเป็นต้องแบ่งแต่ละกลุ่มให้เท่า ๆ กัน
- ข. ก่อนที่จะทำการแบ่งกลุ่มนี้ ให้หยิบข้อความหลาย ๆ ข้อความมาเปรียบเทียบกัน จะช่วยให้ผู้แบ่งพิจารณาแยกได้ง่ายเข้า
- ค. เวลาที่ใช้ทำการแบ่งกลุ่มนี้ ใช้เวลาประมาณ 45 นาที

3. พิจารณาเลือกเอาข้อความที่คู่และเหมาะสมตรงตามความต้องการที่จะศึกษาเกณฑ์ ในการตรวจพิจารณาข้อความว่าคู่หรือไม่นั้นอาจจะกระทำได้ โดยอาศัยเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ก. แต่ละข้อความเป็นเรื่องที่ก่อให้เกิดการถกเถียงโต้แย้งได้ เป็นการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นไม่ใช่ข้อเท็จจริง (Fact)

ข. แต่ละข้อความเกี่ยวข้องกับการณ์แปรของเจตคติภายใต้หัวเรื่องอันเดียวกัน

ค. แต่ละข้อความง่าย ไม่ซับซ้อน

ง. แต่ละข้อความสั้น

จ. แต่ละข้อความสมบูรณ์ในความหมายที่ช่วยให้เห็นเจตคติอย่างเด่นชัดเพียงพอประเด็นเดียว

ฉ. แต่ละข้อความมีความคิดเดียว

ช. แต่ละข้อความชัดเจนและตรงไปหาหมาย

ฌ. แต่ละข้อความประกอบด้วยถ้อยคำที่เป็นประเด็นของเรื่อง

ขั้นที่ 2 ประเมินผลข้อความที่เลือกมาเพื่อสร้างแบบสอบถาม ขั้นนี้เป็นการประเมินค่าของข้อความ เป็นการกำหนดว่าข้อความแต่ละข้อจะอยู่ในตำแหน่งใดในสเกลสำหรับวัดเจตคตินั้น ในการกำหนดนี้จำเป็นต้องอาศัยบุคคลอื่น ๆ ที่เรียกว่าผู้ตัดสิน (Judge) ซึ่งจะเป็นผู้แบ่งข้อความต่าง ๆ เหล่านี้ให้อยู่ในชั้นต่าง ๆ ของสเกล โดยดำเนินการดังนี้

1. พิมพ์ข้อความที่คัดเลือกไว้ลงในกระดาษแผ่นเล็ก ๆ แผ่นละข้อความ
2. เลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ตัดสินที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการวัดเจตคติ

50 คน

3. ให้ผู้ตัดสินแต่ละคนเลือกจัดข้อความในบัตรแยกเป็น 11 กอง นับจากกลุ่มข้อความที่มีความคิดเห็นที่คู่ที่สุดจนถึงไม่คู่ที่สุดต่อเรื่องนั้น ๆ การจัดกลุ่มข้อความออกเป็น

11 กลุ่มนี้ ถือว่าข้อความแต่ละกลุ่มอยู่ในอันตรภาคที่ต่อเนื่องกันและแต่ละอันตรภาคทาง
เท่ากัน โดยผู้ตัดสินไม่จำเป็นต้องเฉลียวว่าแต่ละกลุ่มต้องมีข้อความเท่ากัน

ขั้นที่ 3 พิจารณาความของสเกล ขั้นนี้เป็นการนำผลการตัดสินทั้งหมดมาเจนนับว่า
ข้อความหนึ่ง ๆ จะถูกจัดอยู่ในกองใดกี่ครั้ง จากนั้นก็หาค่าประจำ (Scale Value)
ของข้อความแต่ละข้อ โดยหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าควอไทล์ (Q-value)

ขั้นที่ 4 เลือกข้อความที่ดี เพื่อใช้ในแบบสอบถามจริง ขั้นนี้เป็นการนำข้อความ
ต่าง ๆ มาเรียงลำดับตามค่ามัธยฐาน และเลือกข้อความที่มีค่าควอไทล์น้อยที่สุดตามจำนวน
ที่ต้องการ ถ้าข้อใดมีค่าควอไทล์สูง แสดงว่าข้อความนั้นมีความกำกวม หรือมีความหมาย
เป็น 2 นัยมาก ซึ่งไม่อยู่ในทางตรงข้ามค่าควอไทล์น้อยถือว่าข้อความนั้นดี

จำนวนข้อความที่จะใช้วัดเจตคตินั้นขึ้นอยู่กับข้อกำหนดช่วงเจตคติว่าจะให้กี่ช่วง
และจะเลือกใช้ช่วงละกี่ข้อความ เช่น ถ้ากำหนดให้มี 11 ช่วง ช่วงละ 2 ข้อความก็
จะได้ 22 ข้อความ หรือถ้ากำหนดช่วงละ 3 ข้อความก็ควรมี 33 ข้อความ เป็นต้น

ขั้นที่ 5 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของสเกลวัดเจตคติที่สร้างขึ้น
เชอร์สโตนพิจารณาความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 2 วิธีคือ วิธีแบ่งครึ่ง
(Split - Half Method) และวิธีใช้แบบทดสอบคู่ขนาน (Parallel Form) ซึ่ง
เชอร์สโตนพบว่า มาตรการวัดของเขามีความเชื่อมั่นเกินกว่า 0.86 ขึ้นไป

ขั้นที่ 6 หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของสเกลวัดเจตคติที่สร้างขึ้น
เชอร์สโตนหาค่าความเที่ยงตรงโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับแบบทดสอบอื่น
(Correlated with Other Tests) และวิธีทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง
สองกลุ่ม ที่ทราบว่ามีเจตคติแตกต่างกัน (Known Groups Technique)

(เชดคัทท์ โฆวาสินธุ์ 2520 : 98 - 103 ไพบูลย์ อินทรวินา 2517 :
66 - 72)

หลังจากที่เชอร์สโตนได้สร้างมาตรการวัดเจตคติแล้วไม่นาน ลีเคอร์ท ก็ได้คิดสร้าง
มาตรการวัดเจตคติขึ้น โดยมีข้อตกลง (Assumption) ว่า เรื่องของเจตคตินั้นจะมีการแจกแจง

เป็นแบบปกติ จากข้อตกลงดังกล่าว ลิเคอร์ท์ได้วัดเจตคติโดยใช้หน่วยคะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation Units) การหาค่าของสเกล ซึ่งกระทำโดยใช้หน่วยคะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐานกับการกำหนดค่าของคะแนนของการตอบเป็น 4 3 2 1 0 (หรือเป็น 5 4 3 2 1) นั้นปรากฏว่า มีสหสัมพันธ์ 0.99 ลิเคอร์ท์ รายงานว่า การวัดเจตคติโดยวิธีของเขามีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงใกล้เคียงกับการใช้เทคนิคของเชอร์สโตน และสามารถวัดเจตคติได้กว้างขวางกว่าแบบอื่น ๆ และสามารถจะวัดเจตคติได้ในแทบทุกกลุ่ม อนึ่ง แบบของลิเคอร์ท์ไม่ต้องมีผู้ตัดสิน และไม่ยุ่งยากเท่ากับของเชอร์สโตน โดยที่ปรากฏผลว่า แบบของลิเคอร์ท์กับแบบของเชอร์สโตน มีค่าสหสัมพันธ์ประมาณ 0.65 - 0.71 (Femmers. 1954 : 9) สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม สรุปว่า แบบวัดของลิเคอร์ท์มีผู้นิยมใช้แพร่หลายมากที่สุด เพราะสร้างได้ง่ายกว่าวิธีของเชอร์สโตน (สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม 2520 : 22 - 23)

การสร้างมาตราวัดเจตคติตามวิธีของลิเคอร์ท์

วิธีการสร้างมาตราวัดเจตคติตามระเบียบวิธีของลิเคอร์ท์นั้น สรุปการดำเนินการสร้างไว้ดังนี้

1. รวบรวมข้อความจากแหล่งต่าง ๆ โดยอาจจะเขียนขึ้นเอง หรือนำมาจากผู้อื่น เช่น จากหนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์ หรือจากวิทยุหรือโทรทัศน์ในค่านั้น ๆ แต่ละข้อจะต้องมีลักษณะที่ผู้ตอบที่มีเจตคติต่างกันจะตอบแตกต่างกัน ดังนั้น เราต้องหลีกเลี่ยงข้อความที่เป็นจริง ข้อความที่มีความหมายกำกวม หรือมีความหมายเป็น 2 นัย
2. ตรวจสอบข้อความเพื่อให้แน่ใจว่าข้อความนั้นเขียนไว้เหมาะสมกับการที่จะตอบเพียงใด เช่น การให้ตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะถ้าหากไม่มีการตรวจสอบอาจทำให้ได้ข้อความที่ไม่สอดคล้องกับการตอบข้างต้น โดยในบางครั้งข้อความที่ให้นั้นอาจตอบเป็นอย่างอื่นก็ได้ เช่น ชอบมาก ชอบ เฉย ๆ ไม่ชอบ ไม่ชอบมาก เป็นต้น

3. กำหนดน้ำหนักในการตอบตัวเลือกต่าง ๆ แต่ละข้อความ นิยมใช้การกำหนดให้แต่ละตัวเลือกมีน้ำหนักเป็น 5 4 3 2 1 สำหรับข้อความที่เห็นด้วยนั้น การให้น้ำหนักเป็นดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้น้ำหนัก	5
เห็นด้วย	ให้น้ำหนัก	4
ไม่แน่ใจ	ให้น้ำหนัก	3
ไม่เห็นด้วย	ให้น้ำหนัก	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้น้ำหนัก	1

สำหรับข้อความที่ไม่เห็นด้วย การให้น้ำหนักเป็นดังนี้

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้น้ำหนัก	5
ไม่เห็นด้วย	ให้น้ำหนัก	4
ไม่แน่ใจ	ให้น้ำหนัก	3
เห็นด้วย	ให้น้ำหนัก	2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้น้ำหนัก	1

4. วิเคราะห์ข้อสอบ การวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ (Item Analysis)

สามารถทำได้ 2 แบบคือ

4.1 วิธีหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากข้อความกับคะแนนรวม

4.2 วิธีวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ การแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำนั้น นิยมใช้วิธีการหาร้อยละ 25 บนและร้อยละ 25 ล่างของผู้ตอบ ถ้ามีความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยก็ถือว่าข้อความนั้นมีความจำแนก แล้วเราสามารถทดสอบว่าความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่โดยการหาค่า t (t - test) แล้วเลือกเฉพาะข้อความที่มีค่าที่สูงนำไปเป็นเครื่องมือวัดเจตคติต่อไป (เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ 2520 : 103 - 108 ไพบุลย์ อินทริวิชา 2517 : 74 - 78)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กู๊ด และคณะ ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ไว้ว่า หมายถึง ความสำเร็จ (accomplishment) หรือความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะ หรือความรู้ต่าง ๆ และให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (academic achievement) ไว้ว่า หมายถึง

1. ความรู้และทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว การทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการวัดผลหรือทั้งสองอย่างรวมกัน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิชาต่าง ๆ เช่น เลขคณิต ประวัติศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ฯลฯ

(Good and others. 1959 : 7)

ในการจัดการศึกษาเพื่อให้เด็กนักเรียนได้เรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการจำเป็นจะต้องมีการสอน ทั้งนี้เพราะการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้สะดวกยิ่งขึ้น แต่การสอนที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีกระบวนการและดำเนินงานที่เหมาะสมอีกด้วย

ฮิวจ์ และคัตแคน ได้แบ่งกระบวนการสอนออกเป็น 4 ส่วนคือ

1. ขั้นการวางแผนหลักสูตร (Curriculum-planing Phase)
2. ขั้นการสอน (Instructing Phase)
3. ขั้นการวัดผล (Measuring Phase)
4. ขั้นการประเมินผล (Evaluation Phase)

(Hough and Dancan. 1970 : 5)

เมซ์เรนส์ และเลซ์มาน ได้กำหนดกระบวนการเรียนการสอนไว้ 3 ขั้นตอนคือ

1. การกำหนดจุดมุ่งหมายทางการเรียนการสอน (Objectives)
2. การจัดการเรียนการสอนหรือประสบการณ์ในการศึกษา (Educational

Experience)

3. การดำเนินการประเมินผล (Evaluation Procedures)

ซึ่งการวัดผลและการประเมินผลเป็นประโยชน์ต่อครูและนักเรียนหลายประการด้วยกัน เช่น

1. ช่วยให้ครูได้รู้ว่ามีนักเรียนได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ อย่างไร
2. ช่วยครูในการกำหนด ปรับปรุงแก้ไข และเพิ่มเติมเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและเป้าหมายสำหรับนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
3. ช่วยครูให้ประเมินได้ว่าการเรียนการสอนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายในระดับใด
4. ช่วยครูในการกำหนด ประเมินผล และปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น
5. บอกจุดมุ่งหมาย เป้าหมายในการสอนของครูให้นักเรียนทราบ
6. ให้เป็นผลสะท้อนกลับ (Feed back) เพื่อบอกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพียงใด

(Mehrens and Lehmann. 1973 : 10 - 11)

ในการวัดผลประเมินผลทางการศึกษาโดยปกติมีการวัด 4 ด้านด้วยกัน คือ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ความถนัด
3. ความสนใจ
4. บุคลิกภาพ

การรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้มาซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น เอชมานน์ และคล็อก ได้กล่าวไว้ว่า อาจจะได้มาโดยวิธีการต่าง ๆ หลายวิธีด้วยกัน เช่น การสังเกตของครู (Observation) จากระเบียนประจำตัวนักเรียน (Record) จากการสัมภาษณ์นักเรียน (Interview) และการทดสอบด้วยกระดาษและดินสอ (Paper and Pencil Test)

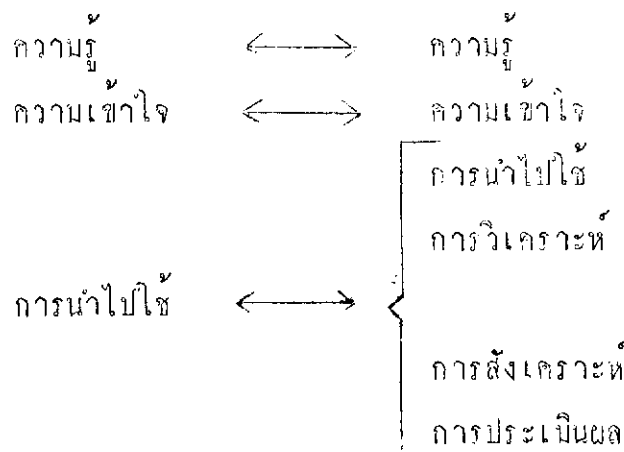
(Ahmann and Clock. 1975 : 106) ซึ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้ก็มีผู้ได้กล่าวไว้ เช่น

ชวาล แพร์ทกุล ได้กล่าวถึง การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง การวัดความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ที่ได้รับจากประสบการณ์ทั้งปวงทั้งจากโรงเรียนและจากทางบ้าน ยกเว้นการวัดทางร่างกาย ความถนัด และทางบุคลลกับสังคม การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบทดสอบนั้นมุ่งที่จะวัดความสำเร็จในการวัดความสำเร็จในวิชาการเป็นส่วนใหญ่ และมักจะเป็นคำถามที่ให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษและดินสอ (Paper and Pencil Test) กับชนิดให้นักเรียนปฏิบัติจริง ๆ (Performance Test) ดังที่เรียกว่าข้อสอบภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติตนเอง และข้อสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการในสมัยนี้มุ่งที่จะวัดว่า เด็กสามารถนำความรู้ไปใช้ในด้านต่าง ๆ ได้มากน้อย และกลองแกล้วเพียงใดมากกว่าที่จะวัดว่า เด็กสามารถเก็บความรู้ (จำ) ไว้ในตัวได้มากเท่าใด (ชวาล แพร์ทกุล 2518 : 111 - 112)

โกวิท กระจ่าง ได้ให้ความหมายของการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็น การทดสอบเพื่อวัดทักษะและความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้ไปแล้วไม่ว่าจะเป็นการให้ศึกษาอบรมวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือการเรียนรู้ที่ได้จากแบบใด ๆ ก็ตาม การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้มักใช้กันอย่างกว้างขวางในเกือบทุกวิชาในระดับชั้นต่าง ๆ ที่มีการสอนในโรงเรียน และโดยทั่วไปแล้ว ข้อทดสอบในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเหล่านั้นได้มาจากการคัดเลือกข้อทดสอบต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนได้ใช้มาแล้ว และเห็นว่าเป็นข้อทดสอบที่มีประสิทธิภาพดี (โกวิท กระจ่าง 2523 : 13 อ้างอิงมาจาก Green. 1952 : 37)

โกวิท กระจ่าง ได้กล่าวถึงการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนด้านพุทธิศึกษา ซึ่งเป็นการวัดผลตามจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการระลึกได้ (recall) การจำได้หรือรู้จัก (recognition) และพัฒนาการของความสามารถทางสติปัญญา (intellectual ability) (โกวิท กระจ่าง 2522 : 15 - 16 อ้างอิงมาจาก Marshall & Hales. 1972 : 8 - 10) ตลอดจนทักษะต่าง ๆ

ทางค่านิสิตปัญญา ว่าควรจะได้พิจารณาจากการจำแนกพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่คลุม
และคณะ ได้กำหนดไว้ 6 ด้านด้วยกันคือ ด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำ
ไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล แต่การจำแนกไว้ 6 ด้านนี้
ปรากฏว่าในเวลาต่อมาประสบความยุ่งยาก ในการที่จะกำหนดและจำแนกวัตถุประสงค์ใน
การเรียนการสอน อนึ่ง เพื่อช่วยในการเขียนข้อทดสอบ และจำแนกข้อสอบได้สะดวกยิ่งขึ้น
จึงควรลดลงให้เหลือเพียง 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ซึ่งหมายถึงความสามารถในการระลึกได้
ถึงสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว รวมความถึงความรู้ในเรื่อง ในวิธีดำเนินการและความรู้รวมยอด
ในเนื้อหาต่าง ๆ ด้านความเข้าใจ ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการแปลความ ตีความ
ขยายความและคำแนะนำไปใช้ ซึ่งได้แก่ ความสามารถหรือกิจกรรมทางสมอง (Intellectual
Activity) ต่าง ๆ ที่สลับซับซ้อนกว่าความเข้าใจธรรมดา ๆ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับที่
จำแนกไว้เดิม 6 ด้านก็จะได้ดังนี้ คือ (Bloom and others. 1971 : 110 - 112)

งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ยุพา อุดมศักดิ์ ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาคำถามและเจตคติทางค่าน
สุภาพต่อการสอนสุขศึกษาของครูประถมศึกษาในประเทศไทย" ผลการศึกษานี้เกี่ยวข้องกับ

กับเจตคติต่อการสอนในวิชาสุขศึกษา พบว่า ครูประจำการมีเจตคติต่อการสอนสุขศึกษา
 เป็นไปในทางที่พึงประสงค์ ส่วนครูที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยมีเจตคติที่ไม่ดี ทั้งสองกลุ่ม
 มีเจตคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ยุพา อุดมศักดิ์ 2512 :
 บทคัดย่อ)

ณรงค์ สกุนตา ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครูที่มีต่อ
 วิชาสุขศึกษา" ในปี พ.ศ. 2515 โดยใช้แบบสอบถามกับประชากรที่เป็นนักเรียนระดับ
 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติที่วิทยาลัยครูจันทระเกษม และ
 วิทยาลัยครูนครสวรรค์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในวิชาสุขศึกษา
 ซึ่งตนเองเคยเรียนมาก่อน และเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละข้อแล้ว นักเรียนมีความสนใจ
 ในเรื่องอนามัยเกี่ยวกับนม และผิวหนัง อนามัยเกี่ยวกับหู ตา จมูก ปาก และฟัน
 การป้องกันอัคคีภัย และไฟฟ้าแรงสูง ความปลอดภัยในน้ำ สุขภาพของครูซึ่งเป็นความสนใจ
 ในระดับค่อนข้างสูงของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนเห็นว่า
 เมื่อหาวิชาเหล่านี้มีประโยชน์ต่อชีวิตตนเองอย่างเห็นได้ชัด (ณรงค์ สกุนตา 2516 :
 58)

นิยม นิมิตระกูล ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาเจตคติของนักเรียน
 มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมสาธิตส่วนกลาง ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษารายมีเจตคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาสูงกว่านักเรียน
 หญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีเจตคติ
 ต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (นิยม นิมิตระกูล
 2518 : 87 - 88)

วรุณี สุรสิทธิ์ และคนอื่นๆ ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความคิดเห็นและความต้องการ
 เกี่ยวกับลักษณะการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในวิทยาลัยครู" ผลการศึกษาพบว่า นักเรียน
 ส่วนใหญ่มีเจตคติทางบวกต่อการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในวิทยาลัยครูและพบว่า อายุ
 โรคประจำตัว ภูมิหลังทางการศึกษา สถานศึกษาและภูมิลำเนาเดิม เป็นองค์ประกอบที่

ก่อให้เกิดความแตกต่างของเจตคติทางบวก ส่วนเพศ คารัณภาพยาบาล ระดับการศึกษา ของบิดามารดา เป็นองค์ประกอบที่ไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างของเจตคติของนักศึกษาครู ที่มีต่อวิชาสุขศึกษา นอกจากนี้ นักศึกษาวิทยาลัยครูส่วนใหญ่ยังมีความเห็นว่าวิธีการสอน แบบสาธิต การใช้อุปกรณ์ประเภทของจริง หุ่นจำลอง และกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ทำให้ นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ภายหลังการเรียนรู้ทฤษฎีก่อให้เกิดความเข้าใจแก่นักศึกษาครู ได้มากที่สุด และนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้อาจารย์ใช้วิธีสอนหลายวิธี รูปแบบการสอน หลายชนิดต้องการให้เชิญวิทยากรมาบรรยายเป็นครั้งคราว และประการสุดท้ายต้องการ ให้มีการวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (วรุณี สุรสิทธิ์ และคนอื่น ๆ 2519 : บทคัดย่อ)

ไสว เฟื่องวิทยารัตน์ ได้ศึกษาเรื่อง "การเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในกรุงเทพมหานคร กับจังหวัดนครราชสีมา ในปี พ.ศ. 2519" โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชาย - หญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ของโรงเรียนที่เป็น ตัวอย่างประชากรในกรุงเทพมหานคร และในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 600 คน ผลการวิจัย ปรากฏว่า นักเรียนมีความรู้วิชาสุขศึกษา เจตคติเกี่ยวกับสุขภาพอยู่ในเกณฑ์ดีและไม่พบความ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ล้วนการปฏิบัติทางด้านสุขภาพพบว่า นักเรียน ส่วนใหญ่ปฏิบัติทางด้านสุขภาพในสิ่งที่ควรปฏิบัติ และในสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติยังไม่เป็นที่พอใจ และมีการปฏิบัติทางด้านสุขภาพไม่แตกต่างกัน (ไสว เฟื่องวิทยารัตน์ 2519 : 74 - 77)

ชนวนทอง สือสุวรรณ ได้ศึกษาการสำรวจพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย และโรงเรียนบางกะปิ พบว่า พฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ด้านความรู้ อยู่ในขั้นไม่พอใจ นักเรียนหญิงมีความรู้ทางด้านสุขภาพดีกว่านักเรียนชาย เจตคติทางด้าน สุขภาพอยู่ในเกณฑ์พอใจ มีความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ส่วน การปฏิบัติทางด้านสุขภาพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของโรงเรียนทั้งสองอยู่ในเกณฑ์ พอใจ และมีความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง (ชนวนทอง สือสุวรรณ 2521 : 54 - 55)

จุไร รังสิกระพุ่ม ได้ศึกษาการเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างโรงเรียนปทุมคงคา กับ โรงเรียนสตรีวิริยะ ซึ่ง ปีการศึกษา
2521 พบว่า ความรู้ทางสุขภาพของนักเรียนโรงเรียนสตรีวิริยะสูงกว่าของนักเรียน
โรงเรียนปทุมคงคา และความรู้ทางสุขภาพของนักเรียนทั้งสองโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ยัง
ไม่น่าพอใจ การเปรียบเทียบความรู้ทางสุขภาพของนักเรียนโรงเรียนปทุมคงคา และ
นักเรียนโรงเรียนสตรีวิริยะ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 นักเรียนโรงเรียนปทุมคงคา กับนักเรียนโรงเรียนสตรีวิริยะมีเจตคติทางสุขภาพอยู่ใน
เกณฑ์ที่น่าพอใจ ทั้งเจตคติเกี่ยวกับสุขภาพทางบวกและทางลบ การเปรียบเทียบเจตคติ
ทางสุขภาพระหว่างนักเรียนทั้งสองโรงเรียนในทางบวก ปรากฏว่ามีความคิดเห็นแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การเปรียบเทียบเจตคติทางสุขภาพของทั้งสอง
โรงเรียนในทางลบ พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ในเรื่องการปฏิบัติทางสุขภาพของนักเรียนทั้งสองโรงเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่ควรปฏิบัติอยู่ใน
เกณฑ์ที่น่าพอใจ และการปฏิบัติทางสุขภาพในเรื่องที่ไม่ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ
ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติทางสุขภาพของนักเรียนทั้งสองโรงเรียนในทางที่ไม่ควรปฏิบัติ
พบว่า มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (จุไร รังสิกระพุ่ม
2521 : 47 - 48)

พเยาว์ คัตมณี ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อวิชาสุขศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนสาธิต"
ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนสาธิตมีเจตคติต่อวิชาสุขศึกษา
แตกต่างกัน โดยนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีเจตคติต่อวิชาสุขศึกษากว่านักเรียนโรงเรียนสาธิต
และพบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อวิชาสุขศึกษาแตกต่างกัน โดยนักเรียนหญิง
มีเจตคติดีกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้ยังพบว่า ระดับการศึกษารายได้ของผู้ปกครอง และวุฒิ
ของครูผู้สอนสุขศึกษา ยังเป็นองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดเจตคติที่แตกต่างกันของนักเรียนด้วย
(พเยาว์ คัตมณี 2523 : บทคัดย่อ)

ผาสุวรรณ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโรงเรียนสาธิตน้ำผึ้ง" ผลการศึกษาพบว่า

1. ความรู้ทางด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้ แต่การปฏิบัติยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ส่วนเจตคติปรากฏว่ามีเจตคติที่ดีต่อเรื่องโภชนาการ

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ศาสนา สุขภาพส่วนตัวของนักเรียนในด้านความสมบูรณ์ของร่างกาย สถานภาพของบิดามารดา อาชีพของบิดา ที่พักอาศัย ขนาดครอบครัว สถานภาพของนักเรียน และน้ำหนัก ที่มีอิทธิพลต่อความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตัวของนักเรียน

2.1 ด้านความรู้ จะพบว่าอาชีพของมารดาและสุขภาพส่วนตัวของนักเรียนเกี่ยวกับพันธุกรรมมีอิทธิพลต่อความรู้ในความรู้ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ

$$\alpha = .05$$

2.2 ด้านการปฏิบัติตน ปรากฏว่า ขนาดของครอบครัวมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตนด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = .05$

2.3 ด้านเจตคติ ไม่มีองค์ประกอบใดที่มีอิทธิพลต่อเจตคติทางด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน

3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติและการปฏิบัติตน ปรากฏว่า ความรู้กับเจตคติมีความสัมพันธ์กัน ค่า $R = 0.37$ ที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ 0.001 ความรู้กับการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันค่า $R = 0.23$ ที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ 0.001 และเจตคติกับการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันค่า $R = 0.12$ ที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ 0.001 แสดงว่าความรู้ เจตคติและการปฏิบัติตนมีความสัมพันธ์กันจริง

(ผาสุวรรณ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ 2523 : 49 - 51)

ฉวีวรรณ อารยาพันธ์ ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาพฤติกรรมทันตสุขภาพและภาวะสุขภาพในช่องปากของนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้" ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษามีความรู้ และการปฏิบัติเกี่ยวกับทันตสุขภาพอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ และมีเจตคติต่อทันตสุขภาพอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี เป็นโรคฟันผุ ประมาณร้อยละ 78.02 เฉลี่ยประมาณคนละ 4 ซี่ เป็นโรคปริทันต์ในระดับเหงือกอักเสบเล็กน้อย ประมาณร้อยละ 99.14 ($PI = 1.51$) สำหรับอนามัยของปากทุกคนมีปัญหาแต่อยู่ในระดับต่ำ โดยเฉลี่ยแล้วแต่ละคนจะมีคราบเศษอาหารและคราบหินน้ำลายแต่ละอย่างอยู่บนตัวฟันมากกว่า 1 ใน 3 ของตัวฟันเล็กน้อย

2. นักศึกษาวิชาเอกสุขศึกษา มีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับทันตสุขภาพ และมีอนามัยของปากดีกว่านักศึกษาวิชาเอกอื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการเป็นโรคฟันผุและโรคปริทันต์ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพ การศึกษา และรายได้แตกต่างกัน มีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับทันตสุขภาพ และภาวะสุขภาพในช่องปากไม่แตกต่างกัน เว้นแต่การเกิดโรคฟันผุเท่านั้นที่นักศึกษาซึ่งผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีจำนวนฟันผุน้อยกว่าที่ประกอบอาชีพค้าขาย และเป็นแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ความรู้สัมพันธ์กับเจตคติและการปฏิบัติ เจตคติสัมพันธ์กับการปฏิบัติและอนามัยของปาก โรคปริทันต์สัมพันธ์กับอนามัยของปากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนอกนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

(ฉวีวรรณ อารยาพันธ์ 2524 : บทคัดย่อ)

มาลินี วงศ์นาม ได้ทำการศึกษาเรื่อง "เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ที่มอวิชาสุขศึกษา" ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาวิชาเอกพลศึกษา และวิชาเอกสุขศึกษามีเจตคติต่อวิชาสุขศึกษาอยู่ในระดับที่ดี

2. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีเจตคติต่อวิชาสุขศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาหญิงมีเจตคติดีกว่านักศึกษาชาย

3. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาวิชาเอกพลศึกษา และวิชาเอกสุขศึกษามีเจตคติต่อวิชาสุขศึกษาไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีวิธีการศึกษาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา มีเจตคติต่อวิชาสุขศึกษาไม่แตกต่างกัน

(มาลินี วงศ์นาม 2527 : บทคัดย่อ)

สมปอง ยวงสอาด ได้ทำการศึกษาเรื่อง "เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการดูแลสุขภาพ ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติต่อการดูแลสุขภาพของตนเอง
2. นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติต่อการดูแลสุขภาพของตนเองแตกต่างกับนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่านักเรียนหญิงมีเจตคติต่อการดูแลสุขภาพของตนเองดีกว่านักเรียนชาย
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีเจตคติต่อการดูแลสุขภาพของตนเองไม่แตกต่างกัน
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีเจตคติต่อการดูแลสุขภาพของตนเองไม่แตกต่างกัน
5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกัน มีเจตคติต่อการดูแลสุขภาพของตนเองไม่แตกต่างกัน

(สมปอง ยวงสอาด 2528 : บทคัดย่อ)

เบิร์ต ได้วิจัยเกี่ยวกับ "ความสนใจทางค่านุภาพอนามัย" โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 3,000 คน พบว่า ความสนใจทางค่านุภาพอนามัยของเด็กนักเรียนมีมากน้อยเรียงตามลำดับได้ดังนี้

ปัญหา

ร้อยละของนักเรียนที่สนใจ

การสร้างสุขนิสัย	38
สุขปฏิบัติทางเพศ	36
สวัสดิศึกษา	36

ปัญหา

ร้อยละของนักเรียนที่สนใจ

สุขภาพจิตและโรคภัยไข้เจ็บ	31
การออกกำลังกายและกลไกของร่างกาย	30
การระวังรักษาอวัยวะที่สำคัญต่าง ๆ	29
ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพกับปัญหาสังคม	28
สุขภาพและความเป็นอยู่	27
สุขภาพและความสมบูรณ์ของสังคม	26
โรคสำหรับวัยรุ่นอายุ	25

(Byrd. 1950 : 3)

โอเบอร์ทอมเฟอร์ และเบเยอร์ กล่าวว่า การจัดการสอนสุขศึกษาในวิทยาลัยควรได้มีการวางหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพสังคม เหมาะสมกับการเตรียมตัวครูให้เป็นผู้มีคุณวุฒิทางสุขศึกษา และสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา เพื่อที่จะให้นักศึกษามีความรู้อย่างแท้จริงโดยจัดหลักสูตรให้เหมาะสมดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรสุขศึกษาและสวัสดิศึกษา ควรได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาของสังคมและปัญหาจะต้องสอดคล้องกับสถานการณ์ฉุกเฉินและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ
2. หลักสูตรสุขศึกษาควรกำหนดไว้เพื่อการเตรียมตัวครูในอนาคตให้มีความเข้าใจถึงจุดมุ่งหมาย ความแตกต่าง และความสัมพันธ์ระหว่างวิชาสุขศึกษา สวัสดิศึกษา พลศึกษา สันทนาการและการกีฬา
3. การปฏิบัติงานห้องปฏิบัติการทางสุขศึกษา ควรจัดให้เหมาะสมกับโครงการเตรียมครูสุขศึกษา
4. หลักสูตรสุขศึกษาควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดบทเรียนการประเมินผล

5. หลักสูตรสุขศึกษาควรจะทำให้สอดคล้องกับวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และพื้นฐานทางด้านปรัชญา

6. หลักสูตรสุขศึกษา

6.1 ควรทำให้สอดคล้องกับวิชาวิทยาศาสตร์เบื้องต้น เช่น สัตว์วิทยา กายวิภาค และสรีรวิทยา แบคทีเรียวิทยา และเคมี

6.2 ควรให้สอดคล้องกับพฤติกรรมศาสตร์ เช่น สังคมวิทยา จิตวิทยา มนุษยวิทยา

6.3 ควรให้นักเรียนได้มีความเข้าใจถึงโครงการสุขภาพรวมและมีความรับผิดชอบต่อโรงเรียนและสังคม

6.4 ควรจัดเนื้อหาให้เหมาะสม และเป็นแนวสร้างประสบการณ์ให้กับนักเรียนอย่างแท้จริง

6.5 ควรจะมีวิธีการสอน มีวิธีการถ่ายทอด มีวัสดุอุปกรณ์ที่ดี เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ไปในทางที่พึงปรารถนา

(Oberteuffer and Beyer. 1966 : 260)

เทอร์เนอร์ ได้ให้ความเห็นว่า การดำเนินงานสุขศึกษาในสถาบันฝึกหัดครูนั้น ผู้อำนวยการสถานฝึกหัดครูมีหน้าที่บริหารงานทั่วไปในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพของนักศึกษา และควบคุมการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตร โดยเฉพาะการสอนสุขศึกษาแก่นักศึกษาและควบคุมการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตร โดยเฉพาะการสอนสุขศึกษาแก่นักศึกษาครูจะช่วยให้ นักศึกษาครู มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการเจริญเติบโต และพัฒนาการทางด้านสุขภาพทั้งในแง่ของบุคคลและชุมชน ซึ่งจะช่วยให้ นักศึกษาครูกลายเป็นครูที่มีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความต้องการของสังคมเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้ว และนอกจากนั้นยังเป็นครูที่สามารถปฏิบัติงานด้านสุขภาพร่วมกับครูอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

การสอนสุขศึกษาแก่นักศึกษาฝึกหัดครูเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่นักศึกษา ซึ่งจะออกไปเป็นครูในอนาคตทั้งนี้

1. สุขศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวัฒนธรรมโดยทั่วไป
2. สุขศึกษาช่วยในการพัฒนาและรักษาสุขภาพตนเอง
3. การสอนสุขศึกษาแก่นักศึกษาฝึกหัดครูจะช่วยให้มีความเข้าใจในตัวเด็กทั้งทางกาย สรีรวิทยา และอารมณ์ของเด็กดีขึ้น
4. การสอนสุขศึกษาแก่นักศึกษาฝึกหัดครูจะทำให้สามารถดูแลรักษาเด็กแต่ละคนได้ดีขึ้น
5. ความรู้ในเรื่องโครงการสุขภาพในโรงเรียน จะช่วยให้นักศึกษาฝึกหัดครูปฏิบัติงานร่วมกับครูอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เมื่อได้ออกไปเป็นครู
6. ช่วยทำให้นักศึกษาฝึกหัดครูได้เข้าใจปัญหาของเด็กได้มากขึ้น
7. การสอนสุขศึกษาแก่นักเรียนฝึกหัดครูจะช่วยให้ตัวครูปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความต้องการของสังคม เช่น สามารถปลูกฝังเจตคติ สุขนิสัย ตลอดจนถ่ายทอดความรู้เรื่องสุขภาพให้กับเยาวชนรุ่นหลังต่อไป

(Turner. 1966 : 105 - 128)

จากเอกสารและงานวิจัยที่ได้นำมาพิจารณาเหล่านี้จะเห็นได้ว่า ได้เคยมีผู้ศึกษาค้นคว้าถึงเรื่องเจตคติที่มีต่อวิชาสุขศึกษามาแล้ว แต่ยังไม่เคยมีผู้ใดได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติทางสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน อันจะนำมาซึ่งประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. เจตคติทางสุขภาพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนมีความสัมพันธ์กันเชิงนิมิตในระดับสูง

2. นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก มีเจตคติทางสุขภาพแตกต่างกัน

3. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีเจตคติทางสุขภาพแตกต่างกัน

4. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตกที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีเจตคติทางสุขภาพแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

បញ្ជាក់

ประชากรที่ใช้ศึกษารังนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) วิทยาลัยครูภาคตะวันตก ที่ได้มาการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนมาแล้ว ชั้นปีที่ 2 ภาคนี้ทั้งหมด 4 แห่ง จำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 674 คน ดังตารางแสดงกลุ่มประชากร

ตาราง 1 กลุ่มประชากร

[illegible]

ตาราง 1 (ต่อ)

นักศึกษาวิชาเอก	วิทยาลัยครู กาญจนบุรี			วิทยาลัยครู นครปฐม			วิทยาลัยครู เพชรบุรี			วิทยาลัยครู หมู่บ้านจอมบึง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
การถ่ายภาพและโฆษณา	11	22	33									
เทคนิคการอาชีพการ สำนักงาน										7	29	36
เทคนิคการอาชีพงาน ช่างยนต์	31	—	31									
เทคนิคการอาชีพศิลปกรรม										18	10	28
เทคนิคการอาชีพสัตวบาล										24	14	38
เทคนิคการอาชีพเสื้อผ้า	—	21	21									
รวม	50	72	122	8	91	99	39	102	141	137	175	312

ตาราง 2 (ต่อ)

นักศึกษาวิชาเอก	วิทยาลัยครู กาญจนบุรี			วิทยาลัยครู นครปฐม			วิทยาลัยครู เพชรบุรี			วิทยาลัยครู หมู่บ้านจอมบึง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
เทคนิคการอาชีพการสำนักงาน										4	16	20
เทคนิคการอาชีพงานช่างยนต์	23	—	23									
เทคนิคการอาชีพศิลปกรรม										10	5	15
เทคนิคการอาชีพสัตวบาล										13	8	21
เทคนิคการอาชีพเสื้อผ้า	—	16	16									
รวม	37	55	92	7	73	80	29	75	104	76	96	172

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษารั้วนี้ มี 2 ชุด ได้แก่

1. แบบวัดเจตคติทางสุขภาพ
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน

การสร้างแบบวัดเจตคติทางสุขภาพลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารั้วนี้ เป็นแบบวัดเจตคติทางสุขภาพของนักศึกษา

วิทยาลัยครูและแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถามตามตัวแปร
ที่ต้องการศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดเจตคติทางสุขภาพของนักศึกษา โดยยึดหลักการสร้างแบบ
Likert Scale การวัดแบบนี้เริ่มด้วยการรวบรวมหรือการเรียบเรียงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
เจตคติทางสุขภาพ โดยให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกว่าอยู่ในระดับใดใน 5 ระดับ จากเห็นด้วย
อย่างยิ่งจนถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (บุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคนอื่น ๆ 2526 : 77)

เกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือ

การตอบแบบวัดเจตคติทางสุขภาพและการให้คะแนนนั้นให้ผู้ตอบอ่านคำถาม
ในแบบวัดเจตคติทางสุขภาพทีละข้อ และให้คะแนนดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก ถ้ากลุ่มตัวอย่างตอบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดให้คะแนน	5
เห็นด้วย	กำหนดให้คะแนน	4
ไม่แน่ใจ	กำหนดให้คะแนน	3
ไม่เห็นด้วย	กำหนดให้คะแนน	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดให้คะแนน	1
2. ข้อความที่มีความหมายในเชิงลบ ถ้ากลุ่มตัวอย่างตอบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดให้คะแนน	1
เห็นด้วย	กำหนดให้คะแนน	2
ไม่แน่ใจ	กำหนดให้คะแนน	3
ไม่เห็นด้วย	กำหนดให้คะแนน	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดให้คะแนน	5

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้แบบวัดเจตคติทาง
สุขภาพที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือ ซึ่งมีอยู่ 2 ตอนด้วยกันคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว โดยครอบคลุมตัวแปรที่จะศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดเจตคติทางสุขภาพ เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขภาพส่วนบุคคล

และชุมชน ขั้นตอนในการสร้างมีดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรของวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนของวิทยาลัยครู

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติทางสุขภาพจากเอกสารและงานวิจัย

ที่เกี่ยวข้อง

2.3 สร้างแบบวัดเจตคติทางสุขภาพให้ได้เนื้อหาเพียงพอและให้ครอบคลุม
สิ่งต่าง ๆ ที่ต้องการจะวัดโดยครบถ้วน

2.4 นำแบบวัดเจตคติทางสุขภาพที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอ
คำแนะนำเพิ่มเติมและปรับปรุงให้ดีขึ้น

2.5 นำแบบวัดเจตคติทางสุขภาพที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางสาขาวิชา
สุขภาพ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบว่าครอบคลุมเนื้อหาตามหลักสูตรหรือไม่ ตรวจสอบ
แก้ไขเพื่อให้มีความเที่ยงตรง

2.6 นำแบบวัดเจตคติทางสุขภาพที่ได้รับการตรวจ และปรับปรุงแก้ไขแล้ว
ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ผ่านการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนมาแล้ว จำนวน
120 คน และเป็นนักศึกษาซึ่งไม่ได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยครู
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบวัดเจตคติทางสุขภาพที่สร้างขึ้นไปหาความเที่ยงตรงเชิงเหตุผล (Face Validity) โดยนำเสนอต่อคณาจารย์ทางสาขาวิชาสุขศึกษา พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของโครงสร้างเนื้อหา ตลอดจนสำนวนภาษาที่ใช้ในแบบสอบถามให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2. การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบวัดเจตคติทางสุขภาพที่ทดลองใช้กับนักศึกษาจำนวน 120 คน ตามข้อ 6 แล้วนำมาวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) โดยใช้สูตร t -test เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ของเอ็ดเวิร์ด ทดสอบนัยสำคัญของค่าตามแต่ละข้อ (Edward. 1957 : 152) ถ้าพบว่าข้อใดมีค่า t เท่ากับหรือมากกว่า 1.75 ขึ้นไป ถือว่ามีค่าอำนาจจำแนกซึ่งแสดงว่าข้อคำถามของแบบสอบถามสามารถวัดเจตคติที่แตกต่างกันได้อย่างมีนัยสำคัญ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2520 : 29) ทำให้ได้รับแบบวัดเจตคติทางสุขภาพตามเกณฑ์จำนวน 113 ข้อ (ดังแสดงในภาคผนวก)

3. ความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบวัดเจตคติทางสุขภาพที่ทดลองใช้กับนักศึกษา จำนวน 120 คน ตามข้อ 6 มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติทางสุขภาพ โดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient)

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความเชื่อมั่น ถ้ามีค่าความเชื่อมั่น 0.6 ขึ้นไป ถือว่าใช้ได้แต่ถ้าค่าเข้าใกล้ 1 ถือว่ามีความเชื่อมั่นสูง (Cronbach. 1970 : 161)

จากแบบวัดเจตคติทางสุขภาพที่นำไปทดลองใช้นี้ เมื่อนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นแล้ว ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.90 และนำไปรวมรวมข้อมูลกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน

ลักษณะของแบบทดสอบ

แบบทดสอบฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เป็นแบบปรนัยเลือกตอบชนิด 5 ตัวเลือก

ตัวอย่างของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน

- คำชี้แจง
1. ขั้วรอบแบบปรนัยมีทั้งหมด 113 ข้อ ให้เวลา 1 ชั่วโมง
 2. ให้เลือกตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว จากข้อ ก-จ ที่กำหนดให้เมื่อเลือกข้อใดให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่องให้ตรงกับอักษรที่เลือกในกระดาษคำตอบ
 3. เมื่อต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ให้ทำเครื่องหมาย ในข้อเดิมก่อนแล้วจึงเลือกข้อใหม่
 4. ห้ามขีดเขียนข้อความหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในข้อสอบและห้ามคัดลอก

เลือกจนนำออกจากห้องสอบโดยเด็ดขาด

1. ข้อใดไม่ใช่ความหมายของ "สุขภาพดี"
- ก. ลัดดาวัลย์ปลงสิ่งแวดล้อมที่อาศัยไม่ให้อันตราย
- ข. วิจัยทำการปรับปรุงทอระบายน้ำภายในบ้านไม่ให้น้ำขัง
- ค. กนกานหนึ่งสัปดาห์สุขภาพดีบางสิ่งแวดล้อม
- ง. วิจัยทำน้ำดื่มและของภายในบ้านเสมอ
- จ. -

ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์

1. ศึกษาหลักสูตรและร่างตารางวิเคราะห์หลักสูตรของวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน
2. ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ
3. สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ให้ตรง

ามหลักสูตรและตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร

4. นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนไปทดลอง
กับนักศึกษาที่ผ่านการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนมาแล้วจำนวน 100 คน และเป็น
การศึกษา ซึ่งไม่ได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาทดสอบ 1 ชั่วโมง แล้วนำกระดาษ
ตอบมาตรวจให้คะแนนข้อถูกให้ 1 และข้อผิดให้ 0 คะแนน

การหาคุณภาพของแบบทดสอบ

1. ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน
ที่ทดลองใช้กับนักศึกษาจำนวน 100 คน ตามข้อ 4 มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของ
แบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-21 คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson)

จากแบบทดสอบที่นำไปทดลองใช้ขึ้น เมื่อนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นแล้ว ได้ค่า
ความเชื่อมั่น 0.81 และนำไปรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
ชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตกที่ศึกษา

2. วิเคราะห์ข้อสอบใช้หลักการวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบเป็นรายข้อตาม
หลักเทคนิค 27% แล้วใช้ตารางสำเร็จของ จุง เคห์ ฟาน เพื่อหาค่าความยากง่าย
และค่าอำนาจจำแนก (Fan. 1971 : 5 - 32)

2.1 วิเคราะห์ตัวเลือกและปรับปรุงตัวเลือกให้เหมาะสม

2.2 นำข้อสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษา ซึ่งไม่ได้ถูกเลือก
เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนข้อถูกให้ 1 และข้อผิดให้ 0
คะแนน

2.3 นำผลที่ได้จากข้อ 2.2 มาหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก
เช่นเดียวกับทดลองใช้ครั้งแรก เลือกข้อสอบเฉพาะข้อที่มีค่าความยากง่าย .20 - .80
และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ทำให้ได้รับแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนตามเกณฑ์ จำนวน 113 ข้อ (ดังแสดงในภาคผนวก)

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงหน่วยราชการต้นสังกัด เพื่อขออนุญาต
และอนุเคราะห์แจ้งขอความร่วมมือไปยังกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว
2. ผู้วิจัยจะนำแบบวัดเจตคติและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ ซึ่งหาคุณภาพเรียบร้อยแล้ว

ไปให้ผู้ประสานงานดำเนินการทดสอบตามเวลาที่กำหนดไว้ในแบบทดสอบแต่ละชนิด

3. ผู้วิจัยจะไปรับข้อมูลจากผู้ประสานงานดำเนินการทดสอบด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคำตอบแบบวัดเจตคติและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ ผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความเรียบร้อย
2. ผู้วิจัยตรวจเช็คคะแนนแต่ละข้อของแบบวัดเจตคติและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ และชุดคำถามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ครบทุกฉบับ
3. แยกบันทึกข้อมูลออกเป็นกลุ่มตามตัวแปรอิสระ
4. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแปรปรวนของข้อมูลตามตัวแปรอิสระ เพื่อพิจารณาผลการวิจัยและทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้
5. วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวัดเจตคติกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ โดยวิธีของ เพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Method) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1
6. นำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มาทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ (Test of Significance) โดยใช้ t-test
7. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกันใช้การทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2
8. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน 1 ตัวประกอบ (One-Way Analysis of Variance) F-test เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 และข้อที่ 4

9. ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ผู้วิจัยจะทำการทดสอบรายคู่
ด้วยวิธีของ นิวแมน - คูลส์ (Newman-Keuls Method)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 หากะแนนเฉลี่ย ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

(Ferguson. 1981 : 49)

1.2 หากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร

$$S^2 = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
$(\sum X)^2$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

(Ferguson. 1981 . 68)

1.3 คำย่อ:

2. การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) เป็น
รายข้อ โดยใช้สูตร t -test เทคนิค 25 เปอร์เซ็นต์ของเอ็ดเวิร์ด

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ $\bar{X}_H$	แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มสูง
$\bar{X}_L$	แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มต่ำ
S_H^2	แทน ความแปรปรวนของการกระจายของคะแนนในกลุ่มสูง
S_L^2	แทน ความแปรปรวนของการกระจายของคะแนนในกลุ่มต่ำ

(Edwards. 1957 : 152)

3. การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดเจตคติ
ทางสุขภาพ โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา (-Coefficient) ของครอนบัท

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
k	แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
S_t^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถาม
S_i^2	แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมของ แบบสอบถามแต่ละข้อ

(Cronbach. 1970 : 161)

4. ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม ที่อิสระจากกัน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t -distribution

(อัตราส่วนวิกฤต)

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

df แทน ชั้นแห่งความอิสระ (degree of freedom)

(Ferguson. 1981 : 162)

5. ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 และข้อที่ 4 โดยใช้สูตร

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ค่าใช้พิจารณาใน F-distribution
 MS_B แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองระหว่างกลุ่ม
 MS_W แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม

(Lindquist. 1956 : 63)

5.1 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ เมื่อพบว่า ตัวแปรที่ทดสอบในข้อ 3 และข้อ 4 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้วิธี นิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls Method) โดยใช้สูตร

$$q = \sqrt{\frac{MS_W}{n}}$$

เมื่อ q แทน q-statistic ที่ได้จากตาราง
 MS_W แทน ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม
 n แทน จำนวนคนในแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เท่ากัน

(Winer. 1971 : 210 - 218)

6. การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ โดยใช้วิธีของ คูเคอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ใช้สูตร

$$(KR_{21})_{rtt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\bar{X}(n-\bar{X})}{nS_t^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบ
	S_t^2	แทน ความแปรปรวนของแบบทดสอบ

(Ferguson. 1961 : 341)

7. หากความสัมพันธ์สัมพัทธ์ระหว่างคะแนนวัดเจตคติกับคะแนนผลสัมฤทธิ์
เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 ตามวิธีของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment
Correlation Method) โดยใช้สูตร

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum XY$	แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนนเจตคติกับคะแนน ผลสัมฤทธิ์
	$\sum X, \sum Y$	แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนเจตคติและคะแนน ผลสัมฤทธิ์ตามลำดับ
	$\sum X^2, \sum Y^2$	แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนนเจตคติและคะแนน ผลสัมฤทธิ์ ตามลำดับ
	N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

(Garrett. 1966 : 143)

8. นำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มาทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ (Test of
Significance) โดยใช้สูตร

$$t = r \sqrt{\frac{N - 2}{1 - r^2}} \quad (df = N - 2)$$

เมื่อ	t	แทน ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ
	r	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน
	N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

(Ferguson. 1981 : 169 - 170)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
- $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
- S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
- t_1 แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t-distribution
- F แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
- SS แทน Sum of Square
- MS แทน Mean Square
- df แทน Degree of Freedom
- การทดสอบรายคู่ด้วยวิธีนิวแมน - คูลส์ (Newman-Keuls Method)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติทางสุขภาพและคะแนน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตร

วิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

1.2 วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานของเจตคติทางสุขภาพระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์

2.1 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติทางสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ

3.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเจตคติทางสุขภาพระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง

3.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติทางสุขภาพระหว่างนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

3.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติทางสุขภาพระหว่างนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ผลการวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติทางสุขภาพและคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียง
ผลดังต่อไปนี้คือ

ตาราง 3 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติทางสุขภาพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
 วิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

ตัวแปร	N	ร้อยละ	$\bar{X}$	S
คะแนนเจตคติทางสุขภาพ	448	100	431.47	29.66

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าเจตคติทางสุขภาพของนักศึกษาระดับ
 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก มีคะแนนเฉลี่ย
 431.47 ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง)
 ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตกมีเจตคติทางสุขภาพอยู่ในระดับสูง

ตาราง 4 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนของนักศึกษา
 ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

ตัวแปร	N	ร้อยละ	$\bar{X}$	S
คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพ ส่วนบุคคลและชุมชน	448	100	53.79	8.82

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและ
 ชุมชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครู

ภาคตะวันตก มีคะแนนเฉลี่ย 53.79 ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
 วิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทาง
 การเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ผลการวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติทางสุขภาพ
 ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง ระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง)
 ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตาราง 5 ค่าพื้นฐานของคะแนนเจตคติทางสุขภาพระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง
 ระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

ตัวแปร	N	ร้อยละ	$\bar{X}$	S
ชาย	149	33.26	421.67	31.08
หญิง	299	66.74	436.31	27.75
รวม	448	100.00		

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าเจตคติทางสุขภาพของนักศึกษาชายมีคะแนนเฉลี่ย
 421.67 และนักศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ย 436.31 ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาหญิง
 มีคะแนนเฉลี่ยของเจตคติทางสุขภาพมากกว่านักศึกษาชาย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์

2.1 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเจตคติทางสุขภาพกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงใต้

ตาราง 6 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเจตคติทางสุขภาพกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงใต้

ความสัมพันธ์ระหว่าง	N	r	t ₁
เจตคติทางสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน	448	0.39	8.89 **

** $p > .01, 446$ ($r = 2.33$)

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติทางสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงใต้ มีค่า 0.39 ($r = 0.39$, $t_1 = 8.89$) แสดงว่า เจตคติทางสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงใต้ มีความสัมพันธ์เชิงนิมิตนัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ

3.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเจตคติทางสุขภาวะระหว่าง
นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง)
ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ปรากฏผลดังต่อไปนี้คือ

ตาราง 7 เปรียบเทียบความแตกต่างเจตคติทางสุขภาวะระหว่างนักศึกษาชายกับ
นักศึกษาหญิง ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครู
ภาคตะวันตก

ตัวแปร	N	ค่าร้อยละ	$\bar{X}$	S	t
ชาย	149	33.26	421.67	31.08	** 5.05
หญิง	299	66.74	436.34	27.75	
รวม	448	100.00			

$$** P > .01, 446 = 2.58$$

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า เจตคติทางสุขภาวะระหว่างนักศึกษาชายกับ
นักศึกษาหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติทางสุขภาพระหว่างนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ปรากฏผลดังต่อไปนี้คือ

ตาราง 8 คาสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติทางสุขภาพระหว่างนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	N	ร้อยละ	เจตคติทางสุขภาพ	
			$\bar{X}$	S
ประถมศึกษา	261	58.26	431.49	28.96
มัธยมศึกษา	49	10.94	435.53	32.11
อุดมศึกษา	138	30.80	429.89	30.21
รวม	448	100.00		

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยเจตคติทางสุขภาพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน 3 กลุ่ม คือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีระดับมัธยมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย 435.53 ประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย 431.49 อุดมศึกษามีคะแนนเฉลี่ย 429.89 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับเจตคติทางสุขภาพของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ที่ผู้ปกครอง
มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ปรากฏผลดังต่อไปนี้คือ

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของเจตคติทางสุขภาพของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ที่ผู้ปกครอง
มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1148.58	574.29	.65
ภายในกลุ่ม	445	392566.03	882.17	
รวม	447	393714.61		

$$P < .05 (2, 445) = 2.99$$

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
ชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน
มีเจตคติทางสุขภาพแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติทางสุขภาพระหว่างนักศึกษา

ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก
ที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน ปรากฏผลดังต่อไปนี้คือ

ตาราง 10 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติทางสุขภาพระหว่างนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ที่ผู้ปกครองมีอาชีพ
แตกต่างกัน

อาชีพของผู้ปกครอง	N	ร้อยละ	เจตคติทางสุขภาพ	
			$\bar{X}$	S
รับราชการ ลูกจ้างราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	104	23.21	434.09	29.97
รับจ้างทั่วไป	40	8.93	429.36	34.47
เกษตรกรรวม	187	41.74	429.39	28.19
ค้าขาย	117	26.12	433.09	30.09
รวม	448	100.00		

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยเจตคติทางสุขภาพของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก
จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน 4 กลุ่มคือ รับราชการลูกจ้างราชการหรือ
รัฐวิสาหกิจ รับจ้างทั่วไป เกษตรกรรวม ค้าขาย เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครอง
มีอาชีพรับราชการลูกจ้างราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ มีคะแนนเฉลี่ย 434.09 ค้าขาย
มีคะแนนเฉลี่ย 433.09 เกษตรกรรวม มีคะแนนเฉลี่ย 429.39 รับจ้างทั่วไป มีคะแนนเฉลี่ย
429.36 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับเจตคติทางสุขภาพของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ที่ผู้ปกครอง
มีอาชีพแตกต่างกัน ปรากฏผลดังต่อไปนี้คือ

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของเจตคติทางสุขภาพของนักศึกษา ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก
ที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	2001.36	667.12	.76
ภายในกลุ่ม	444	391713.24	882.24	
รวม	447	393714.60		

$$P < .05 (3, 444) = 2.60$$

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
ชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีเจตคติ
ทางสุขภาพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติทางสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนว่าจะมีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติทางสุขภาพของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ตามตัวแปรต่อไปนี้
 - 2.1 เพศ
 - 2.2 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
 - 2.3 อาชีพของผู้ปกครอง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ที่ได้อ่านการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนมาแล้ว ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ มีทั้งหมด 4 แห่ง จำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 448 คน จึงได้มาโดยการสุ่มแบบจำแนกชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามี 2 ชุด ได้แก่

1. แบบวัดเจตคติทางสุขภาพ
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทำการวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน เจตคติทางสุขภาพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ตามตัวแปรแต่ละประเภท
2. ทำการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ^{าพระห}เจตคติทางสุขภาพ กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก โดยวิธีของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Method)
3. นำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มาทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ (Test of Significance) โดยใช้ t-test
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม โดยการใช้ทดสอบค่าที (t-test)
5. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 1 ตัวประกอบ (One-Way Analysis of Variance) (F-test)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติทางสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ปรากฏว่า เจตคติทางสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก มีความสัมพันธ์ ^{ใจ}นัยนัยระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเจตคติทางสุขภาพระหว่าง นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ปรากฏว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง ระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก มีเจตคติทางสุขภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติทางสุขภาพระหว่างนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ที่ผู้ปกครอง มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ปรากฏว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตกที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีเจตคติ ทางสุขภาพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติทางสุขภาพระหว่างนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตกที่ผู้ปกครอง มีอาชีพแตกต่างกัน ปรากฏว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีเจตคติทางสุขภาพแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติทางสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างเจตคติทางสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนเท่ากับ 0.39 ($r = 0.39$, $t_1 = 8.89$) หมายความว่า มีความสัมพันธ์เชิงนิมิตระดับปานกลาง

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่า ผู้ที่มีเจตคติทางสุขภาพที่ดีต่อวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนอาจจะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนระดับปานกลาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า "เจตคติทางสุขภาพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน มีความสัมพันธ์กันเชิงนิมิตในระดับสูง"

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของเจตคติทางสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนแล้ว พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงนิมิตระดับปานกลาง แสดงว่า นักศึกษามีคะแนนเจตคติทางสุขภาพสูงไม่ได้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนสูงขึ้นไปด้วยตามที่ควรจะเป็น ถ้าหากพิจารณาได้ลึกซึ้งลงไป ก็อาจจะกล่าวได้ว่า สาเหตุที่นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนระดับปานกลางก็เพราะวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนเป็นวิชาพื้นฐานบังคับให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) เรียนทุกคน ซึ่งนักศึกษามองคนเรียนในชั้นปีที่ 1 ทำให้เกิดการลืมหรือไม่ได้นำมาใช้ มีผลสอดคล้องกับกฎการเรียนรู้ของทอร์นไคที่ว่า กฎแห่งการไม่ใช้ (Law of Disused) เมื่อเกิดความเข้าใจหรือเรียนรู้แล้ว ไม่ไ้กระทำซ้ำบ่อย ๆ จะทำให้การเรียนรู้นั้นไม่คงทนถาวร หรือในที่สุดก็เกิดการลืมจนไม่เรียนรู้เลย (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ 2524 : 185) นอกจากนี้อาจเป็นเพราะการเรียนการสอนที่เน้นจุดมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) โดยทั่วไปแล้วครูผู้สอนจะเน้นเฉพาะในขั้นต้น ความรู้ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ ส่วนในขั้นของการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และประเมินผล ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ มักจะละเลยมิได้สอนกัน ตลอดจนวิธีสอนของครู บุคลิกภาพของครู การเน้นเนื้อหาของผู้สอนแต่ละท่านแตกต่างกัน เป็นเหตุให้เจตคติทางสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนมีความสัมพันธ์เชิงนิมิตระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของฉวีวรรณ อารยาพันธ์ ได้ศึกษาพฤติกรรมทัศนสุขภาพและภาวะสุขภาพในช่องปากของนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้ พบว่า ความรู้สัมพันธ์กับเจตคติและ

การปฏิบัติ เจตคติสัมพันธ์กับการปฏิบัติและอนามัยของปาก โรคปริทันต์สัมพันธ์ กับอนามัยของปาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ฉวีวรรณ อารยาพันธ์ 2524 : บทคัดย่อ) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาสุวรรณ สนิทวงศ์ ๗ อุษยา และคนอื่น ๆ ได้ศึกษาเปรียบเทียบความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติคนเกี่ยวกับสุขภาพของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนสายน้ำผึ้ง พบว่า ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติคน มีความสัมพันธ์กันจริง (มาสุวรรณ สนิทวงศ์ ๗ อุษยา และคนอื่น ๆ 2523 : 51)

2. ผลการเปรียบเทียบเจตคติทางสุขภาพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า

2.1 นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก มีเจตคติทางสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.58$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้ อาจจะเนื่องมาจากนักศึกษาหญิงมีความสนใจทางสุขภาพของตนเองมากกว่านักศึกษาชาย จึงพบว่า เจตคติทางสุขภาพแตกต่างจากนักศึกษาชาย และเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยแล้วพบว่า นักศึกษาหญิงมีเจตคติทางสุขภาพมากกว่านักศึกษาชาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชะนวนทอง ลือสุวรรณ ได้ศึกษาสำรวจพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติทางสุขภาพระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความแตกต่างกัน (ชะนวนทอง ลือสุวรรณ 2521 : 54) และสอดคล้องกับการศึกษาของ จูไร รังสิกระทุม ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างโรงเรียนปทุมคงคา กับโรงเรียนสตรีวัดระฆัง มีการศึกษา 2521 พบว่า เจตคติทางสุขภาพระหว่างนักเรียนทั้งสองโรงเรียนในทางบวกปรากฏว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (จูไร รังสิกระทุม 2521 : 47 - 48) นอกจากนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ สมปอง ยวงสอาด ได้ศึกษา

เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการดูแลสุขภาพ พบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติต่อการดูแลสุขภาพของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (สมปอง ยางสอาด 2528 : 52) แสดงให้เห็นว่า เพศ เป็นลักษณะของตัวแปรที่มีผลทำให้เจตคติของบุคคลแตกต่างกัน โดยเฉพาะเพศหญิงมีความเปลี่ยนแปลงมากกว่าเพศชาย ทั้งที่ ประภาเพ็ญ สุวรรณ กล่าวดัง ลักษณะทางเพศ ของประชากรที่มคอเจตคติไว้ว่า ลักษณะทางประชากรบางอย่างมีผลต่อเจตคติ เว้น เพศ พบว่า เพศหญิงมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากวัฒนธรรม ซึ่งผู้หญิงมักเป็นผู้รอบรู้ประณีตระนองมากกว่าเพศชาย (ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2520 : 67)

2.2 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง)

ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีเจตคติทางสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีเจตคติทางสุขภาพไม่แตกต่างกัน และไปเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการศึกษานี้ของผู้ปกครองจะไม่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของเด็ก จึงทำให้เจตคติทางสุขภาพ ไม่แตกต่างกัน หากพิจารณาถึงตัวแปรที่ศึกษาที่เข้าศึกษาค้น ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) นี้ ก็มีอายุระหว่าง 16 - 20 ปี ความปกติเรามักถือว่าเป็นวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่มีความคิดอยากเป็นอิสระ โดยเริ่มคิดพึ่งพาตนเองอยากเรียนรู้ความผิดพลาดด้วยตนเองมากกว่าที่จะเรียนรู้จากคำหนึ่งสอน ชอบโต้เถียง มีการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว วุฒิภาพ นอกจากนี้นักวัยรุ่นมักจะมีสังคมกลุ่มเพื่อนเป็นของตนเอง วัยรุ่นจะเรียนรู้ความสัมพันธ์กับหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคม ประกอบกันความคิดเกี่ยวกับตนเองอยู่ด้วย การเปลี่ยนแปลงเจตคติจะเกิดขึ้นเมื่อมีความขัดแย้งระหว่างเจตคติเดิมกับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ บุคคลจะเปรียบเทียบเจตคติเดิมกับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ถ้าเจตคติเดิมตรงกับบรรทัดฐานของกลุ่ม (Group Norm) และข้อมูลใหม่มาจากแหล่งข้อมูลที่เป็นตัวแทนของกลุ่ม

เช่นกันก็จะทำให้บุคคลสงสัยว่าเจตคติของเขาอาจจะคลาดเคลื่อนไปจากบรรทัดฐานของกลุ่มซึ่งมีผลทำให้บุคคลนั้นหันไปหาข้อมูลใหม่ เจตคติก็จะเปลี่ยนใหม่ (Sherif & Sherif. 1967 : 115) นอกจากนี้ยังเกิดการเปลี่ยนแปลงทางค่านี้อารมณ์และจิตใจ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ เป็นเหตุให้นักศึกษาเหล่านี้มีความสนใจในเรื่องของสุขภาพทางกายและสุขภาพจิต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ณรงค์ สุกุณา ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครูที่มีต่อวิชาสุขศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสนใจในวิชาสุขศึกษา ซึ่งตนเองเคยเรียนมาก่อน และเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละข้อแล้ว นักศึกษาที่มีความสนใจเรื่องอนามัยเกี่ยวกับผมและผิวหนัง อนามัยเกี่ยวกับ หู ตา จมูก ปาก และฟัน สุขภาพของครูซึ่งเป็นความสนใจในระดับค่อนข้างสูงของนักศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาเห็นว่า เนื้อหาวิชาเหล่านี้มีประโยชน์ต่อชีวิตตนเองอย่างเห็นได้ชัด (ณรงค์ สุกุณา 2516 : 56) ประกอบกับเรื่องของสุขภาพเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเองซึ่งอาจศึกษาได้จากประสบการณ์ชีวิตประจำวันจากสื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ วารสาร ฯลฯ ได้อย่างกว้างขวาง จึงทำให้การศึกษาของผู้ปกครองไม่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของเด็ก ทำให้มีผลต่อเจตคติทางสุขภาพไม่แตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง)

ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีเจตคติทางสุขภาพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีเจตคติทางสุขภาพไม่แตกต่างกัน และไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 4 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคม ซึ่ง สุพิตรา สุภาพ กล่าววว่า สภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันทำให้ผู้ปกครองต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ไม่มีเวลาใกล้ชิดหรืออบรมกุลบุตรกุลธิดา (สุพิตรา สุภาพ 2515 : 37) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ซึ่งอยู่ในระยะของวัยรุ่น เป็นวัยที่มีความสนใจในเรื่องของสุขภาพทางกายและสุขภาพจิต ประกอบกับผู้ปกครองไม่มีเวลาที่จะให้ความรู้แก่เด็กได้

จึงเป็นเหตุให้เกิดหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ ได้อย่างกว้างขวาง ดังนั้นถึงแม้ว่านักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพแตกต่างกัน ก็ไม่ทำให้เจตคติทางสุขภาพไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ฉายสุวรรณ สนิทวงศ์ ๓ อุษยา และคนอื่น ๆ ได้ศึกษาเปรียบเทียบความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนสายน้ำผึ้ง พบว่า อาชีพของบิดาไม่มีอิทธิพลต่อเจตคติทางสุขภาพของนักเรียน (ฉายสุวรรณ สนิทวงศ์ ๓ อุษยา และคนอื่น ๆ 2523 : 50 - 51) และ ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ นิยม นิมตระกูล ได้ศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง ที่มีการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีเจตคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน (นิยม นิมตระกูล 2518 : 81) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ สมปอง ยวงสอาด ได้ศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีการดูแลสุขภาพ พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีเจตคติต่อการดูแลสุขภาพของตนเองไม่แตกต่างกัน (สมปอง ยวงสอาด 2528 : 53)

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก มีเจตคติทางสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง แต่ยังไม่ถึงระดับสูง ฉะนั้น อาจารย์ผู้สอนวิชาสุขศึกษา ควรมีความเชื่อมั่นศรัทธา และเห็นคุณค่าของวิชาสุขศึกษา แสดงออกมาให้นักศึกษาเห็นเป็นแบบอย่างใ้ช่วยการมีพฤติกรรมทางสุขภาพที่ดีตาม และอาจารย์ผู้สอนจะต้องกระตุ้นและส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น ตลอดจนการสอน วิดีทัศน์ และการประเมินผลของอาจารย์ผู้สอน ควรมุ่งวัด

ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเป็นการปลูกฝังเจตคติทางสุขภาพที่ดีให้กับนักศึกษา ทั้งนี้เพราะ
ต่อไปนักศึกษาเหล่านี้จะมีบทบาทในการสอนวิชาสุขศึกษา และสร้างเจตคติทางสุขภาพที่ดี
แก่นักเรียนในโอกาสต่อไป

2. ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสุขภาพใน
วิทยาลัยควรจัดสิ่งแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ และจัดบริการสุขภาพในวิทยาลัยให้
เหมาะสมและเพียงพอให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อเป็นการปลูกฝังเจตคติทางสุขภาพที่ดีให้
กับนักศึกษา

3. สถาบันครอบครัวหรือผู้ปกครองของนักศึกษาควรปลูกฝังเจตคติทางสุขภาพ
ที่ดีให้กับบุตรหลานของตนเอง เพื่อสร้างบุคลิกภาพความเชื่อถือ หรือการยอมรับทางสุขภาพ
ให้กับเด็กตั้งแต่เยาว์วัย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติทางสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง
(ป.กท.สูง) กลุ่มอื่น ๆ เพื่อทดสอบความแตกต่างตามตัวแปรเดิม
2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติทางสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ตามตัวแปรอื่น เช่น สภาพแวดล้อม ที่พักอาศัย รายได้
ของผู้ปกครอง ศาสนาของผู้ปกครอง ประสิทธิภาพระดับการศึกษาของอาจารย์ผู้สอน ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนในระดับสูง - ต่ำ ระดับชั้นต่าง ๆ ของนักศึกษา เพื่อทราบความแตกต่าง
ของตัวแปรดังกล่าว
3. ควรได้มีการศึกษาค้นคว้าในเรื่องเดียวกันในสถาบันอุดมศึกษาระดับต่าง ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสงฆ์ จิตวิทยาการศึกษา โรงพิมพ์นามกุฎราชวิทยาลัย 2524, 278 หน้า
- โกวิท กระจ่าง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาประชากรศึกษาของนักเรียนที่มีภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมต่างกันที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยมหิดล 2522, 122 หน้า
อัครสำเนา
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน สำนักนายกรัฐมนตรี
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 - 2529 โรงพิมพ์
ยูไนเต็ด โปรดักชั่น 2524, 387 หน้า
- การพัฒนาการสาธารณสุขในแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 - 2529 2524, 13 หน้า อัครสำเนา
- คณะกรรมการสุศึกษาธิการศึกษา ในคณะกรรมการสุศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานขั้นต่ำของสุศึกษาในสถานศึกษา 2525, 21 หน้า
- ควน ขาวหนู เทคนิคการสอนและการวัดผลสุศึกษา อักษรบัณฑิต น.ป.ป., 386 หน้า
- จุฑ เทห์ ฟาน ตารางวิเคราะห์ข้อทดสอบ พิมพ์ในประเทศไทย โดยได้รับอนุญาตจาก
แห่งสหรัฐอเมริกา โรงพิมพ์วัฒนาพานิช น.ป.ป.
- จุไร รังสิกระพุ่ม การเปรียบเทียบพฤติกรรมสุสภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างโรงเรียนปทุมคงคา กับโรงเรียนสตรีวัดระฆัง ปีการศึกษา 2521
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 130 หน้า อัครสำเนา
- ฉวีวรรณ อารยาพันธ์ การศึกษาพฤติกรรมทัศนสุภาพและภาวะสุภาพในช่องปากของนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้ วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยมหิดล 2524, 104 หน้า
อัครสำเนา
- ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการวัดผล วัฒนาพานิช พิมพ์ครั้งที่ 6 2518, 434 หน้า

- ชนวนทอง สือสุวรรณ การสำรวจพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.ม.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2520, 117 หน้า อักสำเนา
- ชัยยงค์ ชามรัตน์ เจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาสุขศึกษา
วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยมหิดล 2523, 102 หน้า อักสำเนา
- เชิดศักดิ์ โสวาสันท์ การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ โอเคียนส์ไตร์
 2522, 206 หน้า
- ณรงค์ สกฤดา ความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครูที่มีผลต่อวิชาสุขศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 80 หน้า อักสำเนา
- ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์ จิตวิทยาการเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2518, 142 หน้า
- เกษ สนวนนท์ ปทานุกรมจิตวิทยา โอเคียนส์ไตร์ 2520, 60 หน้า
- นิยม นิมตระกูล การศึกษาค้นคว้าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมสาธิต
ส่วนกลางที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา วิทยานิพนธ์ กศ.ม.มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 99 หน้า อักสำเนา
- นิรัตน์ อิมานี "เกมส่กาวสู่ประตูสุขภาพ - เกมส่ศึกษาสำหรับนักเรียน" วารสาร
สุขศึกษา 2 : 17 ตุลาคม - ธันวาคม 2514
- ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์ และสุจินต์ ปริชามารถ หนังสือเรียนพลานามัยวิชาสุขศึกษารายวิชา
401 - 402 วัฒนาพานิช 2524, 123 หน้า
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ การสอนสุขศึกษา ทฤษฎีและการประยุกต์ มหาวิทยาลัยมหิดล 2522,
 287 หน้า อักสำเนา
- ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย ไทยวัฒนาพานิช
 2520, 143 หน้า
- ณาสวรรณ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ รายงานการวิจัยเปรียบเทียบความรู้
ทัศนคติและการปฏิบัติตนเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโรงเรียนสายน้ำผึ้ง มหาวิทยาลัยมหิดล 2523, 86 หน้า

พลเอว คัมภีร์ การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อ
วิชาสุขศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนสุจริต วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยมหิดล
 2523, 106 หน้า อักษรย่อ

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว "มูลฐานพฤติกรรมการณ์ของมนุษย์" วารสารสังคมศาสตร์
 3 : 11 ตุลาคม 2520

ไพบูลย์ อินทวิชา หลักและวิธีการวัดเจตคติ อนุสารเพื่อการวิจัย ฉบับที่ 3
 กรุงเทพมหานคร : กองการวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
 2517, 317 หน้า

มาลีนี้ วงศ์นาม เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อวิชาสุขศึกษา วิทยานิพนธ์
 กศ.ม.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527, 63 หน้า อักษรย่อ
 ยุพา อุดมศักดิ์ การศึกษาความรู้และทัศนคติทางค่านิยมสุขภาพต่อการสอนสุขศึกษาของครู
ประถมศึกษาในประเทศไทย วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก มหาวิทยาลัยนอร์ทแคลิฟอร์เนีย
 2512, 234 หน้า

วรุณี สุรสิทธิ์, นิภา มนูญ และชนินทร์ วโรทัย ความคิดเห็นและความต้องการ
เกี่ยวกับลักษณะการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในวิทยาลัยครู งานวิจัย มหาวิทยาลัย
 มหิดล 2519, 72 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ศุภสกลาตพรวา 2524,
 180 หน้า

สมปอง ยวงสอาด เจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการดูแลสุขภาพ
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 96 หน้า
 อักษรย่อ

สุธา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม จิตวิทยาการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 3 สำนักพิมพ์
 แพร่พิทยา 2518, 241 หน้า

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธ์ และคนอื่น ๆ ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 4
จังหวัดระยอง สหพรหมการพิมพ์ 2526, 297 หน้า

สุชาติ โสมประยูร การสอนสุขศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 ไทวัฒนาพานิช 2520, 162
หน้า

สุวัฒน์ ชีรเวชเจริญชัย "งานสุขศึกษากับการพัฒนาท้องถิ่น" วารสารสุขศึกษา พลศึกษา
และสหนาการ 4 : 24 - 27 กรกฎาคม 2521

สุพัทธา สุภาพ ปัญหาสังคม ไทวัฒนาพานิช 2515, 117 หน้า

ไสว เฟื่องวิทย์รัตน์ การเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7
ในกรุงเทพมหานครกับในจังหวัดนครราชสีมา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2519, 77 หน้า อัดสำเนา

เหม ทองชัย ทัศนคติเชิงเสมอภาคของเยาวชนเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร
ปริญญาานิพนธ์ คศ.ค.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 251 หน้า

Ahmann, Stanley J., and Clock, Marvin D. Measuring and Evaluation Education Achievement, 2nd ed. Boston, Allyn and Bacon, Inc., 1975. 314 p.

Allport, Gordon W. Reading in Attitude Theory and Measurement, New York, John Welley and Sons, 1967. 966 p.

Bloom, Benjamin S., and Others. Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning. New York, McGraw-Hill Book Company, 1971. 923 p.

Byrd, Gliver E., "Health Problem of Significance for course and Curriculum Construction," Research Quarterly. March 1950. 187 p.

Caruthers, B. "Teacher preparation and Experienced retated to Achievement of the Fifth grad pupils in Science," Dissertation Abstract International. 28:1978-A, December, 1967.

Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3 rd.ed., New York, Harper and Row, 1970. 752 p.

Edwards, Allen Louis, Techniques of Attitude Scale Construction. New York, Appleton-Century-Crofts, 1957. 256 p.

- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. 5 th.ed., Tokyo, McGraw-Hill International Book, 1981. 549 p.
- Garrett, Henry E. Statistics in Psychology and Education. 10 th. ed., Vakils, Feffer and Simons Privated Ltd., Bombay, 1973. 491 p.
- Good, Carter V. and Others. Dictionary of Education. 2 nd.ed., New York, McGraw-Hill Book Company, 1959. 676 p.
- Hahn, John F. An Introduction to Psychology. New York : Doubleday I Company, Inc., 1962. 345 p.
- Hilgard, Ernest R. Introduction to Psychology. New York : Harcourut, Brace and World, 1962. 686 p.
- Hough, John B. and Dancan, James K. Teaching : Deserption and Analysis. California : Addison-Wesley Publishing Company, 1970. 445 p.
- Insko, Chester A. Theory of Attitude Change. New York, Appleton Century-Crofts, 1967. 347 p.
- Kendler, Howard H. Basic Psychology. California : W.A. Benjamin, Inc., 1974. 750 p.
- Kiesler, Charles A., Collins, Barry E., and Miler, Norman Attitude Change. New York : John Wiley & Sons, Inc., 1969. 386 p.
- Klausmeir, H. and Ripple, R.E. Learning and Human Ability. New York, Harper and Row Publisher, Inc., 1971. 810 p.
- Krejcie, Robert V. and Morgan, Daryle W. "Determining Sample size of research activities," Education and Psychological Measurement. Vol. 30 : 3, Autumn 1970.
- Kretch D. and Cretchfield. R.S. Theory and Problems in Social Psychology. New York, McGraw-Hill, 1948. 660 p.
- Lindquist, Everet Franklin. Design and Analysis of Experiment in Psychology and Education. Boston, Houghton Mifflin 1956. 392 p.
- Mehrens, William A. and Lehmann, Trwin J. Measurement and Evaluation in Education and Psychology. 2nd. ed., New York : Holt, Rinehart and Winston 1978. 743 p.

- Noll, Victor H. and Noll Rachel P. "A Comparative Study of Achieving and Underachieving High School Boy of High Intellectual Ability," Reading in Educational Psychology. New York : The Macmillan Company, 1962. 568 p.
- Nunnally, Jum C. Test and Measurement. New York : McGraw-Hill Book Co., 1959. 446 p.
- Oberteuffer, Delbert. and Beyer, Marry K. School Health Education New York, Harper and Row, 1966. 585 p.
- Remmer, H.H. Introduction to Opinion and Attitude Measurement. New York, Harper and Brothers Publisher, 1954. 438 p.
- Rogers William A. "Intellective-Nonintellective Characteristics and Academic Success of College Freshman," Dissertation Abstract. Vol 3:73-A, September, 1967.
- Rokeach Milton, Beliefs Attitude and Values. San Francisco, Jossey-Bass, 1970. 675 p.
- Sartain, Acron Quinn and Others. Psychology : Understanding Human Behavior. 4th. ed., Tokyo, McGraw-Hill Kopakusha, 1973. 496 p.
- Secord, Paul F. and Backman, Carl W. Social Psychology. New York McGraw-Hill Book Co., 1964. 659 p.
- Sherif, Caraly W., and Sherif, Muzafer. Attitude : Ego-Involment and Change. New York : John Willy and Sons Inc., 1967. 370 p.
- Thurstone L.L. Theory and Measurement. New York : John Wiley and Sons Inc., 1967. 345 p.
- Thiandis, Henry C. Attitude and Attitude Change. New York, John Wiley and Sons Inc., 1971. 232 p.
- Turner C.E. Planning for Health Education in School London Butler, Tauner, Ltd., 1966. 157 p.
- Winer B.J. Statistical Principles in Experimental Design. 2nd. ed., New York, McGraw-Hill 1971. 907 p.

ภาคผนวก

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบวัดเจตคติทางสุขภาพ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก t	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก t
1	2.83	20	4.35
2	2.57	21	7.65
3	4.41	22	6.24
4	2.64	23	2.33
5	2.88	24	2.37
6	2.70	25	2.81
7	3.67	26	4.22
8	4.48	27	2.88
9	4.60	28	2.81
10	2.38	29	4.53
11	2.97	30	3.65
12	3.39	31	3.59
13	2.63	32	4.58
14	3.15	33	4.20
15	3.61	34	5.31
16	3.05	35	2.92
17	4.26	36	3.77
18	3.20	37	2.93
19	4.59	38	2.29

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	ค่าอ่านาจจำแนก t	ข้อ	ค่าอ่านาจจำแนก t
39	3.69	59	3.98
40	2.40	60	6.46
41	4.80	61	2.81
42	2.28	62	2.10
43	3.84	63	3.88
44	4.08	64	4.87
45	4.59	65	4.06
46	4.32	66	4.63
47	2.56	67	5.92
48	6.20	68	2.95
49	3.53	69	3.62
50	3.78	70	3.70
51	3.76	71	3.31
52	4.06	72	2.13
53	2.63	73	2.88
54	3.61	74	5.15
55	3.70	75	3.71
56	2.23	76	2.63
57	2.18	77	2.80
58	2.40	78	3.67

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก t	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก t
79	2.12	98	2.72
80	2.87	99	5.57
81	3.86	100	4.09
82	3.37	101	5.27
83	3.60	102	2.33
84	2.92	103	4.50
85	3.98	104	4.47
86	2.81	105	4.53
87	5.43	106	2.49
88	4.59	107	3.61
89	8.07	108	3.58
90	2.39	109	2.25
91	5.21	110	2.58
92	3.43	111	2.44
93	6.85	112	3.88
94	3.85	113	3.14
95	3.13		
96	3.13		
97	3.04		

ตาราง 13 ค่า p , r และ ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน

ข้อ	p	r		ข้อ	p	r	
1	.57	.23	12.3	20	.28	.25	15.3
2	.23	.25	16.0	21	.30	.29	15.1
3	.61	.22	11.9	22	.35	.32	14.6
4	.28	.35	15.4	23	.37	.27	14.3
5	.52	.25	12.8	24	.50	.28	13.0
6	.39	.22	14.1	25	.39	.22	14.1
7	.78	.34	10.0	26	.21	.21	16.2
8	.46	.43	13.4	27	.33	.28	14.8
9	.46	.21	13.4	28	.76	.29	10.2
10	.71	.38	10.8	29	.39	.31	14.1
11	.78	.34	10.0	30	.27	.22	15.5
12	.77	.48	10.0	31	.39	.22	14.1
13	.46	.64	13.5	32	.27	.22	15.5
14	.65	.32	11.4	33	.37	.35	14.3
15	.21	.30	16.3	34	.26	.31	15.6
16	.73	.22	10.5	35	.38	.38	14.2
17	.44	.26	13.6	36	.55	.50	12.5
18	.43	.23	13.7	37	.56	.48	12.4
19	.50	.22	13.0	38	.21	.21	16.2

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อ	p	r		ข้อ	p	r	
39	.71	.38	10.8	59	.62	.38	11.8
40	.63	.27	11.7	60	.22	.34	16.0
41	.79	.21	9.8	61	.56	.53	12.4
42	.60	.41	12.0	62	.33	.28	14.8
43	.43	.23	13.7	63	.37	.42	14.4
44	.70	.41	11.0	64	.54	.43	12.6
45	.46	.21	13.4	65	.70	.41	11.0
46	.76	.37	10.1	66	.26	.31	15.6
47	.27	.22	15.5	67	.27	.22	15.5
48	.68	.25	11.1	68	.43	.23	13.7
49	.73	.43	10.5	69	.52	.25	12.8
50	.41	.26	13.9	70	.34	.20	14.7
51	.54	.21	12.6	71	.44	.26	13.6
52	.24	.29	15.8	72	.37	.27	14.3
53	.30	.41	15.0	73	.26	.31	15.6
54	.30	.21	15.1	74	.24	.29	15.8
55	.50	.22	13.0	75	.72	.67	10.7
56	.41	.33	14.0	76	.42	.44	13.8
57	.56	.40	12.4	77	.60	.41	12.0
58	.69	.53	11.1	78	.26	.31	15.6

ตาราง 13 (ต่อ)

ν ข้อ	p	r	△	ν ข้อ	p	r	△
79	.39	.31	14.1	98	.56	.26	12.4
80	.39	.22	14.1	99	.63	.42	11.6
81	.63	.27	11.7	100	.33	.36	14.7
82	.43	.29	13.7	101	.32	.25	14.9
83	.71	.46	10.8	102	.40	.54	14.0
84	.76	.29	10.2	103	.40	.41	14.0
85	.63	.59	11.7	104	.46	.43	13.4
86	.48	.25	13.2	105	.74	.65	10.4
87	.52	.25	12.8	106	.61	.61	11.9
88	.76	.50	10.2	107	.48	.46	13.2
89	.34	.47	14.6	108	.60	.41	12.0
90	.27	.22	15.5	109	.50	.36	13.0
91	.48	.25	13.2	110	.21	.30	16.8
92	.57	.37	12.3	111	.61	.61	11.9
93	.54	.35	12.6	112	.59	.33	12.0
94	.55	.50	12.5	113	.65	.56	11.5
95	.44	.40	13.6				
96	.50	.36	13.0				
97	.56	.40	12.4				

แบบวัดเจตคติทางสุขภาพ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ซึ่งตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบัน

1. ชื่อ นามสกุล

2. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

3. ระดับการศึกษาชั้นสูงสุดของบิดามารดาหรือบุคคลอื่นผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูนักศึกษา

☐ ประถมศึกษา

☐ มัธยมศึกษา

☐ อุดมศึกษา

4. อาชีพที่ทำรายได้หลักให้กับครอบครัวของบิดาหรือมารดาหรือบุคคลอื่นผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูนักศึกษา

☐ รับราชการและลูกจ้างรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ

☐ รับจ้างทั่วไป

☐ เกษตรกรรม

☐ ค้าขาย

☐ อื่น ๆ (ระบุ)

ตอนที่ 2 หมวดเจตคติทางสุขภาพ

คำชี้แจง เมื่อนักศึกษาอ่านข้อความในแต่ละข้อทางซ้ายมือแล้วให้ทำเครื่องหมาย ✓
ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียว

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	การระวังรักษาความสะอาดจะ ช่วยให้ชุมชนมีสภาพแวดล้อม ที่ดีได้					
2.	ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีย่อมมี สุขภาพที่ดีกว่า					
3.	โดยทั่วไปแล้วคนที่มีรูปร่างผอมมัก จะเป็นคนไข้โรคหรือสุขภาพไม่ดี					
4.	เด็กที่หัวโตกว่าเด็กปกติทั่วไปถือว่าเป็น เด็กที่มีปัญญาดี					
5.	ยากองเหล่าเป็นยาบำรุงเลือดที่ดี สำหรับมารดาหลังคลอด					
6.	การกินไข่ภายหลังการผ่าตัดจะทำให้ แผลติดไม่สวย					
7.	ในระยะที่มารดาให้นมบุตรควรงดเว้น การกินผักและผลไม้ เพราะทำให้เด็ก ท้องเสียได้					

เมื่ ข้อความ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	โดยทั่วไปแล้วคนเกิดวันเสาร์มักจะไมเกิด อุบัติเหตุใดโดยง่าย การรับประทานผักและผลไม้มาาก ๆ ช่วยให้ ระบบการขับถ่ายดีขึ้น เมื่อมีมะนาวใส่ลงในเนื้อกุ้งดิบ ๆ แล้ว สามารถนำมารับประทานได้อย่างปลอดภัย การรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่น ควรใช้ ช้อนกลางตักอาหารเสมอ การรับประทานอาหารควรคำนึงถึงความ สะอาดและถูกหลักโภชนาการมากกว่า ความอร่อยของอาหาร ถ้าเป็นไปได้ใช้ใบทองห่อเนื้อหรือปลาคือว่า การใช้ถุงพลาสติก ในการเลือกอาหารกระป๋องนั้นนอกจาก สังเกตเครื่องหมายรับรองคุณภาพแล้วต้อง สังเกตลักษณะกระป๋องควบคู่กันไปด้วย เครื่องดื่มและอาหารกระป๋องที่รับประทาน ไม่หมด ควรถ่ายเก็บไว้ในภาชนะอื่นเสมอ การรับประทานผงชูรสในปริมาณมากเกินไป จะทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย การปรุงอาหารไม่จำเป็นต้องใส่ผงชูรสแต่ อย่างใด					

กับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
.	ควรเลือกรับประทานอาหารที่ไม่ใส่สีทุกชนิด					
.	ยาบางชนิดที่เก็บไว้นานแล้วควรทิ้งไป					
.	ยาที่โฆษณาขายทางวิทยุโทรทัศน์เป็นยาที่ เชื่อถือได้ทั้งนั้น					
.	ยาของสมาชิกในบ้านคนหนึ่งสามารถใช้ กับสมาชิกคนอื่นก็ได้เสมอ					
.	เมื่อเจ็บป่วยควรไปซื้อยาตามร้านขายยามาใช้					
.	การรักษาโรคโดยการให้ยาด้วยวิธีการฉีด หรือรับประทานนั้นเป็นไปตามลักษณะของการ ให้ยา					
.	เครื่องสำอางเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต ประจำวัน					
.	ครีมบางประเภทใช้รักษาผิวได้					
.	ควรจะซื้อเสื้อผ้าที่มีราคาแพงใช้ ช่วยให้ มีสุขภาพดี					
.	เสื้อผ้าราคาแพงช่วยให้บุคลิกภาพดี					
.	การอยู่ในบ้านเวลากลางวันควรปิดหน้าต่าง ดีกว่าเปิดหน้าต่าง					
.	การเลี้ยงสัตว์ไว้ในดุนบ้านไม่ทำให้เกิดโทษ ต่อร่างกาย					
.	การปลูกต้นไม้จำนวนมากในบริเวณบ้านจะ ทำให้อากาศเสีย					

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
•	ต้นไม้ช่วยแก้อากาศเป็นพิษได้					
•	การฝึกนิสัยของเด็กในเรื่องเกี่ยวกับความ สะอาดการกินอยู่หลับนอนที่ถูกสุขลักษณะเป็น สิ่งที่ไม่จำเป็น โตขึ้นเด็กจะทำได้เอง					
•	การกินน้ำชาและกาแฟช่วยบรรเทาความ อ่อนเพลียได้					
•	การพักผ่อนอย่างเต็มที่ช่วยให้ร่างกาย สดชื่น					
•	ก่อนนอนควรจะมีการปิดไฟทุกครั้ง					
•	เมื่อนอนไม่หลับ ควรรับประทานยานอนหลับ					
•	คนที่สมรรถภาพทางกายดีได้รับอุบัติเหตุยาน้อย กว่าคนที่สมรรถภาพทางกายไม่ดี					
•	การออกกำลังกายสม่ำเสมอ ๆ ทำให้การเรียน หนังสือตกต่ำ					
•	สตรีในขณะมีประจำเดือนไม่ควรออกกำลังกาย					
•	การสูบบุหรี่หลังออกกำลังกายไม่มีผลต่อสุขภาพ ทางกาย					
•	การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอทำให้จิตใจ เบิกบาน					
•	การออกกำลังกายโดยใช้อุปกรณ์กีฬาได้ผลดีกว่า การออกกำลังกาย โดยไม่ใช้อุปกรณ์กีฬา					

บท	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	นักกีฬาส่วนมากจะมีสมรรถภาพทางสมองน้อยกว่าผู้ที่ไม่เป็นนักกีฬา น้ำหนักการ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ใหญ่มากกว่าเด็ก ผู้ป่วยโรคจิตไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ ครอบครัวที่มีฐานะ เศรษฐกิจไม่ดีก็ย่อมมีความสุขได้ เมื่อมีอาการบวกริดไม่ควรแสดงกริยาให้เป็นที่น่ารังเกียจ ควรมีความยินดีกับผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต การเก็บตัวแต่ลำพังคนเดียวจะทำให้บ่งเกิดความสบายใจ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีย่อมพอใจในสภาพความเป็นอยู่ของตนเอง การรู้จักให้อภัยจะทำให้มีสุขภาพจิตดี ควรมีการวางแผนการทำงานไว้ล่วงหน้าเสมอ คนที่ได้รับการแนะนำให้ไปพบจิตแพทย์เป็นคนที่มีปมค้อย การแคะหูเป็นประจำทำให้สุขภาพหูดีขึ้น ถ้าจะฟังเพลงให้สนุก ควรเร่งเสียงให้ดังมากๆ ถ้าไม่มีใบหูแล้วจะไม่ได้ยินเสียง					

บท	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	การเปลี่ยนแปลงความดันของอากาศมาก อาจทำให้หูหนวกได้ สุขภาพฟันจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับเป็นมาแต่กำเนิด สุขภาพฟันแท้กับฟันน้ำนมไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่อย่างใด การงอกของฟันแต่ละชุดเป็นเรื่องของ ธรรมชาติ ไม่จำเป็นต้องเอาใจใส่ สุขภาพของฟันที่ดีเป็นผลมาจากการมีความรู้ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับสุขภาพฟัน โรคฟันผุมีสาเหตุมาจากแบคทีเรียฟัน หินปูนที่เกาะตัวฟันทำให้รากฟันแข็งแรง ไม่สามารถป้องกันโรคปริทันต์ได้ การแปรงฟันที่ถูกวิธีช่วยป้องกันโรคฟันผุได้ ผักและผลไม้เป็นอาหารที่ช่วยทำให้ฟันแข็งแรง ควรใช้ผ้าเช็ดหน้าปิดปากและจมูกทุกครั้งขณะ ไอหรือจาม การแคะจมูกอาจทำให้เชื้อโรคเข้าสู่ร่างกายได้ ฝุ่นละอองหรือแมลงเข้าจมูกทำให้เป็นอันตราย ได้ เป็นหวัดเรื้อรังอาจทำให้เยื่อจมูกอักเสบ ควรละเว้นการใช้ยาหยอดจมูกด้วยตนเอง ควรสระผมอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 ครั้ง					

วันที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
.	การใช้หรือร่วมกันไม่ทำให้เป็นผลเสียต่อสุขภาพ					
.	การบีบสิวเป็นประจำเป็นการรักษาสิวได้					
.	เมื่อมีอาการคันศีรษะมากผิดปกติควรรีบไปพบแพทย์					
.	ในฤดูหนาวผิวหนังจะไม่คันแห้ง					
.	ผู้ที่ได้รับการทำหมันแล้วความรู้สึกทางเพศลดลง					
.	การปรึกษาแพทย์เมื่อมีอาการผิดปกติที่อวัยวะเพศเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็น					
.	การวางแผนครอบครัวจะช่วยให้จำนวนประชากรลดลง					
.	ควรตัดเล็บให้สั้นอยู่เสมอ					
.	การที่มือออกเล็บสีขาวขึ้นตามเล็บเป็นธรรมชาติของเล็บ					
.	การสวมรองเท้าช่วยป้องกันการเกิดโรคบางชนิดได้					
.	การสวมรองเท้าส้นสูงเป็นประจำไม่เกิดผลเสียต่อสุขภาพ					
.	การนั่งและยืนควรให้ลำตัวตั้งตรงเสมอ					
.	น้ำที่ช่วยให้สดด้วยการแฉ่งสารส้มแล้วนำมาใช้ดื่มได้อย่างปลอดภัย					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	น้ำที่ได้รับการต้มให้เดือดนาน 5 - 10 นาที ใช้เป็นน้ำดื่มได้อย่างปลอดภัย					
2.	การดื่มน้ำแก้วเดียวกับคนอื่นเป็นการกระทำที่ ไม่ปลอดภัยต่อสุขภาพ					
3.	การล้างชามและจานด้วยน้ำคลองเป็นสิ่งที่ไม่ ปลอดภัย					
4.	โดยทั่วไปแล้วน้ำแข็งมีความปลอดภัยสำหรับ การบริโภคเสมอ					
5.	การล้างส้อมด้วยผงซักฟอกเป็นวิธีทำความสะอาด สะอาดที่สุด					
6.	บ้านที่อยู่ใกล้คลองควรทำส้วมให้มีท่อไหล ลงสู่คลอง					
7.	การฉายอุจจาระในส่วนที่ถูกสุกจะช่วยให้ ป้องกันโรคมะเร็งได้					
8.	ควรล้างมือด้วยสบู่หลังถ่ายอุจจาระและปัสสาวะ ทุกครั้ง					
9.	ไม่ควรนำอุจจาระสดมาทำปุ๋ย					
10.	การใช้เทคโนโลยีทางเกษตรที่ไม่ถูกต้อง ทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ					
11.	โรคติดต่อทุกชนิดสามารถป้องกันได้					
12.	เด็กมักจะเกิดโรคติดตอมากกว่าโรคไม่ติดต่อ					

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
9.	การเป็นหวัดเรื้อรังนาน ๆ อาจทำให้เป็น โรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้					
00.	การรักษาสุขภาพให้สมบูรณ์จะช่วยป้องกัน และรักษาโรคหัดหัดธรรมดาได้					
01.	เด็กที่ท้องร่วงอาจเป็นเพราะร่างกายย่ำแย่					
02.	การนอนกางมุ้งช่วยป้องกันโรคบางชนิดได้ พอเพียง					
03.	การรับประทานเนื้อสุก ๆ ดิบ ๆ ทำให้เป็น โรคพยาธิบางชนิดได้					
04.	การดูแลสุขภาพตนเองอย่างถูกต้องลักษณะเป็น สิ่งจำเป็นของแต่ละบุคคล					
05.	ผู้ประกอบการอาหารควรได้รับการตรวจสอบสุขภาพ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง					
06.	โดยทั่วไปแล้วการป้องกันโรคมีความยุ่งยาก กว่าการรักษา					
07.	การใช้ยาฆ่าแมลงในปริมาณที่มาก ๆ เป็น การกำจัดศัตรูพืชที่ได้ผล					
08.	ยากำจัดยุงที่มีกลิ่นหอมจะมีอันตรายน้อย					
09.	ปลาเค็มที่ไม่มีหนอนอาจมียาฆ่าแมลงเจือปน					
10.	การรักษาความสะอาดในครัวเป็นการควบคุม แมลงสาบได้ดีกว่าการใช้ยาฆ่าแมลง					

เค็บที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	ยาฆ่าหนูและแมลงสาบไม่เป็นอันตรายแก่ สัตว์เลี้ยงและมนุษย์					
2.	พิษของยาฆ่าแมลงเข้าสู่ร่างกายมนุษย์ได้คือ ทางปากและทางลมหายใจเท่านั้น					
3.	ยาฆ่าแมลงทุกชนิดใช้แทนกันได้					

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน

คำชี้แจง

1. ข้อสอบแบบปรนัยมีทั้งหมด 113 ข้อ ให้เวลา 1 ชั่วโมง
2. ให้เลือกตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว จากข้อ ก - จ ที่กำหนดให้
เมื่อเลือกข้อใดให้ทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องให้ตรงกับอักษรที่เลือกในกระดาษคำตอบ
3. เมื่อต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ให้ทำเครื่องหมาย ☒ ทับในข้อเดิมก่อน
แล้วจึงเลือกข้อใหม่
4. ห้ามขีดเขียนข้อความหรือเครื่องหมายใด ๆ ลงในตัวข้อสอบและห้ามคัดลอก
ตลอดจนนำออกจากห้องสอบ
เมื่อพบเหตุผิด

ตั้งแต่ข้อ 1 - 2 ให้
เลือกคำตอบจากตัวเลือกที่
กำหนดให้

- ก. สุขภาพ
- ข. สุขนิสัย
- ค. สุขปฏิบัติ
- ง. สุขลักษณะ
- จ. สุขวิทยา

1. แคมแปรงฟันทุกวัน หลังจากที่ยืนนอนใน
คอนเซาและนอนนอน
2. ไปหาหมอ เพราะมีอาการเจ็บคอ และ
ปวดศีรษะตั้งแต่เช้า

3. ข้อใดเป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ดี
 - ก. คนไทยนับถือศาสนาพุทธ
 - ข. ชาวอิสลามไม่รับประทานหมู
 - ค. ชาวอิสลามมีความเชื่อเรื่องปอบ
 - ง. กรุงเทพมหานครมีแม่น้ำหลายสายเป็นที่
รองรับน้ำเสีย
 - จ. ผู้หญิงมีความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับการ
เย็บปักถักร้อย

แต่ข้อ 4 - 10 ให้เลือกคำตอบจากตัวเลือก
ว่าหนักให้

ก. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

ข. สิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ

ค. สิ่งแวดล้อมทางเคมี

ง. สิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ

จ. สิ่งแวดล้อมทางสังคม

โรงงานปล่อยน้ำเสียมาก ทำให้แม่น้ำ
แมกลองเน่า

เกิดภูเขาไฟระเบิดที่ประเทศญี่ปุ่น

บ้านหลังนี้ทาสีสดชื่นะ แต่ดูนาน ๆ ทำให้
สแลมตาได้เหมือนกัน

ลัทธิ ศาสนา และปรัชญาเป็นสิ่งแวดล้อม
ที่มีผลต่อสุขภาพ

อากาศเป็นพิษชีวิตจะสั้น

ถั่วอัลซันมีสารอัลฟาโทกซิล

• อากาศชอบเปลี่ยนแปลง คุยวร้อน
คุยวหนาว

11. ข้อใดเป็นปัญหาสุขภาพของประเทศไทย
ที่สำคัญที่สุด

ก. ปัญหาค่านิยมประมาด

ข. ปัญหาเรื่องการเกิดการตาย

ค. ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานของ
แพทย์พยาบาลและเจ้าหน้าที่

ง. ปัญหาเกี่ยวกับการขาดความรู้
ความเข้าใจที่ถูกต้องของการมี
สุขภาพที่ดี

จ. ปัญหาเรื่องการจัดระบบสุขภาพ
สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นดำเนินการ
ไม่ทั่วถึง

12. การที่หญิงแม่มดอุกฮอนห้ามกินอาหารตามปกติ
ในระหว่างอยู่ไฟ นอกจากข้าวกับปลาเค็ม
เป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่เพราะเหตุใด

ก. ถูกต้อง เพราะร่างกายเสียเลือดมาก
ระหว่างอยู่ไฟ

ข. ถูกต้อง เพราะอาหารประเภทอื่นเป็น
ของแสลง

ค. ไม่ถูกต้องเพราะร่างกายได้รับ
โปรตีนน้อย

ง. ไม่ถูกต้อง เพราะทำให้ท้องผูก

จ. ข้อ ก. และข้อ ข. ถูก

3. ข้อใดเป็นความเชื่อและความเข้าใจผิดทางสุขภาพ
- ก. กินดื่มน้ำเย็นหรือใบยวบยทำให้ผิวพรรณดี
 - ข. น้ำส้มมะขามเปียกใส่เกลือใช้ดื่มแก้โรคท้องผูก
 - ค. มะละกอ เป็นยาระบายท้อง
 - ง. เด็กกินท็อฟฟี่หรือขนมหวานทำให้ฟันผุ
 - จ. ห้ามคนเป็นฝีกินข้าวเหนียว
14. ข้อใดไม่ใช่ ผู้บริโภค
- ก. ผู้ฟังรายการเพลงวิทยุ
 - ข. ผู้โดยสารเรือ-ทางยาว
 - ค. ผู้ป่วยของโรงพยาบาล
 - ง. ผู้จัดการที่ดิน
 - จ. ผู้ใช้โทรศัพท์
15. สารเคมีข้อใดที่ใช้เป็นสารกันบูดได้
- ก. กรดเบนโซอิก
 - ข. กรดซาลิไซลิก
 - ค. กรดบอริก
 - ง. แคลเซียมไอโอเดท
 - จ. ไนโตรฟูราโซน
16. อาหารกระป๋องต่อไปนี้ลักษณะใดที่ท่านคิดว่าควรเลือกซื้อ
- ก. กระป๋องไม่บุบ ไม่มีเลขทะเบียนอาหาร มีแต่เครื่องหมายการค้า
 - ข. กระป๋องไม่บุบ ไม่มีฉลาก
 - ค. กระป๋องไม่บุบ มีฉลาก
 - ง. กระป๋องบุบ เนื่องจากการขนส่ง มีฉลาก
 - จ. กระป๋องบุบ มีเครื่องหมายรับรองคุณภาพ
17. ข้อใดที่ไม่ใช่อาหารที่ปลอมแปลงหรือเจือปน
- ก. ใส่กรดน้ำตาลในน้ำหวาน
 - ข. ใส่สีย้อมผ้าในขนม
 - ค. หวานปลาคด้วยการหมักกระดูกแล้วใส่เกลือ
 - ง. ใช้ คี.ซี.ที.ผสมในของตากแห้ง
 - จ. น้ำส้มสายชูจากน้ำตาลกับสาเหล่า
18. ข้อใดเป็นวิธีตรวจสอบว่าดำน้ำส้มสายชูมีกรดอื่น ๆ เจือปนหรือไม่
- ก. นำน้ำส้มสายชูต้มให้เดือด
 - ข. ใช้กระดาษลิตมัสใส่ลงในน้ำส้มสายชู
 - ค. ใช้น้ำยาเบซิลออเรนจ์หยดลงในน้ำส้มสายชู
 - ง. ใช้น้ำยาฟีนอลอินดิเคเตอร์หยดลงในน้ำส้มสายชู
 - จ. ใช้น้ำส้มสายชูหยดลงในน้ำยาไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์

ยาเพนิซิลิน รับประทานพร้อมกับสิ่งใดทำให้
ไม่ได้ผลต่อการรักษา

- ก. น้ำอุ่น
- ข. น้ำหวาน
- ค. นํ้านม
- ง. น้ำส้มคั้น
- จ. น้ำฝน

ลักษณะยาในข้อใดเป็นยาสมุนไพร

- ก. ยาที่ได้จากสัตว์หรือแร่ซึ่งยังไม่ได้
แปรรูป
- ข. ยาแผนโบราณที่กระทรวงสาธารณสุข
ประกาศไว้
- ค. ยาที่ได้รับอนุญาตให้ขึ้นทะเบียนตำรับยา
เป็นยาแผนโบราณ
- ง. ยาที่มีงูหมายให้ใช้ในการประกอบบำบัด
โรคสัตว์
- จ. ยาที่ได้ผลิตขึ้นเสร็จในรูปต่าง ๆ
สิ่งใดที่ต้องคำนึงมากที่สุดในการเลือกซื้อ
เสื้อม้า
- ก. เหมาะสมกับวัย
- ข. เหมาะสมกับร่างกาย
- ค. เหมาะสมกับคิณฟ้าอากาศ
- ง. เหมาะสมกับสมัยนิยม
- จ. เหมาะสมกับฐานะเศรษฐกิจ

22. ผ้าชนิดใดที่มีคุณสมบัติไวไฟที่สุด

- ก. ผ้าสำลี
- ข. ผ้าขนสัตว์
- ค. ผ้าไหม
- ง. ผ้าฝ้าย
- จ. ผ้าใยสังเคราะห์

23. การทดสอบผ้าด้วยการขยี้เนื้อผ้า เป็นการทดสอบ
ผ้าเพื่อคุณภาพของผ้าด้านใด

- ก. ความยาวลงแบ่งหรือไม่
- ข. ความยาวบ่งง่ายหรือไม่
- ค. ความยาวเนื้อแน่นเพียงใด
- ง. ความยาวมีความคงทนเพียงไร
- จ. ความยาวนั้นมีฝีมือการทอประณีตเพียงไร

24. ครีมที่ทำทำให้ผิวหนังขาว มีส่วนผสมของ
สารอะไร ซึ่งทำให้ผู้ใช้เป็นอันตรายได้

- ก. พรอท
- ข. กรดคาตาริก
- ค. โซดาเลน
- ง. ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์
- จ. แอมโมเนียเปอร์บอเรท

ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า "เครื่องสำอางที่มี
ราคาแพงจะต้องเป็นของดี" เพราะเหตุใด

ก. เห็นด้วย เพราะของดีจึงทำให้ราคาแพง

ข. เห็นด้วย เพราะของดีคือของที่ส่งมาจาก
นอกการาจิงแพง

ก. เห็นด้วย เพราะคนนิยมใช้ของดี ราคา
จึงแพง

ง. ไม่เห็นด้วย เพราะของดีบางชนิดราคา
ไม่แพง

จ. ไม่เห็นด้วย เพราะของที่คิดราคาไว้
อาจไม่ใช่ของดี

จากรูมีน้ำหนัก 50 กิโลกรัม หายใจเอา
อากาศเข้าออกประมาณ

ก. 100 ซี.ซี.

ข. 200 ซี.ซี.

ค. 300 ซี.ซี.

ง. 400 ซี.ซี.

จ. 500 ซี.ซี.

สิ่งเจือปนในอากาศที่นับว่าเป็นอันตรายต่อ
ร่างกายมากที่สุดได้แก่อะไร

ก. ก๊าซต่าง ๆ

ข. กัมมันตภาพรังสี

ค. เชื้อโรคต่าง ๆ

ง. ใจเสียจากเครื่องยนต์

จ. ควันไฟ เขม่าไฟ

28. ข้อใดไม่ใช่ ความหมายของสุทธลักษณะ

ก. จัดหนังสือเข้าชั้นวางหนังสือ

ข. นำหมอน ผ้าห่ม ที่นอนไปตากแดด

ค. รับประทานอาหารสี่สคนำรับประทาน

ง. เก็บจอม เสียม บิดไว้ในห้องเก็บของ

จ. เมื่อยืนมีคิให้ผู้อื่น ยืนส่วนด้านให้

ทั้งแคขด 29-34 ให้เลือกคำตอบจากตัวเลือก
ที่กำหนดให้

ก. ยากลุ่มเพนนิซิลิน

ข. ยากลุ่มเตตราซัยคลิน

ค. ยากลุ่มคลอแรมเฟนิคอล

ง. ยากลุ่มซัลโฟนาไมด์

จ. ยากลุ่มสเตียรอยด์

29. ห้ามเด็กต่ำกว่า 9 ปีรับประทานเค็ดซาก

30. เมื่อใช้ยานี้อาจเกิดอาการแพ้เป็นผื่น บวม

31. ในรายที่แพ้มากอาจเกิดพุพองตามผิวหนัง

32. เมื่อแพ้ยานี้ทำให้เลือดจางซีด อาจตายได้

33. เกิดอาการพุพองโดยเฉพาะรอบปาก ตามวม

34. เกิดอาการบวมตามข้อ หน้าอุมกลม

35. เพราะเหตุใดยาแดงจึงเป็นยาประเภทสังเคราะห์

ก. มีสีสด

ข. ออกฤทธิ์แรง

ค. มีกลิ่นฉุน

ง. ทำจากสารเคมี

จ. มีตัวยามาเชื้อโรค

เพราะเหตุใดยาสามัญประจำบ้านจึงสามารถซื้อได้โดยทั่วไป

- ก. เป็นยาที่มีความจำเป็นมาก
- ข. เป็นยาที่มีรายละเอียดของการใช้ง่าย ๆ
- ค. เป็นยาที่ไม่มียาอื่นคล้ายคลึงกัน
- ง. เป็นยาที่ไม่ต้องมีใบอนุญาตในการผลิต
- จ. เป็นยาที่ไม่มียาอื่นทดแทนในการใช้ยา

เพราะเหตุใดยาที่แพทย์สั่งจึงหาซื้อรับประทานเองไม่ได้

- ก. เกิดอันตรายได้ง่าย
- ข. เกรงจะหาว่ารับประทานผิด
- ค. เพราะยาประเภทนั้นมีกลิ่นฉุน
- ง. เพราะยาประเภทนั้นมีเฉพาะแพทย์
- จ. ถูกทุกข้อ

เพราะเหตุใด "ใบปัจจุบันการออกกำลังกาย" เป็นสิ่งจำเป็นมาก

- ก. เป็นที่นิยม
- ข. ทำให้สวยงาม
- ค. ทำให้หายเหนื่อย
- ง. ทำให้ร่างกายมีความแข็งแรงสมบูรณ์
- จ. คนส่วนมากไม่เห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย

39. ในการวิ่งแข่งระยะทาง 100 เมตร ผู้ชนะเลิศจะมีสมรรถภาพทางกายด้านใดเป็นพิเศษ

- ก. ความรวดเร็ว
- ข. ความทนทาน
- ค. ความว่องไว
- ง. ความแข็งแรง
- จ. พลัง

40. ถ้านักกีฬาต้องการเป็นนักวิ่งทั้งระยะสั้นและระยะไกล ควรพัฒนาสมรรถภาพทางกายด้านใด

- ก. ความแข็งแรง พลัง
- ข. ความทนทาน พลัง
- ค. ความว่องไว ความรวดเร็ว
- ง. ความแข็งแรง ความว่องไว
- จ. ความทนทาน ความรวดเร็ว

41. สมรรถภาพทางกายจะช่วยลดอุบัติเหตุได้จริงหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. จริง เพราะมีสมรรถภาพทางกายดี จะมีความอดทน
- ข. จริง เพราะผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายดีย่อมมีความกระฉับกระเฉงว่องไว
- ค. จริง เพราะผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายดี เช่น นักกีฬาทุกคนมีความทนทานดี
- ง. ไม่จริง เพราะอุบัติเหตุเกิดขึ้นได้กับทุกคนไม่ว่าจะมีสมรรถภาพทางกายดีหรือไม่
- จ. ไม่จริง เพราะผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายดี เช่น นักกีฬาบางคนตายเพราะอุบัติเหตุมาแล้ว

42. เพราะอะไร การว่ายน้ำจึงเป็นกิจกรรม
นั้นหนาการ
- ก. ประหยัด
 - ข. เสียเวลาน้อย
 - ค. ได้เคลื่อนไหว
 - ง. ได้ออกกำลังกาย
 - จ. ผ่อนคลายอารมณ์
43. การเล่นเกมไม่ถือว่าเป็นกิจกรรม
นั้นหนาการ เพราะเหตุใด
- ก. เป็นการพักผ่อน
 - ข. เป็นการฆ่าเวลา
 - ค. เป็นการหารายได้
 - ง. เป็นการสร้างความตื่นเต้น
 - จ. เป็นการสร้างความเพลิดเพลิน
44. อาการแบบใดที่เป็นพื้นฐานได้เกิดเป็นโรค
ประสาทโง่งายที่สุด
- ก. ตื่นเต้นโง่งาย
 - ข. วิดกกังวล
 - ค. อัจฉารินยา
 - ง. อยากโง่งของกนอื่น
 - จ. ชอบทำประชด
45. คนที่คิดว่าตนป่วยเป็นโรคต่าง ๆ อยู่เรื่อย ๆ
และเปลี่ยนแปลงหมอบ่อยนั้นมีอาการของโรค
ประสาทโรคใด
- ก. ซึมเศร้า
 - ข. วิดกกังวล
 - ค. ระวางโรค
 - ง. ซึมเศร้า
 - จ. ยากักย่ำทำ
46. เมื่อเสงงเข้าตากควรปฏิบัติอย่างไร
- ก. ใส่มือบี้ตา
 - ข. ใส่มูน้าเช็ดหน้าเช็ด
 - ค. กิ่งนังควมบกรอบนังตาล้าง
 - ง. ใส่น้าสะอาดล้างตา
 - จ. ใฝ่ไฉ่ณกนล้าเจี้ยนงออก
47. เมื่อมีไผ่ Flash burn จากออกไฟ
ควรให้การปฐมพยาบาลอย่างไร
- ก. อ่างตากด้วยน้ำให้มาก ๆ ทันที
 - ข. ปักตาให้แน่นแล้วนอนพัก
 - ค. ป้ายตากด้วยเทอรามัยนิน
 - ง. หยอดตากด้วยอัลฟาเซตตาไมค์
 - จ. รัมน้าส่งโรงพยาบาล

เมื่ออ่านหนังสือควรวางให้ห่างจากตาประมาณ
กี่นิ้ว

- ก. 7 - 11 นิ้ว
- ข. 12 - 16 นิ้ว
- ค. 17 - 21 นิ้ว
- ง. 22 - 26 นิ้ว
- จ. 27 - 31 นิ้ว

ข้อ 49 - 51 ให้เลือกคำตอบจากตัวเลือก
ต่อไปนี้

- ก. Sclera
- ข. Iris
- ค. Cornea
- ง. Pupil
- จ. Retina

ส่วนใดของลูกตาที่ทำหน้าที่เป็นฉากรับภาพ

เป็นทางผ่านของแสงสว่างที่เข้าไปในดวงตา

เป็นเนื้อเหนียวอยู่ด้านหน้า

ส่วนใดภายในที่มีผลสำคัญที่สุด

- ก. หูส่วนนอก
- ข. หูส่วนกลาง
- ค. หูส่วนใน
- ง. ช่องว่างระหว่างหูส่วนกลางและหู
ส่วนใน
- จ. กระดูกหู 3 ชิ้นที่เรียงกันอยู่ในใบหู

53. เมื่อแมลงเข้าหูท่านจะเลือกใช้อะไรหยอดหูเพื่อ
ให้แมลงตายเร็วที่สุด

- ก. น้ำอุ่น
- ข. น้ำฝนหรือน้ำประปา
- ค. น้ำมันมะกอก
- ง. แอลกอฮอล์
- จ. ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์

54. ช่องอากาศที่อยู่ติดกับอวัยวะใดซึ่งช่องอากาศนี้
ช่วยทำให้ความดันภายในหูกับความดันอากาศ
ภายนอกเท่ากัน

- ก. ใบหู
- ข. หูส่วนนอก
- ค. หูส่วนกลาง
- ง. หูส่วนใน
- จ. เยื่อแก้วหู

55. สาเหตุที่ทำให้ประสาทหู (Auditory Nerve)
พิการเนื่องจากอะไร

- ก. เชื้อวัณโรค
- ข. โรคทางพันธุกรรม
- ค. โรคหัด
- ง. เนื้องอกในสมอง
- จ. ถูกทุกข้อ

6. การรักษาฟันน้ำนมไม่ให้หลุดไปก่อนเวลาอันสมควรนั้นมีประโยชน์อย่างไร
- ช่วยให้ฟันแท้สร้างตัวเร็วขึ้น
 - ช่วยให้ฟันแท้ขึ้นเป็นระเบียบ
 - ช่วยให้ฟันแท้ขึ้นเร็วกว่าปกติ
 - ช่วยให้ฟันแท้ไม่เป็นโรคฟันผุ
 - ช่วยให้เด็กมีฟันแข็งแรงทนทาน
7. ถ้าต้องการรักษารากหรือคักอาหารเป็นชั้นเล็ก ๆ ควรใช้ฟันอะไร
- ฟันหน้า
 - ฟันเขี้ยว
 - ฟันกรามน้อย
 - ฟันกราม
 - ถูกทุกข้อ
8. ฟันที่มีลักษณะค่อนข้างแหลมหรือเรียกว่าเขี้ยวนี้มีหน้าที่อย่างไร
- คักอาหาร
 - ฉีกอาหาร
 - บดอาหาร
 - เคี้ยวอาหาร
 - กลืนอาหาร
59. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดมะเร็งในช่องปาก
- เยื่อในปากถูกขีด
 - ถูกกระทบกระเทือนจากฟันปลอม
 - ถูกไหม้จากกระดุกไก่อ, หมู
 - การสูบบุหรี่หรือดื่มแอลกอฮอล์มากเกินไป
 - ถูกทุกข้อ
60. แปรงสีฟันที่ไม่เหมาะสมมีลักษณะอย่างไร
- ขนแปรงมี 3 - 4 แถว
 - มีความหยาบแข็งปานกลาง
 - ความตรงตัวแปรงยาว 2 - 3 ซม.
 - ขนแปรงแถวกลางสูงกว่าแถวริมเล็กน้อย
 - ผิดทุกข้อ
61. ข้อใดไม่ใช่ ผลเสียเกี่ยวกับอวัยวะช่องปาก
- กัดฟันเล่นเป็นประจำ
 - ชอบแกลบลิ้นเลียริมฝีปาก
 - ชอบใช้ฟันแทนเครื่องมือ
 - คุ้ยนิ้วเล่นเป็นประจำ
 - ชอบใช้ไม้จิ้มฟันและฟันเสมอ ๆ
62. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดฟันผุ
- ตัวแมงกินฟัน
 - เศษอาหารติดฟัน
 - กรดที่เกิดจากจุลินทรีย์ในปาก
 - ความเสื่อมของฟันตามธรรมชาติ
 - รับประทานของหวานมากเกินไป

3. สิ่งที่ทำลายเกลือบฟัน เนื้อฟัน จนเป็นลักษณะของฟันผุ ได้แก่
 - ก. ยาสีฟันชนิดผง
 - ข. อาหารรสเปรี้ยวจัด
 - ค. แปรงที่เรียวยาวในปาก
 - ง. อาหารที่มีความหวาน
 - จ. กรดที่ได้จากการกินน้ำตาลของแบคทีเรีย
4. การมีแผ่นคราบบนตัวฟัน ทำให้เกิดผลเสียมากที่สุดคือ
 - ก. ทำให้เกิดโรคฟันผุและโรคเหงือก
 - ข. ทำให้เกี้ยวอาหารไม่สะดวก
 - ค. ทำให้มีตัวฟันสกปรก
 - ง. ทำให้มีกลิ่นปาก
 - จ. ทำให้ฟันเสื่อมเร็วขึ้น
5. อาหารประเภทใดที่ควรรับประทานเพื่อช่วยให้ฟันสะอาดและแข็งแรง
 - ก. ขนมปังกรอบ ไอศกรีม แดงกวา
 - ข. ฝรั่งทอง มะม่วงทอง ถั่วยววน
 - ค. สัปรดหวาน มะเขือเทศ มะม่วงทอง
 - ง. ฝรั่ง แดงกวา อ้อย
 - จ. เครื่องในต้ม รุปรนอไม้ ข้าวเหนียว
66. ควรรับประทานอาหารประเภทใดจึงจะได้รับสารฟลูออไรด์มากที่สุด
 - ก. เปปซี่ นมสด ยาคูลท์
 - ข. แดงโม มะเขือเทศ กระหล่ำปลี
 - ค. เนื้อหมู เนื้อไก่ เนื้อวัว
 - ง. หอยแครง ปูทะเล ปลาหมึก
 - จ. สับปะรด ขนหม้อแกง ถั่วหวาน
67. การสูดดมกลิ่นฉุนแรง ๆ ทำให้เกิดผลเสียอย่างไร
 - ก. เยื่อจมูกอักเสบ
 - ข. ประสาทกลิ่นเสื่อม
 - ค. คัดจมูกหายใจลำบาก
 - ง. มีอาการแพ้ น้ำมูกไหล แสบคอ
 - จ. เส้นเลือดฝอยแตก เลือดกำเดาไหล
68. โหรงคราแก้วบริเวณรอบ ๆ จมูกมีหน้าที่อย่างไร
 - ก. ช่วยให้รู้ระยะหน้าอก
 - ข. ทำให้เสียงพูดมีกังวาล
 - ค. เป็นที่เก็บอากาศ
 - ง. ทำให้หายใจสะดวกขึ้น
 - จ. ถูกทุกข้อ

• ทานคิดว่าข้อใดเป็นความจริง

- ก. ถ้าเราไม่ตัดผมเลยตั้งแต่เกิด กว่าจะ
 แก้ผมของเราจะยาวลากดิน
- ข. การเจริญของเส้นผมมีขีดจำกัด เมื่อ
 ยาวเต็มที่แล้วไม่ยาวอีก
- ค. การเจริญของเส้นผมเป็นแบบวงจรคือ
 งอกขึ้นมาแล้วก็หลุดร่วงไปเอง
- ง. ถ้าเราหมั่นโกนผมเสมอ ๆ จะทำให้
 ผมตกช้าและยาวเร็ว
- จ. คนที่โกนผมอยู่บ่อย ๆ ครึ่งจะทำให้เป็น
 คนที่มีระยะลาน

• คำอธิบายที่ถูกต้องสำหรับเส้นผมคือ

- ก. ระยะการงอกผมประมาณ 2 - 4 ปี
- ข. ผมจะงอกออกมาประมาณ $\frac{1}{2}$ ซม.
 ในเวลา 1 เดือน
- ค. เจริญมาจากต่อมผมในชั้นหนังกำพร้า
- ง. ภาวะปกติจะร่วงวันละ 100 - 300
 เส้น
- จ. กล้ามเนื้อที่บริเวณต่อมผมอยู่ในอำนาจ
 ของจิตใจ

• ข้อใดเป็นการปฏิบัติตนของเส้นผมที่ไม่ถูกต้อง

- ก. สระผมด้วยสบู่จนสัปดาห์ละ 2 ครั้ง
- ข. หลังสระผมแล้วควรอบผมให้แห้งเพื่อ
 ไม่ให้ขึ้น
- ค. การใช้แปรงที่มีลักษณะแน่นชิดโคนก็แปรงผม
- ง. การแปรงผมให้แปรงผมขึ้น ยกหนึ่งศีรษะ
- จ. รับประทานอาหารบำรุงเส้นผม เช่น
 เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ต่าง ๆ

72. ข้อใด ไม่ใช่หน้าที่โดยตรงของผม

- ก. ช่วยให้ความร่มเย็นแก่ศีรษะ เมื่อเวลาถูกแดด
- ข. ช่วยป้องกันการกระทบกระเทือน
- ค. ช่วยทำให้เกิดความสวยงามแก่ผู้พบเห็น
- ง. ช่วยขับเหงื่อ หรือสิ่งสกปรก
- จ. ช่วยป้องกันโรค หรือวัสดุแปลกปลอม

73. สิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติในการสระผมคือ

- ก. ใช้แชมพูสระผมชนิดแก้รังแคคันศีรษะ
- ข. ใช้สบู่อ่อน ๆ แทนสบู่ฟอกตัวธรรมดา
- ค. ขณะสระผมควรนวดหนังศีรษะไปด้วย
- ง. ขณะสระผมถ้าจะให้สะอาดควรใช้น้ำอุ่น
 จืด ๆ
- จ. เมื่อสระผมให้สะอาดแล้วควรเช็ดให้แห้ง

74. ลักษณะของแชมพูที่ดีคือ

- ก. ใช้ง่าย ราคาแพง
- ข. เมื่อสระผมแล้ว เกิดฟองช้า
- ค. เมื่อใช้แล้วเป็นเมือกจับตามเส้นผม
- ง. ไม่ระคายเคืองนัยตา
- จ. มีเครื่องหมายรับรองคุณภาพ

75. เมื่อมีสารเคมีที่เป็นอันตรายถูกผิวหนัง

ควรทำอย่างไรเป็นอันดับแรก

- ก. หายาแก้คันที่
- ข. ล้างน้ำสะอาดทันที
- ค. ทาขี้ผึ้งบริเวณแผลทันที
- ง. ทาน้ำมันบริเวณแผลทันที
- จ. ถูกทุกข้อ

เพราะเหตุใดผิวหนังจึงมีไขมันอยู่ด้วย

- ก. ป้องกันเชื้อโรค
- ข. รับความรู้สึกต่าง ๆ
- ค. คอยรับแสงไวโอเล็ต
- ง. มีผลเกี่ยวกับจิตใจ
- จ. นำมาใช้เมื่อร่างกายต้องการ

เพราะเหตุใดผิวหนังจึงมีการเปลี่ยนแปลง

- ก. โดยธรรมชาติ
- ข. โรคภัยไข้เจ็บ
- ค. การทำงานของต่อมต่าง ๆ
- ง. มีбакผลต่าง ๆ โคนช่องมีคม
- จ. ถูกทุกข้อ

คำอธิบายที่ถูกต้องสำหรับหนังกำพร้าคือ

- ก. มีเนื้อเยื่อของผิวหนัง
- ข. ต่อมเหงื่อ ต่อมไขมันและรากผม
- ค. มีหลอดเลือดและหลอดน้ำเหลืองมาหล่อเลี้ยง
- ง. มีเส้นประสาทสัมผัส
- จ. ที่ผิวหนังมีความหนาประมาณ

5 ม.ม.

การที่ผิวหนังมีลักษณะหยาบเป็นเกร็ด

เพราะเหตุใด

- ก. เป็นลักษณะทางกรรมพันธุ์
- ข. เป็นเพราะว่าเกิดจากการแพ้สารเคมี
- ค. เพราะวาสีงแวดล้อมเป็นพิษ
- ง. เพราะวากล้ามเนื้อเกิดการหดตัว
- จ. เพราะเยื่อที่แห้งตัวขึ้นอุดตันต่อมไขมัน

80. หูดเป็นโรคผิวหนังชนิดหนึ่งที่เกิดจาก

- ก. ไวรัส
- ข. แบคทีเรีย
- ค. เกิดจากการแบ่งตัวของเซลล์ผิวหนัง
- ง. การอุดตันของต่อมไขมัน
- จ. เกิดจากการขาดวิตามินเอ

81. การออกกำลังกายมีส่วนช่วยให้สุขภาพของผิวหนังดีได้อย่างไร

- ก. ช่วยขับถ่ายของเสียออกจากร่างกายดีขึ้น
- ข. ช่วยในการไหลเวียนของโลหิตดีขึ้น
- ค. ช่วยให้เซลล์ของร่างกายได้รับสารอาหาร
- ง. ช่วยให้อารมณ์แจ่มใส
- จ. ถูกทุกข้อ

82. กลิ่นตัวของคนเกิดจากอะไร

- ก. การหมักหมมของเหงื่อไหล
- ข. กรดไขมันในเหงื่อ
- ค. แบคทีเรียตามผิวหนัง
- ง. สิ่งสกปรกต่าง ๆ ที่สะสมบนผิวหนัง
- จ. กรดไขมันในเหงื่อผสมกับแบคทีเรีย

83. มีวิธีการปฏิบัติอย่างไรในการป้องกันไม่ให้เกิดกลิ่นตัว

- ก. อาบน้ำชำระร่างกายบ่อย ๆ
- ข. ใช้สารส้ม
- ค. สวมเสื้อผ้าหลวม ๆ
- ง. สวมเสื้อบาง ๆ
- จ. ใช้มัน

84. สาเหตุของอาการคันในฤดูหนาวที่พบได้บ่อยคือ

- ก. แพ้สารเคมี ฝุ่นละออง
- ข. ติดเชื้อโรค กลากเกลื้อน
- ค. เป็นลมพิษ
- ง. ผิวหนังแห้ง แตกเป็นขุย
- จ. ขี้เกียจอาบน้ำ

85. การระบายอารมณ์ทางเพศ หมายความว่าอย่างไร

- ก. การผ่อนคลายความต้องการทางเพศ
- ข. การรวมประเวณี
- ค. การหลั่งเกี่ยวกับการรวมเพศ
- ง. การหาความรู้เกี่ยวกับเพศ
- จ. การบอับคความใคร่ด้วยตนเอง

86. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองทาง การแพทย์ลงความเห็นว่าอย่างไร

- ก. ถ้าทำไม่บ่อยครั้งก็ไม่มีโทษต่อร่างกาย
- ข. ทำให้สติปัญญาเสื่อม
- ค. เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดทางเพศที่ดี
- ง. ทำให้เลือดไปเลี้ยงสมองมากกว่าปกติ
- จ. ทำให้ความรู้สึกทางเพศในอนาคตลดลงเร็วกว่าปกติ

87. เพราะเหตุใดห่วงอนามัยจึงป้องกันการตั้งครรภ์ได้

- ก. ห่วงป้องกันอสุจิเข้าผสมไข่
- ข. ห่วงป้องกันไม่ให้ไข่สุก
- ค. ห่วงทำให้ผนังมดลูกบาง ไข่ฝังตัวไม่ได้
- ง. ห่วงคอยรบกวนไข่ที่ถูกผสมแล้วไม่ให้เกาะผนังมดลูก
- จ. ห่วงทำให้การสร้างฮอร์โมนเพศไม่ปกติ

88. วิธีวางแผนของครอบครัววิธีใดนอกจาก จะช่วยป้องกันการปฏิสนธิแล้วยังสามารถ ช่วยป้องกันความโรคได้คือ

- ก. ฉีดยาคูมก่าเน็ค
- ข. การใช้ถุงยางอนามัย
- ค. การสวนของคลอด
- ง. การใส่ห่วงอนามัย
- จ. ใ้หมวยางครอบประภมมดลูก

89. วิธีการปฏิบัติตนเองมีรอบเดือนที่ไม่เหมาะสม

- ก. งคมี่เพศสัมพันธ์
- ข. ไม่ควรลงไปว่ายน้ำในสระว่ายน้ำ
- ค. ทำงานบ้านออกกำลังกายได้ตามปกติ
- ง. เมื่อมีอาการปวดท้องควรใช้กระเป๋าน้ำเย็นประคบ
- จ. ใช้ผ้าอนามัยที่สะอาดอ่อนนุ่ม

90. เมื่อเกิดโรคน้ำกัดเท้าทำให้เป็นแผลเปื่อย
คันจะเลือกใช้ยาอะไร

ก. ไฮเมอโรโซล

ข. แอลกอฮอล์

ค. ทิงเจอร์ไอโอดีน

ง. เจนเชิลไวโอเล็ต

จ. กริมวิทฟิลล์

91. วิธีการดูแลเล็บที่ไม่เหมาะสมคือ

ก. เมื่อเล็บแข็งตัดยากควรแช่เล็บในน้ำอุ่น

ข. ควรใช้มีดคม ๆ ตัดเล็บเพื่อขอบเล็บ
จะได้เรียบ

ค. หนึ่งกำพร้าข้างเล็บอีกข้างควรใช้กรรไกร
ตัด

ง. ควรขัดล้างขอบเล็บด้วยแปรง

จ. -

92. เมื่อร่างกายขาดสารอาหารบางชนิดเล็บ
จะมีความผิดปกติในลักษณะใด

ก. เล็บสั้นลง

ข. เล็บยาวขึ้น

ค. เล็บโค้งงอ

ง. เล็บมีจุดขาว

จ. เล็บเปราะง่าย

93. รองเท้าที่พอเหมาะกับเท้าของแต่ละคนคือ

ก. ใส่พอดีระหว่างปลายเท้าถึงกระดูก

Ball Joint

ข. ใส่พอดีระหว่างส้นเท้าถึงกระดูก

Ball Joint

ค. ใส่พอดีระหว่างส้นเท้าถึงปลายเท้า

ง. มีส่วนหนุนขึ้นรับโค้งเท้าได้พอดี

จ. ถูกทุกข้อ

94. รองเท้าที่ดีมีลักษณะอย่างไร

ก. ส้นเตี้ย พื้นพลาสติก

ข. ส้นเตี้ย พื้นเหล็ก

ค. ส้นเตี้ย พื้นยาง

ง. ส้นเตี้ย พื้นเกือกม้า

จ. ถูกทุกข้อ

95. ใ้ใส่รองเท้าที่ไม่มีส้นโค้งใ้ฝ่าเท้านาน ๆ
จะทำให้

ก. เหนื่อยและปวดกล้ามเนื้อ

ข. เหนื่อยและเมื่อยง่าย

ค. เมื่อยบริเวณกล้ามเนื้อข้อเท้า

ง. ทำให้เท้าไม่สวย

จ. เท้าจะเกิดความพิการโค้งงาย

5. ทานคิดว่าผู้ใดใช้เท้าได้ถูกต้องที่สุด
- ก. สุภาพพยอมเดินด้วยปลายเท้าเพื่อไม่ให้
เกิดเสียงดัง
- ข. รักษาหิชอบยืนแบบงอเข้าข้างใดข้างหนึ่ง
เสมอเพราะคิดเป็นนิสัย
- ค. สุชาติเป็นนักกรีฑา เวลาวิ่งใช้ปลายเท้า
เสมอ
- ง. ประหยัดใส่รองเท้าจนกระทั่งสนลึกลงมาก
- จ. จอยเป็นนักกระโดดไกลชอบเอาส้นเท้า
ลงเสมอเวลากระโดด
7. ข้อใดเป็นลักษณะของน้ำใต้ดิน
- ก. แอ่งน้ำ
- ข. หลบองน้ำ
- ค. บ่อตื้น
- ง. บ่อลึก
- จ. แม่น้ำลำธาร
8. เมื่อน้ำผ่านทรายละเอียด กรวด ก่อนหินแล้ว
ลักษณะของน้ำคือ
- ก. ตกตะกอน
- ข. มีความใสขึ้น
- ค. ไม่มีสีและกลิ่น
- ง. ไม่มีรสและกลิ่น
- จ. ไม่มีเชื้อโรค

99. เมื่อนักศึกษาต้องการที่จะเก็บน้ำฝนไว้สำหรับ
บริโภค ควรปฏิบัติอย่างไร
- ก. เมื่อฝนตกลงน้ำฝนได้เลย
- ข. เมื่อน้ำฝนเต็มโถแล้วไม่ต้องปิดฝา
- ค. เมื่อฝนตกหาภาชนะมารองบริเวณรางส่งน้ำ
- ง. ให้ฝนตกสักครู่แล้วทำการรองน้ำ
- จ. เมื่อฝนตกลงน้ำฝนได้เลยเต็มแล้ว
รีบปิดฝาทันที
100. เพราะเหตุใดจึงต้องมีการควบคุมการผลิต
น้ำดื่มเพื่อจัดจำหน่าย
- ก. เกรงว่าจะได้กำไรมาก
- ข. เกรงว่าจะไม่มีผู้ซื้อน้ำดื่ม
- ค. เกรงว่าจะได้น้ำที่ไม่สะอาด
- ง. เกรงว่าผู้ผลิตจะเอาน้ำไม่ได้คุณภาพ
มาผลิต
- จ. เกรงว่าจะนำภาชนะไม่สะอาดมา
บรรจุน้ำดื่ม
101. หลังจากรับประทานอาหาร ควรสั่งน้ำแข็งเปล่า
หรือไม่เพราะเหตุใด
- ก. ควรสั่งความกันไปเลย จะได้ไม่เสียเวลา
- ข. ควรสั่งหลังจากรับประทานอาหารเสร็จแล้ว
เพื่อน้ำแข็งจะได้ไม่ละลาย
- ค. ควรสั่งเพราะน้ำแข็งเปล่าทำให้ชื่นใจ
- ง. ไม่ควรสั่งเพราะทำให้เสียเงินเพิ่มขึ้นไปอีก
- จ. ไม่ควรสั่งเพราะน้ำแข็งเปล่าไม่สะอาดพอ

2. "ทั้งขยะกันคนละเล็กจะน้อยก็ทำให้สกปรกได้" หมายความว่า

- ก. มีคนมาก
- ข. มีทั้งขยะน้อย
- ค. มีขยะหลายประเภท
- ง. ทำขยะให้เน่าไม่สลาย
- จ. มีคนทำความสะอาดน้อย

3. สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อมนุษย์มาก

กล่าวคือ ถ้าสิ่งแวดล้อมที่ดีทำให้สุขภาพของมนุษย์ดี แต่สิ่งแวดล้อมไม่ดีก็ย่อมทำให้สุขภาพของมนุษย์ไม่ดีไปด้วย จากคำกล่าวนี้แสดงว่า

- ก. สิ่งแวดล้อมมีอยู่ทั่วไป
- ข. มนุษย์ยอมอยู่ในสิ่งแวดล้อม
- ค. สิ่งแวดล้อมเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์
- ง. สิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์โดยตรงกับสุขภาพ
- จ. สิ่งแวดล้อมจะดีหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับความเป็นอยู่ของมนุษย์

4. วิธีการกำจัดอุจจาระและปัสสาวะที่ไม่เหมาะสมคือ

- ก. ไม่ให้มีการปะปนกับน้ำใต้ดิน
- ข. ไม่ให้สัตว์หรือแมลงเข้าไปเกี่ยวข้องกับ
- ค. ไม่ให้เทไว้ในที่โล่งแจ้งใกล้ชุมชน
- ง. จัดการให้ปราศจากกลิ่นและสภาพน่ารังเกียจ
- จ. วิธีการที่สมควร เป็นวิธีที่ง่าย ง่าย

105. การตรวจหาเชื้อกามโรคในระยะก่อนแต่งงาน ท่านเห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. เห็นด้วย เพราะเป็นการแสดงว่ามีความรักกันอย่างแท้จริง
- ข. เห็นด้วย เพราะปัจจุบันได้มีกฎหมายห้ามแต่งงานกันถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นกามโรค
- ค. เห็นด้วย เพราะเป็นการตรวจหาเชื้อกามโรค เพื่อความปลอดภัยของคู่ครองและบุตรที่จะเกิด
- ง. ไม่เห็นด้วย เพราะเป็นการแสดงว่าไม่ไว้วางใจกัน
- จ. ไม่เห็นด้วย เพราะกามโรคเป็นโรคที่รักษาให้หายได้แม้ภายหลังจากการแต่งงานไม่ว่าจะเป็นอุปสรรคอะไร

106. ถ้าจะป้องกันตนเองไม่ให้เป็นหวัดโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่ออากาศเปลี่ยนแปลง นักศึกษา

- จะเลือกปฏิบัติตนตามข้อใด
- ก. นอนพักผ่อนให้มาก
- ข. ออกกำลังกายอยู่เสมอ
- ค. ดื่มน้ำผลไม้เป็นประจำ
- ง. กินอาหารให้เพียงพอ
- จ. ทำให้ร่างกายอบอุ่นอยู่เสมอ

107. วิธีที่ดีที่สุดในการควบคุมไม่ให้โรคพยาธิ
แพร่กระจายไปสู่ชุมชนใดแก่
- ก. จัดบริเวณบ้านและชุมชนให้สะอาด
 - ข. ถ่ายจุลจุรณะในส่วนที่ถูกสุชลักษณะ
 - ค. ตรวจและรักษาโรคพยาธิให้กับชุมชน
ปีละครั้ง
 - ง. ปรับปรุงระบบระบายน้ำโสโครก
 - จ. กำจัดสิ่งกลาง (Host) ของพยาธิ
ให้หมด
108. "ผู้ป่วยเป็นโรคนี้ส่วนมากอายุต่ำกว่า 14 ปี
มีถุงเป็นพาดะ สาเหตุของโรคคือเชื้อ
ไวรัล" จากข้อความหมายถึงข้อใด
- ก. เหาช่วง
 - ข. นกเลเรีย
 - ค. ไข่เลือดคอก
 - ง. ไข่รากสาดน้อย
 - จ. ผิวหนังพุพอง
109. เมื่อท่านไปรับบริการที่โรงพยาบาล ท่านจะ
มีหลักในการปฏิบัติอย่างไร
- ก. แยกตัวให้สุขภาพเรียบร้อย
 - ข. จดบันทึกประวัติการเจ็บป่วยให้ละเอียด
 - ค. ควรไปตั้งแต่เช้ามืดเพื่อตรวจเป็นคนแรก
 - ง. ควรรักษากับแพทย์หลายคนเพื่อความ
ถูกต้องในการรักษา
 - จ. ควรไปรับบริการนอกเวลาราชการ
เพราะมีผู้ป่วยน้อย
110. โดยปกตินิสัยของยุงทุกชนิดชอบหาถิ่นใน
เวลากลางคืน ยกเว้นยุงชนิดใด
- ก. ยุงบ้าน
 - ข. ยุงเสือ
 - ค. ยุงก้นปล่อง
 - ง. ยุงลาย
 - จ. ยุงรำคาญ
111. โรงพยาบาลใดรักษาโรคเฉพาะอย่าง
- ก. โรงพยาบาลศิริราช
 - ข. โรงพยาบาลกลาง
 - ค. โรงพยาบาลสงฆ์
 - ง. โรงพยาบาลพระประแดง
 - จ. โรงพยาบาลพระมงกุฎ
112. เพื่อความปลอดภัยควรซื้อยานยนต์ปัจจุบัน
จากร้านขายยาตามข้อใด
- ก. มีแพทย์ประจำ
 - ข. มีพยาบาลประจำ
 - ค. มีเภสัชกรประจำ
 - ง. มีคนขายยาได้รับการอบรมแล้ว
 - จ. มีผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ขายยา

113. บุคคลตามข้อใดเลือกใช้บริการทางสุขภาพได้ปลอดภัย
และเหมาะสม
- ก. เด็กหญิงแดงโดนมีคบาดไปทั่วแผลและใส่ยาแดง
 - ข. นางเขียวปวดศีรษะบ่อย ๆ ต้องซื้อยาแก้ปวดกิน
ทุกครั้ง
 - ค. นายขาวซื้อบรรดตอนกลางคืนจึงต้องกินยาแก้ปวด
 - ง. เด็กชายหมึกกระดุกหักให้หมอพระทมน้ำมันต่อ
กระดูกให้
 - จ. นางสาวดำเป็นหวัดไปซื้อยาชุดจากร้านขายยาจีน

.....

ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติทางสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพ
ส่วนบุคคลและชุมชนของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษ
ชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

บทคัดย่อ

ของ

เปรมสุข สระแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญากิตติมศักดิ์
กันยายน 2528

การวิจัยเรื่องนี้ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชนและเจตคติทางสุขภาพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก เปรียบเทียบระหว่าง เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย เรื่องนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) ใน วิทยาลัยครูภาคตะวันตก จำนวน 448 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบจำแนก ชั้นตามสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ใช้แบบวัดเจตคติทางสุขภาพและแบบ ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหา ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน t-test และ F-test

จากการศึกษาพบว่า

1. เจตคติทางสุขภาพมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขภาพ ส่วนบุคคลและชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง มีเจตคติทางสุขภาพแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีการศึกษาแตกต่างกัน มีเจตคติทางสุขภาพแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีเจตคติทางสุขภาพแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

RELATIONSHIPS BETWEEN HEALTH ATTITUDE AND ACADEMIC ACHIEVEMENT
IN PERSONAL AND COMMUNITY HEALTH COURSE OF THE HIGHER
CERTIFICATE LEVEL STUDENTS IN THE WESTERN
REGION TEACHERS COLLEGES

AN ABSTRACT

BY

PREMSOOK SRAKAEW

Presented in Partial fulfillment of the requirement
for the Master of Education degree
at Srikharinwirot University
September 1985

The objectives of this study were to determine the relationships between academic achievement of students taking personal and community health course and their health attitude of the higher certificate level students in the Western Region teachers colleges. Comparisons were made in terms of sex, education of the parents and occupation of parents. The samples were consisted of 448 students obtained by using proportional stratified random sampling technique. The instruments used for collecting data were a health attitude measuring scale and a test form for an academic achievement in personal and community health course. Data analysis was performed by using Pearson's product moment coefficient of correlation, t-test and F-test

The findings were as follows:

- i. There was statistically significant correlation between health attitude and academic achievement in personal and community health course at .01 level.
 - ii. Male students and Female students were significantly different in their health attitude at the .01 level.
 - iii. Students of different education family backgrounds showed no difference in their health attitude.
 - iv. Students of different family occupation showed no difference in their health attitude.
-

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล นางสาวเปรมสุข สระแก้ว
วัน เดือน ปีเกิด 23 มกราคม 2495
สถานที่เกิด จังหวัดเพชรบุรี
ภูมิลำเนา บ้านพักอาจารย์วิทยาลัยครูนครปฐม อ.เมือง จ.นครปฐม 73000
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยครูนครปฐม
การศึกษา พ.ศ.2514 มัธยมศึกษาปีที่ 6 วิทยาลัยพัฒนการธนบุรี
พ.ศ.2516 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ป.วส.การบัญชี)
วิทยาลัยพัฒนการพระนคร
พ.ศ.2524 ศึกษาศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยครูนครปฐม
พ.ศ.2528 การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
